

సనాతన సారథి

జనవరి 2019

స్వామి సన్నిధిలో ప్రసంగిస్తున్న గౌ॥ ముఖ్యమంత్రి

శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ పూజ

శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి స్వర్ణరథోత్సవం

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 62

సంచిక 1

జనవరి 2019

ప్రచురణ తేదీ

2018 డిసెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. దైవానికి దాసులైతే మీకే గౌరవం!	యువతకు ఉద్వేగ	7
3. 'బాబా ఎల్లవేళలా మనతోనే ఉన్నారు'	గౌ ముఖ్యమంత్రి ప్రసంగం	12
4. పుభువుతో పసందైన పిక్చిక్	కుప్పం విజయమ్మ	15
5. సాయి సన్నిధి	ప్రొ సంజుండయ్య	18
6. అన్నంకోసం పుట్టినవాడు పాపి, అత్తకోసం...	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	22
7. ధ్యానం: సందేహ నివారణ	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	24
8. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ కె. అనిల్ కుమార్	27
9. దయచేత ధన్యులు కావలెరా!	శ్రీ సత్యసాయి నాదనుధ	29
10. ప్రతి రోజూ సూతన సంవత్సరమే!	డా బి.వి. పట్టాభిరామ్	30
11. మహామహిమా మానుష విగ్రహులు	కీ శే ఘండికోట సుబ్బారావు	33
12. అవతారపురుషుని అడుగుజాడలు	డా దీపక్ ఆనంద్	36
13. నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మిక సాధన	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	39
14. భగవాన్ 93వ జన్మదినోత్సవ వైభవం	డా దివి చతుర్వేది	41
15. సాధన - సంస్కారము	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నోర్వ్యూ	50

కవితాంజలి

1. శ్రీ సాయి దర్శనం	భువనచంద్ర	14
2. పుట్టపల్లివాన! పుష్పహాస!	నర్సా నారాయణరావు	17

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీల కొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ పెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోగో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 59వ భాగం)

రాక్షసుల అరుపులకు దండకారణ్యంలోని క్రూరమృగములు అదరి, బెదరి, పరువులు తీయుచు ప్రాణరక్షణ నిమిత్తము గుహలలో ప్రవేశింపజూచుచుండెను. అట్లు బెదరిన మృగములు కొన్ని సీతా లక్ష్మణులు గల గుహలో కూడ ప్రవేశించెను. వాటిని సీతా లక్ష్మణులు అదిలించక, తమవలె వాటికి కూడ అందులో స్థానమిచ్చి వాటిని రక్షించుచూ వచ్చిరి.

ఇక రాముని చుట్టుముట్టడించిన రాక్షసులు, రాముని సుందర విగ్రహమును, సౌందర్య ఆనందమును చూచుచూ వర్ణించుచూ, మోహించుచూ, స్తంభించి నిలిచిరేకాని ఒక్కడైనా ఆయుధములను యెక్కుపెట్టుటో లేక బలైములను పైకి తీయుటో యేమాత్రము జరుగలేదు. ఈ సందర్భమున శూర్పణఖ, “సోదరా! ఇంతటి చక్కని సౌందర్య స్వరూపమును నేనింత వరకు యెక్కుడనూ చూడలేదు. వీరిని సంహరించక, నాకప్పజెప్పుడు” అని

ప్రార్థించెను. ఆ మాటలు విన్న ఖరదూషణాదులుకూడను, “సోదరీ! ఇంత చక్కని రూపలావణ్యముగల వ్యక్తిని మేము కూడా ఇంతవరకు చూడలేదు. అతనిని సమీపించుకొలది మాకును మోహమే ఆవరించుచున్నది; కాని ద్వేషమో, క్రోధమో, యేమాత్రముకూడనూ కలుగుటలేదు. అతనిని చూచుచూ ఉండిన హృదయము యెంతో ఉప్పొంగిపోవుచున్నది. ఆనందమన్న ఇదియే కాబోలు!” అని వర్ణించుచూ వచ్చిరి. ఇంతలో తానై తాను రామునితో సంప్రదింపులు జరుపుటకు ఇష్టపడక, ఖరుడు ఒక దూతతో అతను యెవ్వరో, అతని పేరేమో, యెక్కుడనుండి వచ్చి ఈ అరణ్యమున ప్రవేశించెనో, ఈ వృత్తాంతములనన్నింటిని వివరముగా తెలిసికొనిరమ్ము అని చెప్పి పంపెను.

ఖరుని ఆజ్ఞ ప్రకారము ఆ దూత వచ్చి, ఖరుడు చెప్పిన పలుకులను వివరించెను. అందులకు శ్రీరాముడు చిరునవ్వుతో, “ఓరీ! నేను క్షత్రియుడను, మీవంటి మృగములను సంహరించుటకు ఈ అరణ్యమునకు వచ్చితిని. కాలునకు కూడనూ నేను వెరువను. మీకు బలమున్నదా, నాపై యుద్ధమునకు సిద్ధముకండు; లేకపోయెనా, మీమీ గృహములకు మీరు క్షేమముగా చేరుడు. యుద్ధమునకు విముఖులైనవారిని నేను సంహరింపను” అని చెప్పిన మాటలను దూత వెళ్ళి ఖరదూషణాదులకు తెలిపెను.

అంత రాక్షసులైన శూర్పణఖ సోదరులు మండిపడి పరశువులను, శూలములను, త్రిశూలములను, కృపాణములను, శస్త్రాస్త్రములను ధరించిరి. యుద్ధమునకు సిద్ధమన్నట్లు, శబ్దములు భూనభోంతరాళములు నిండెను. రామునిపై

శస్త్రాస్త్రములను వర్షించిరి.
వాటన్నింటిని రాముడు ఒకే ఒక
బాణముతో ఖండించుచూ వచ్చెను.
రాముడు విడుచుచున్న బాణములు
ఒక్కొక్కటి సర్పమువలె, మించువలె
వారలపైకి వెళ్ళుచుండ, అమ్మా,
అబ్బా, అయ్యో అను శబ్దములు
చేయుచూ, వీరాధివీరులు వెనుకకు
ఉరుకుచూ వెళ్ళిరి.

వారలను చూచి, ఖరుడు,
దూషణుడు, త్రిశిరుడు మువ్వరు

అన్నదమ్ములూ, “రాక్షసులారా! యుద్ధమునుండి
మీరు పారిపోకూడదు. అట్లు పారిపోవువారిని మా
హస్తములతోనే సంహరింతుము” అని భయపెట్టుతూ
వచ్చిరి. అందుచే రామ హస్తములచేతనైనా చచ్చుట
మంచిదని తలంచి వెనుకకు వెళ్ళు రాక్షసులు,
రామబాణములకు గురియగుటకు ఉత్సాహముతో
ముందుకు వచ్చిరి. వచ్చిన సైనికులు రాముని
మోహించి అతనినే చూచుచూ ఆనందించిరి.

ఇంతలో రాముడు సమ్మోహనాస్త్రము
ప్రయోగించెను. దానితో వారిలో వారికి అందరూ
రామునివలె కనుపించిరి. అట్లు కనుపించగనే ఇదిగో
రాముడు, అదిగో రాముడు అని వారిలో వారినే
రాముడుగా భావించుచూ, వారిని వారే చంపుకొనుచూ
వచ్చిరి. ఆ ప్రదేశమంతయూ, ముక్కలుముక్కలుగా
అంగములు వేరువేరుగా కనుపించెను. అరణ్య
మంతయూ రక్తప్రవాహమాయెను. కాకులు, గ్రద్దలు
వేలకు వేలు చేరెను. రాక్షసులు పదునాల్గు వేలు,
రాముడొక్కడు. ప్రతి రాక్షసుడు రామ, రామ, రామ
అనుచూ క్రిందపడెను.

ఈప్రకారము ఖరదూషణాది చతుర్దశ సహస్ర
రాక్షసులను క్షణమాత్రములో రాముడు సంహరించెను.

ఈ దృశ్యమును కండ్లారా చూచిన
ఋషులు, మునులూ రామశక్తిని
గుర్తించి తప్పక రావణుని కూడ
క్షణములో హతమార్చునని తమలో
తాము ఆనందించిరి. రాక్షస
సంహారము గావించి లోకానికి
కల్యాణము చేకూర్చు పరమేశ్వరుడే
శ్రీరాముడని దృఢనిశ్చయులయిరి.
ఈ ఘోరసంగ్రామము శాంతిపడిన
తోడనే సీతా లక్ష్మణులు వచ్చి
శ్రీరామునకు నమస్కారము చేసిరి.

తమ్ముడైన లక్ష్మణుని కౌగలించుకొని, తమ్మునకు ఈ
రెండు ఘడియలలో రాక్షసులతో పోరాడిన వివరములు
చిరునవ్వులు చిందులుద్రొక్కు వినిపించెను. సీత
పరమానందముతో రాముని దేహమునకెందైనా
గాయము తగిలినదా అన్నట్లు అతని ప్రతి అంగమునూ
గుర్తించుచూ వచ్చెను.

రెండవ దినము అనేకమంది తాపసులు ఈ
మంగళవార్తను విని పంచవటీ తీరమునకు
శిష్యబృందములతో గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి
రామచంద్రుని కొనియాడిరి. కానీ, అందులో కొందరు
దివ్యదృష్టి గల మహనీయులు రామచంద్రునితో, “ఓ
నాథా! ముందుముందు కొంత జాగ్రత్త వహించవలసి
యుండును. రాక్షసులు నీతి, నిజాయతీలకు అతి
విరుద్ధులు. తమ పాపభావములను తాము
యోచించరు. పరులకు అపకారము చేయుటే వారి
నిత్యప్రతము. తమ స్వార్థమును సాధించుకొనుటే
పరమోద్దేశము. వారికి రావణుడను మరొక
మహాశక్తివంతుడైన అన్న కలడు. అతను లక్షల
సైన్యమును కలిగియుండును. ఈ జిత్తులమారి సోదరి
శూర్పణఖ వెళ్ళి వానికి తెలుపకయుండదు. వాడు
రాక మానడు” అని వారివారికి తోచిన భవిష్యత్తు

యొక్క భద్రతలను వహించు విషయములను రామలక్ష్మణులకు తెలిపిరి.

రాముడు చిరునవ్వుతో, “అవును, అవును, ఇది నాకు తెలియనిది కాదు. నే వచ్చినదే అందు నిమిత్తము. ఆ శుభసమయమునకై కాచియున్నాను” అనునట్లుగా తలవూపుచూ, యేమీ తెలియనివానివలె నటించుచూ, తమ్మునితో “లక్ష్మణా! వింటివి కదా?” అని రాబోవు అభ్యంతరాలకు తాను సంసిద్ధముగా ఉండినట్లును, “మీరు ఏమాత్రము విచారించనక్కర లేద”నియు వాగ్దానమునిచ్చి, ఆనందవచనములు బోధించి, ఉత్సాహవంతులను గావించి వారివారి స్థానములకు పంపెను.

ఇది యట్లుండ రాముడు, మునులు తలంచినట్లుగనే, శూర్పణఖ విలపించుచు హుటాహుటి రావణుని సమీపించెను. ఆమె రోదనను లంకలో రాక్షసులందరూ పరమాశ్చర్యముతో విని, లంక కేమి ప్రమాదము వాటిల్లినదో అన్నట్లు వీధులలో గుంపులుగుంపులు కూడి చేరిరి. ఆమె రావణుని దర్బారు హాలులో ప్రవేశించి, పరమ రోషమును కలిగించు మాటలను వ్యవధిలేకుండ పలుకుట నారంభించెను. రూపమా, వికారము! దేహమా, రక్తమయము! మాటలు మహాక్రోధముతో కూడి యుండుట చూచి రావణుడు, ఈమెకు ఎవరో యేదో కీడు చేసిరని గమనించి, “సోదరీ, విషయమేమిటో వివరింపుము” అని గర్జించెను.

అంత శూర్పణఖ, “అన్నా! నీవు నిజముగా రాక్షసుడవే అయిన, నీ తపశ్శక్తి భద్రమైనదే అయిన, నీవు నిజముగా వీరుడవే అయిన నీ ధైర్య, పరాక్రమ, వీర్యములను ప్రదర్శించు సమయము ఆసన్నమైనది. నీకు ముందు రాబోవు ప్రమాదములను నీవు గుర్తించక

మద్యపానమున మత్తుడవై సర్వమును మరచి నిద్రించుచున్నావు. పంచవటీ తీరమున యేమి జరుగుచున్నదో, యెవరు అక్కడికి వచ్చి చేరిరో, వారు యేవిధమైన దీక్షను సాధించుటకు పుట్టిరో కొంతైనా విచారించకున్నావు. రాక్షస సంహారకులగు రాజ కుమారులు దండకారణ్యమున ప్రవేశించినారు. లక్షల సైన్యమును సయితం క్షణములో నేలకూల్చుచున్నారు. సోదరులైన ఖరదూషణాదులను ఖండలు ఖండలు గావించిరి. వేల సైన్యమును కన్ను మూసి తెరచునంతలో అదృశ్యము చేసిరి. వారి పరాక్రమము వర్ణనాతీతము. వారి రూపములా - అబ్బా...!” అని కన్నులు మూసుకొని కొన్ని క్షణములు మాటలాడక నిలిచెను.

ఈ విషయములు వింటున్న రావణుడు రౌద్రుడై పండ్లు పటపట కొరికి, తొడలను కొట్టి, “యేమీ, ఆ దుర్మార్గులు ఖరదూషణాదులను ఖండించిరా? నా పేరునైననూ తలంచరైరి కాబోలు. నా ప్రతాపమును యెన్నడు వినియుండరు కాబోలు!” అని అనేక విధముల తన ప్రభావమునే వర్ణించుకొనుచూ వచ్చుట చూచి శూర్పణఖ, “ఓరి దౌర్భాగ్యుడా! నెత్తిపై శత్రువు వచ్చి నృత్యము చేయుచుండ నీ ప్రతాపమును, నీ పౌరుషమును నీవు వర్ణించుకొనుచూ పిరికిపందవై ప్రగల్భములాడుట రాజలక్షణము కాదు. సాంగత్యము వలన సన్యాసులు, కుమంతులవలన రాజులును, మద్యమువలన సిగ్గునూ నశించునను విషయము నీకు తెలియదు కాబోలు. ఓరి సోదరా! అగ్ని, రోగము, శత్రువు, పాము, పాపము - ఇవి చిన్నవని ఉపేక్షింపకుము. ఇవే ప్రబలినయెడల యెంతటి ప్రమాదమునకైనా వెనుతీయవు. కాన త్వరపడుము” అని మహారోషమును నూరిపోసెను.

(సశేషం)

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

దైవానికి దాసులైతే మీకే గౌరవం!

“మంచితనమునందు మానవత్వమునందు
నీతియందు నిండునిజమునందు
ఆచరించి చెప్పు ఆచరించి చూపు ఆదర్శములనెల్ల
అతడె యువకుడు, అమె యువతి కాదె
అట్టివారె బెస్టు ఫ్రెండ్సు మీకు
అట్టివారె బెస్టు ఫ్రెండ్సు నాకు”

ఈనాటి యువతీ యువకులు త్యాగమునకు పట్టాభిషేకం చేయాలి, న్యాయమనే కిరీటమును ధరించాలి. సత్యమనే ఖడ్గమును ధరించాలి. ఇవియే మన సంరక్షణకుగాని, దేశసంరక్షణకుగానీ ప్రధానమైన ఆయుధములు.

మీరు మంచితనం సంపాదించాలి. గొప్పతనం మనకు అక్కర్లేదు. రావణుడు గొప్పవాడు; గొప్ప చదువు చదివాడు. గొప్ప తపస్సు చేశాడు. కానీ, చదివిన చదువును జీర్ణించుకోలేదు. కనుకనే, తాను అజ్ఞానమనే అజీర్ణరోగమునకు గురి అయ్యాడు. అజ్ఞానము నుండి పుట్టినవే దుర్గుణములు. ఒక వ్యక్తి ఫ్రైమ్ మినిష్టర్ గా ఉంటే, ఆ పదవిలో ఉన్నంతవరకు అనేకమంది అతని ఇంటిచుట్టు తిరుగుతుంటారు. ఆ పదవినుండి రిటైర్ అయిన తరువాత రిక్షావాడు కూడా ‘నా డబ్బు నాకిచ్చేయ్’ అంటాడు. గొప్పతనము నేడు ఉంటుంది, రేపు పోతుంది. మంచితనము శాశ్వతంగా ఉంటుంది. మానవునియందు మాధవత్వమును చూపించాడు రాముడు. అది మంచితనం. ధర్మంగా ఉండడం, న్యాయంగా జీవించడం, అందరినీ ప్రేమించడం, దైవమును విశ్వసించడం, బీదలను, దిక్కులేనివారిని ఆదరించడం ఇవన్నీ మంచితనముయొక్క లక్షణాలు.

ప్రేమను లౌకిక భావాలతో కలుషితం చేసుకోకండి!

ఈనాటి యువతీ యువకులు ప్రేమతత్వమును సరిగా గుర్తించడం లేదు. “హి ఈజ్ మై బాయ్ ఫ్రెండ్”, “షి ఈజ్ మై గర్ల్ ఫ్రెండ్” అంటారు. ఇలాంటి ఫ్రెండ్ షిప్ చాలా ప్రమాదస్థితిని తెప్పిస్తుంది. ఈ ఫ్రెండ్ షిప్ కంటే పూర్తి మ్యారేజి చేసుకుంటే మంచిది. ఈనాడు ఒక ఫ్రెండు, రేపు మరొక ఫ్రెండు, నెల తరువాత ఇంకొక ఫ్రెండు - ఈరీతిగా మారుస్తుంటే.... నీకున్నది ఒకే హార్డు కదా! హృదయమనేది ‘సింగిల్ చైర్’. దానిని ‘మ్యూజిక్ ల్ చైర్’గా మార్చుకోవడంచేత అశాంతికి గురి అవుతున్నారు.

ఒక చిన్న ఉదాహరణము: ఒకసారి ఒక పదిహేడు సంవత్సరముల పిల్లవాడు అమెరికానుండి వచ్చాడు. ఇక్కడ చెట్టుక్రింద కూర్చుని ఒకటే విచారంగా ఉన్నాడు.

“ఎందుకింత విచారంగా ఉన్నావు?” అని అడిగాను. గట్టిగా ఏడ్చాడు. నా పాదములు పట్టుకున్నాడు. “స్వామీ, నా రెండవ భార్య నన్ను వదలిపెట్టిపోయింది” అన్నాడు. పదిహేడు సంవత్సరములకు రెండవ భార్య!! ఇంక ఇరవై సంవత్సరములైతే నాలుగవ భార్య వస్తుంది! వాళ్ళు మోసుకొనిపోతారు వీడు ఛస్తే! ఈవిధంగా ఉంటున్నది జగత్తులో జీవితం!

అన్నింటియందు ప్రధానమైనది ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ. ప్రేమతో పనిచేసినప్పుడు అది ధర్మమైపోతుంది. ప్రేమతో హృదయములో విచారణ చేసినప్పుడు శాంతి ఏర్పడుతుంది. ప్రేమచేత పలుకులు పలికినప్పుడు అవే సత్యమైపోతాయి. అన్నీ ప్రేమలో లీనమై ఉంటున్నాయి. కానీ, ఈ ప్రేమను సరిగా అర్థము చేసుకోలేక లౌకికమైన మార్గములలో ప్రవేశపెట్టి కలుషితం చేసుకుంటున్నారు. కన్నులు చూశాయి. ఎవరిని చూశాయి? తల్లిని చూశాయి. అవే కళ్ళు భార్యను చూశాయి. అవే కళ్ళు కుమార్తెను చూశాయి. అవే కళ్ళు కోడలిని చూశాయి. చూసిన కళ్ళు ఒకటే అయినప్పటికీ ఈమె తల్లి, ఈమె భార్య, ఈమె కుమార్తె, ఈమె కోడలు అనే విచక్షణా జ్ఞానముచేత ప్రవర్తన వేరువేరుగా ఉంటున్నది. మన సిస్టర్స్ ను పరాయి మగపిల్లలు చెడు దృష్టితో చూసినప్పుడు మనకెంత కష్టము వేస్తుంది! అదేవిధముగా నీవు పరాయిస్త్రీలను చూచినప్పుడు వారి బ్రదర్స్ కెంత కష్టము వేస్తుంది! ఈవిధమైన గుణమును మనము చక్కగా విచారణ చేస్తూరావాలి. ఏ కష్టము మనకు కలుగకూడదని కోరుకుంటామో ఆ కష్టము ఇతరులకు కలుగకుండా మనం ప్రవర్తించాలి.

“మాతృదేవో భవ”

తల్లి చాలా ప్రధానము. తల్లికి మొట్టమొదట ‘గ్రాటిట్యూడ్’ (కృతజ్ఞత) చెప్పాలి. తల్లికి ఆనందము నందించాలి. దేనికోసం? నీ బిడ్డు, నీ దుడ్డు, నీ పుడ్డు అంతా తల్లిదండ్రుల గిట్టే. మీ తల్లిదండ్రుల నుండి ‘గిట్టే’ అందుకొని వారిపట్ల కృతజ్ఞత చూపక ఇంకెవరిపట్ల చూపుతారు? తల్లిని సెలెక్ట్ చేసుకున్నది నీవు కాదు. నీవు సెలెక్ట్ చేసుకున్నది భార్యను మాత్రమే. నీకంటే ముందు

పుట్టింది తల్లి. ఆమెనుండియే నీవు ఆవిర్భవించావు. ఆమెను దైవత్వంగా భావించాలి. నీవు సెలెక్ట్ చేసుకున్న భార్యను, నిన్ను కనిపించి పోషించి రక్షించిన తల్లిని ‘ఈక్వల్’గా చూసుకోకూడదు. అయితే, పర్సనల్ విషయంలో నీ సంబంధము నీవు చూచుకోవచ్చు. కానీ కుటుంబ విషయములో తల్లికి మొట్టమొదట గౌరవము ఇవ్వాలి. కనుకనే, వేదాంతమందు “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ...” అన్నారు.

మొట్టమొదట దృష్టిని అరికట్టుకోండి!

ముఖ్యంగా మీరు దృష్టిని కంట్రోలు చేసుకోవాలి. మీరు వేరుగా భావించకండి. ఈనాడు కొన్నిరకములైన సంబంధములు ఏవిధంగా ప్రారంభమవుతున్నాయి? ఒక కాలేజికి మీరు పోతారు. ఆ కాలేజీలో కోఎడ్యుకేషన్ ఉంటుంది. స్త్రీలు, పురుషులు ఇద్దరూ ఉంటారు. అందులో చేరటం తప్పు కాదు. కానీ, ఎప్పుడది తప్పు కాదు? ఇరువురూ ఇంద్రియాలను నిగ్రహించుకున్నప్పుడు తప్పు కాదు. కానీ, ఈనాడు మీ ఇంద్రియాలు బ్రేకులు లేని కారు మాదిరి ఉన్నాయి. అలాంటి పరిస్థితిలో మీరు ఈ కోఎడ్యుకేషన్ లో చేరకూడదు. ఏదో ఒక సమయంలో ఒకరి దృష్టి ఒకరిపై ప్రసరిస్తుంది. మొట్టమొదట చూపుతో ప్రారంభమవుతుంది. చూపుతో ప్రారంభమైంది చిరునవ్వులతో అభివృద్ధి అవుతుంది. ఆ తరువాత మాట్లాడటంలో ప్రవేశిస్తారు. తరువాత ‘రైటింగ్’ (లేఖలు) ప్రారంభమవుతుంది. తరువాత ఫ్రెండ్ షిప్ ఏర్పడుతుంది. చివరికి అది ‘రిలేషన్ షిప్’గా మారిపోతుంది. ఈ ‘రిలేషన్ షిప్’కి కారణం ఏమిటి? చూపే కదా!

యమవతకు ప్రాణసమానమైనది శీలము

ఈ వయస్సులో ప్రధానమైనది, ప్రాణసమానమైనది శీలము. ఇది ‘గోల్డెన్ ఏజ్’. ఇలాంటి పవిత్రమైన వయస్సును దుర్వినియోగం చేసుకుంటే భవిష్యత్తులో జీవితము నిర్మూలమైపోతుంది. ఈ లేతవయస్సునుండే శీలమును పోషించుకోవాలి. కనుకనే, ‘స్టార్ట్ ఎర్లీ, డ్రైవ్ స్లోలీ, రీచ్ సేఫ్లీ’ (Start early, drive slowly, reach safely) అన్నాను. ఎవరికైనా సరే - డిసిప్లిన్, క్యారక్టర్ (క్రమశిక్షణ, శీలము) ప్రధానమైన నేత్రములవంటివి.

శీవధనుర్భంగం తర్వాత జనకుడు శ్రీరామచంద్రునికి సీతనిచ్చి వివాహము చేయడానికి సిద్ధమయ్యాడు. దీనికి పూర్వం రాముడు సీతను ఒక్క క్షణమైనా చూసి ఎరుగడు. అది శ్రీరామచంద్రుని శీలముయొక్క పవిత్రత. వివాహ సమయంలో జనక మహారాజు సీతను తీసుకువచ్చి, “రామా, సీత ఇక్కడున్నది” అన్నాడు. సీత ఎడమ భాగములో ఉంటే రాముడు కుడివైపు చూస్తున్నాడు. కారణం ఏమిటి? ఇంకా మంగళసూత్రం కట్టలేదు. పరస్మీని కన్నెత్తి చూడకూడదు. ఇలాంటి ఆదర్శమును జగత్తుకు అందించినవాడు రామచంద్రుడు.

ఆ సోదరులందరూ ఆవిధంగానే ప్రవర్తించారు. అరణ్యంలో లక్ష్మణుడు సీతారాములతో పదునాలుగు సంవత్సరములు కలసి ఉండినప్పటికీ ఏనాడూ సీత ముఖం చూసి ఎరుగడు. రావణుడు తనను అపహరిస్తున్న సమయంలో సీత తన నగలను మూటకట్టి క్రిందికి వదిలిపెట్టింది. ఆ మూటను సుగ్రీవుడు రామునికి చూపించి, “ఈ నగలు సీతమ్మవేనా చూడండి” అన్నాడు. రామునికి కూడా భార్య నగలు ఏవో తెలియదు. “లక్ష్మణా! ఈ నగలు మీ వదినవేమో చూడు” అన్నాడు. అప్పుడు లక్ష్మణుడు, “అన్నా, ఈ కంఠహారము, ఈ కంకణములు ఎవరివో నాకు తెలియదు. కానీ ఈ కాలియందెలు మాత్రం సీతమ్మవే” అన్నాడు. ఈ అందెలు మాత్రం నీకెట్లా తెలుసు? అని రాముడు అడుగగా, “సీతమ్మకు నిత్యం పాదాభివందనం చేసే సమయంలో చూశాను” అన్నాడు. ఈరీతిగా ఆ సోదరులు శీలమును పోషించుకుంటూ రావడంచేతనే ఆదర్శపురుషులుగా రూపొందుతూ వచ్చారు.

భగవన్నామం చెప్పడానికి ఎందుకు భయం?!

వాల్మీకి రామాయణము వ్రాసి, ఎవరు దీనిని ప్రచారము చేయగలరు? అని యోచిస్తూ ఉండినాడు. లవకుశులు ముందుకు వచ్చారు. “గురుదేవా! మీరు ఆజ్ఞాపించండి, మేము ప్రచారము చేస్తాము” అన్నారు. కాషాయ వస్త్రములు ధరించి, రుద్రాక్షలు కంకణములుగా ధరించి తంబుర పట్టుకొని ఇరువురూ బయల్దేరారు. ఈ లేతవయస్సునందు వీరికి ఇంత త్యాగభావమా అని వాల్మీకి

ఆనందబాష్పాలు రాల్చాడు. ఈనాటి యువకులకు పబ్లిక్ లో రెండు చేతులు జోడించి నమస్కారము చేయాలంటే అవమానము! నగరసంకీర్తనకు పోవాలంటే తలలు దాచుకొని పోతుంటారు. నొసట విభూతి ఇంట్లో పెట్టుకుంటారు, బయటకు వస్తే తుడిచివేసుకుంటారు. ఎంత విచిత్రమైన జీవితము! ఎంత దుర్బలమైన జీవితము! మంచికార్యమునకు, భగవన్నామస్మరణకు ఎందుకు భయపడాలి?! దైవము పేరు చెబితే ఏమి దోషము?! అర్థరహితమైన సినిమా పాటలు పాడతావే! రామా, కృష్ణా, గోవిందా అని దైవనామము పాడడంలో ఏమి అవమానము! ఎక్కడికి పోతున్నావని ఎవరైనా అడిగితే తిరుపతికో, పుట్టపర్తికో పోతున్నానని చెప్పడానికి సిగ్గుపడతారు. ‘బెంగళూరుకు పోతున్నామండీ’ అంటారు. ఎంత బలహీనులు వీరు! ఎందుకీ చిన్నదానికి ఇంత అబద్ధమాడాలి! ‘నేను పుట్టపర్తికి పోతున్నాను, స్వామిని దర్శించుకొనుటకు పోతున్నాను’ అని చెబితే ఏమి నీకు అవమానము!

యువకులారా! మీరు దైవముయొక్క బిడ్డలు, దైవము యొక్క ప్రతిబింబములు. మీరంతా నా అంశములే, నా స్వరూపములే అని భగవంతుడు చెబుతున్నాడు. అలాంటి దైవస్వరూపులైన మీరు ఎందుకు భయపడాలి?! దైవనామము చెప్పడానికి ఎందుకు సిగ్గుపడాలి? వద్దు. ధైర్యముతో దైవసేవలో పాల్గొనండి. మీరు పవిత్రు లగుటయేకాక తోటిమానవులను పవిత్రులను గావించండి.

గ్రామ సేవలు ఏవిధంగా చేయాలి?

ఈనాడు గ్రామాలలో అపరిశుభ్రతచేత, సరియైన ఆహారము, నీరు లేకపోవడంచేత ప్రజలు అనేక రోగములకు గురి అవుతున్నారు. అలాంటి గ్రామాలలో ప్రవేశించి మీరు సేవలు చేయాలి. ప్రతి వారము మీరు అదే గ్రామమునకు పోనక్కరలేదు. సేవలు చేయటంలో మీకు ధనము వ్యయమవుతుంది, ఉద్యోగము చేసేవారు ప్రతి పర్యాయము లీవు తీసుకుంటే ఉద్యోగము ఊడిపోతుంది. కనుక, ఏవిధంగా సేవలు చేయాలి? ఒక గ్రామానికి పోయినప్పుడు ఆ గ్రామములోని యువకులను మీరు ప్రోగుచేసి, “అయ్యా, మన గ్రామమును మనం

శుభ్రం చేసుకోకపోతే ఎవరు చేస్తారు?!” అని చక్కగా బోధించాలి. ఆ గ్రామములోని యువకులచేతనే అక్కడ సేవలు జరిగేటట్లు తగిన కృషి సల్పాలి. ఎక్కడో హైదరాబాద్ నుండి నెల్లూరుకు పోవటం ఎంత కష్టము! నెల్లూరులోని యువకులనే తీసుకుని వాళ్ళకు ట్రైనింగు అందించాలి. అప్పుడు మీకు ధనము వ్యయం కాదు, కాలము వ్యర్థం కాదు. ఈవిధంగా ఈనాటి యువకులు సర్వసంగపరిత్యాగులై పల్లెలందు ప్రవేశించి సేవలు చేస్తున్నారంటే పల్లెలవారు సిగ్గుపడి వారుకూడా ఇందులో పాల్గొంటూ వస్తారు.

మనము మొట్టమొదట సేవకులం కావాలి. సేవకత్తములోనే నాయకత్వము ఉన్నది. హనుమంతుడు ఎట్టివాడో మీకు తెలుసునా? శాంతుడు, గుణవంతుడు, బలవంతుడు హనుమంతుడు. అట్టివానిని ఇంద్రజిత్తు, “ఎవరు నీవు?” అని ప్రశ్నించినప్పుడు, “దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య”, “నేను శ్రీరామచంద్రుని దాసుడను” అని చెప్పాడు. అవిధంగా మీరు భావిస్తే మీకే గౌరవము కానీ ఇంకొకరికి కాదు. విషయభోగములకు, విషయానందములకు దాసులయ్యే బదులు దైవానికి దాసులు కావడంలో ఏమి తప్పు ఉంది! ఈవిధమైన విచారణ మనము చేస్తూరావాలి.

అతిభాష మతిహాని, మితభాష అతిహాయి

సత్యసాయి సంస్థలలో నగరసంకీర్తనలు, భజనలు, సత్సంగములు, స్టడీసర్కిల్స్ ఇవన్నీ పెట్టటానికి కారణం ఏమిటి? ఇవంతా కాలము పవిత్రము చేసి హృదయానికి శాంతి చేకూర్చటానికే! శాంతి ఎక్కడుంది? భౌతికంగా చూస్తే గాఢనిద్రలో ఉంది, లభిస్తుంది. అంతేగాక, సంకల్ప రహితుడవైనప్పుడు శాంతి పొందుతున్నావు. సంకల్పాలను అరికట్టుకొనుటకు వీలుకాదు. కనుక, సాధ్యమైనంతవరకు ఒక గంటసేపు మౌనం వహించాలి. మాట్లాడి మాట్లాడి తలలోని నరములు బలహీనమైపోతాయి. మాటలలో పవిత్రమైన మాటలైతే ‘బ్యాటరీ ఛార్జ్’ అవుతుందిగాని, పరనిందలు, పరదూషణ మనము చేస్తూంటే, జీవితము మరింత అధోగతి పాలైపోతుంది. కనుక, ఈనాటి యువకులు మొట్టమొదట మాటలు తగ్గించుకోవాలి.

అందులో ఉన్న మాధుర్యమును మీరు ఎంతగానో అనుభవించగలరు. సమాజములో కూడా, “ఈ పిల్లవాడు చాలా మంచివాడు, అధికంగా మాట్లాడడు, క్వెస్ట్ గా ఉంటాడు” అనే సత్కీర్తి పొందుతారు. కొంతమంది ఊరకే వాగుతుంటారు. వీరిని చూస్తే సమాజంలో “వస్తున్నాడరా వాగ్గాయి” అని వెల్లిపోతారు. “బోర్ కొట్టిస్తాడు” అని తప్పించుకుపోతారు. అతిభాష మతిహాని, మితభాష అతి హాయి. మీరు శ్రీమంతులు కావచ్చుకానీ, “సింపుల్ లివింగ్, హై థింకింగ్” అలవరచుకోవాలి. మీరు వేసే డ్రస్సులు సింపుల్ గా ఉండాలి. ఆడంబరములకు పోకూడదు. మీరు వేసుకున్న డ్రస్సు ఎంత తెల్లగా, ఎంత పరిశుద్ధముగా ఉంటున్నదో మీ హృదయముకూడా అంత పరిశుద్ధముగా ఉండాలి.

మీరు పదిమంది కలసి ఒక గ్రామమునకు వెళతారు. ఆ గ్రామములో మీరు ఎట్లా ఉండాలి? ప్రశాంతముగా ఉండాలి. చిరునవ్వుతో ఉండాలి. అంతేగానీ, “హహహా” అని నవ్వుకుంటూ పోకూడదు. బయటివారికి అశాంతి కలిగేటట్లు గట్టిగా మాట్లాడుకుంటూ పోకూడదు. “ఏమిరా, ఈ రోడీ గ్యాంగు వస్తోంది” అని గ్రామస్థులు కూడా భయపడిపోతారు. అలాంటి చెడ్డపేరుకు మీరు గురికాకూడదు. వినయంగా వెళ్ళాలి. కాలం వృథా చేయకుండా పనిలో ప్రవేశించండి. పనిలో ప్రవేశిస్తే మాటలకు అవకాశం ఉండదు. మాట్లాడేవాడు పని చేయడు, పనిచేసేవాడు మాట్లాడడు. ఈ సత్యమును మీరు జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి.

చేతులు కార్యమగ్నం, మనసు ఈశ్వర లగ్నం కావాలి

ఈనాటి యువతీ యువకులంతా విదేశములకు బయలుదేరిపోతున్నారు. ఎందుకోసం? ధనముకోసం పోతున్నారు. ధనము ఇక్కడుండి సంపాదించుకోకూడదా! ధనము అవసరమే. కానీ, ఎంతవరకు కావాలి? మీరు బ్రతకటానికి కావాలి. ఈ దేశములో నీవు బ్రతకటానికి వీలులేదా?! నారు పెట్టినవాడు నీరు పోయడా?! మితిమీరి ధనము సంపాదించటంవల్ల కలిగేవి బాధలే! భగవంతుడు రెండు చేతులిచ్చాడు. ఒక కడుపు ఇచ్చాడు. రెండు చేతులతో పనిచేస్తే కడుపు నిండదా? ‘హేండ్స్ ఇన్ ది

సొసైటీ, హెడ్ ఇన్ ది ఫారెస్ట్. ఇదే నీవు చేయవలసిన తపస్సు. అది చేయకుండా, 'శాంతి, శాంతి' అని ఆరాటపడితే ఎక్కడ చిక్కుతుంది?! కొంతమంది దండిగా ధనము సంపాదించుకొని 'ఐ యామ్ ఎంజాయింగ్' అంటారు. 'ఎంజాయ్' అంటే ఏమిటి? భౌతిక సుఖములు పొందటమా? అది కాదు. 'ఎన్స్ - జాయ్' కోసం పాటు పడాలి. "బంధువులందరు వాకిటిదాకను, వల్లకాటికిని వత్తురుగా! బంధువుణచి నిను బాయని ఆపద్బంధువు భగవన్నామమెరా!" అట్టి భగవంతుణ్ణి విశ్వసించండి. ఆ భగవంతుని ఆశ్రయించండి. భగవంతుని శరణు వేడండి.

అదే నిజమైన సాధన. వీధివీధియందు, పల్లెపల్లెయందు భగవన్నామాన్ని వ్యాప్తిగావించండి.

ఈ ప్రపంచంలో ఇంతమంది యువకులుండినప్పటికీ మీకు కొద్దిమందికి మాత్రమే ప్రశాంతినిలయంలో చేరే అవకాశం లభించింది. ఎంత అదృష్టవంతులో మీరు! మీకు లభించిన ఈ ప్రాప్తిని వ్యర్థం చేసుకోకండి. మీరు ఎక్కడికి పోయినా నేను వెంట ఉన్నాను. మీకు ఏవిధమైన బాధలు వచ్చినా నేను చూసుకుంటాను. ధైర్యముతో దైవభావమును అభివృద్ధిపరచుకొని మీరు సేవలో పాల్గొనండి. ❖

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

Phone No: 08555-289289, website: ssshss.edu.in, E-mail: ssshss@gmail.com

ADMISSION NOTICE 2019-20

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) for the academic year 2019-20 will take place in **June 2019**. The medium of instruction is English and the school is wholly residential.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30-09-2019

The Date of Birth should be between 30-03-2013 to 30-03-2014.

** Note: Admissions for class 1 will be under "RTE Act 2009" by Random method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be downloaded from our website: **www.ssshss.edu.in** from 1st January 2019 till 31st January 2019 only.

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School** on STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:02786)

Or

payment can be done through online "SBI Collect" for the value of Rs.100/-

with self-addressed envelope with stamp Rs. 10/-

The size of the cover shall be 15 cm x 24 cm .

The last date for submission of filled in application form will be **20-02-2019**

PRINCIPAL

“బాబా ఎల్లవేళలా మనతోనే ఉన్నారు”

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 93వ జన్మదినోత్సవంనాడు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి గౌ|| శ్రీ నారా చంద్రబాబునాయుడుగారు చేసిన

ఆంగ్ల ప్రసంగానికి తెలుగు అనువాదం

ఈనాడు మీ అందరినీ చూస్తుంటే, నేను ఇదివరకు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించుకున్న అనేక సందర్భాలు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. అదేవిధమైన అంకిత భావం, అదే ఉత్సాహమూ, అదే స్ఫూర్తి ఈనాడు మీలో గమనించి ఎంతో ఆనందిస్తున్నాను. భౌతికంగా బాబా మన మధ్య లేరుకానీ వారు ఎల్లవేళలా మనతోనే ఉన్నారు. వారిని ప్రార్థిస్తే చాలు, మనకు మార్గనిర్దేశనం చేస్తారు. ఈవిషయంలో నాకు ఏమాత్రం సందేహం లేదు. ఇప్పుడే నేను బ్రహ్మ సభ్యులతో అన్ని విషయాలూ కూలంకషంగా చర్చించడం జరిగింది. బ్రహ్మ సభ్యుల అంకితభావాన్ని చూసి నాకెంతో ఆనందంగా, సంతృప్తిగా ఉంది.

ఇటీవలి కాలంలో ఈ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రానికి నేను రావడంలో కొంత జాప్యం జరిగింది. అయితే, ఈరోజు బాబావారి జన్మదినం, అత్యంత పుణ్యదినం. ఈరోజు నేను రాగలిగానంటే, మీతో కలసి పనిచేయడానికి, మరింత మెరుగైన సేవలందించడానికి నిజంగా బాబావారే నన్ను ఇక్కడికి రప్పించుకున్నారు.

బాబావారు మనకు అందించిన దివ్యవారసత్వం ఎంతో ఘనమైనది. వారి ఉనికి సనాతనమైనది, శాశ్వతమైనది. ఈ విషయాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ గ్రహించాలి. ఈనాడు మనం ఇక్కడ కూర్చున్నామంటే, వారు మనకు మార్గనిర్దేశనం చేస్తున్నారు కాబట్టే అది సాధ్యమైంది. బాబావారు సశరీరులై యుండగా నేను పలుమార్లు వారి సన్నిధికి వచ్చాను. ఆనాటినుండి ఈనాటివరకు అదే క్రమశిక్షణ, అదే అంకితభావం, అదే స్ఫూర్తి ఇక్కడ నేను గమనిస్తున్నాను. ఆరోజుల్లో భగవాన్ బాబావారు మాకు

ఇంటర్వ్యూలు ప్రసాదించిన గదిలోకి ఇప్పుడే నేను వెళ్ళివస్తున్నాను. ఆ చిన్న గదిలో వివిధ సందర్భాలలో వారితో జరిపిన సంభాషణలు, వారు నాకు అందించిన ఆశీస్సులు నేను ఎన్నటికీ మరువలేను. ఈరోజు నేను ఆ గదిలో కూర్చున్నప్పుడుకూడా అదేవిధమైన దివ్యానుభూతి కలిగింది. నాకు మాత్రమే కాదు, ఈ పుణ్యక్షేత్రానికి వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికీ అటువంటి దివ్యానుభూతి కలుగుతోందని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

ఈనాడు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఏ ఒకటో రెండో కాదు, ఏకంగా 120 దేశాలలో భగవాన్ బాబావారిని ఆరాధించి అనుసరించే భక్తులున్నారు. మనమంతా బాబావారిని భౌతికంగా దర్శించాము, అనుభవాలు పొందాము. కానీ, విదేశీయులలో కొంతమంది బాబావారిని భౌతికంగా చూడలేదు, వారి దివ్యగాథ వినలేదు. అయినా బాబావారిని విశ్వసించి అనుసరిస్తున్నారు. దీని అర్థం ఏమిటి? ప్రపంచమంతటా జనులకు బాబావారి దివ్యప్రేరణశక్తి అనుభవానికి వస్తోందన్నమాట. కనుకనే, అనేకమంది క్రొత్త భక్తులు ఇక్కడికి వస్తున్నారు. వాళ్ళందరూ మనము పొందినట్లుగా భౌతికస్థాయిలో అనుభవాలు పొందకపోయినప్పటికీ ఆధ్యాత్మికస్థాయిలో బాబావారి దివ్యత్వాన్ని అనుభవిస్తున్నారు. “నేను ఇక్కడ భౌతికంగా లేకపోయినా మీ ప్రార్థనలు ఆలకించి మీకు మార్గం చూపుతూనే ఉంటాను” అన్న సందేశాన్ని బాబావారు ఇచ్చారు కదా!

బాబావారి భక్తులలో వివిధ రంగాలకు, వివిధ వర్గాలకు చెందినవారు ఉన్నారు. విద్యావంతులు,

విద్యావేత్తలు, శ్రీమంతులు ఉన్నారు. ఆయా వృత్తులలో నిపుణులున్నారు. అయితే, వృత్తిలో నైపుణ్యం వృత్తిపరమైన సంతృప్తిని అందిస్తుంది. వ్యాపారంలో నైపుణ్యం ఆర్థికపరమైన సంతృప్తినిస్తుంది. కానీ, నిజమైన ఆత్మసంతృప్తిని భగవాన్ బాబావారు మాత్రమే మనకు ప్రసాదిస్తున్నారు.

బాబావారు మనకు మానవ జీవిత పరమార్థాన్ని తెలియజేశారు, జీవిత సత్యాలను ప్రబోధించారు. ఈ లోకం విడిచి వెళ్ళేటప్పుడు ఎవ్వరూ తాము సంపాదించిన డబ్బునుగాని, తమ వృత్తినైపుణ్యాన్నిగాని వెంట తీసుకుపోలేరు. మీరు చేసిన సేవ మాత్రమే శాశ్వతంగా ప్రజల హృదయాలలో నిలిచిపోతుంది అని వారు ప్రబోధించారు. ఈనాడు సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్న సంస్థలు అనేకం ఉన్నాయి. కానీ, ఒక్క సత్యసాయి సేవాసంస్థ మాత్రమే, బాబావారి మార్గదర్శకత్వంలో అద్భుతాలను సాధించగలుగుతోంది అన్నది పలువురి అభిప్రాయం. ఈరోజు మనమంతా బాబావారి దివ్యోద్యమానికి, సేవకు పునరంకితం కావలసి ఉంది. ఆత్మన్నతమైన సేవాసామ్రాజ్యాన్ని బాబావారు మనకు అందించారు.

ఉన్నది ఒకే కులం, మానవకులం
ఉన్నది ఒకే మతం, ప్రేమమతం
ఉన్నది ఒకే భాష, హృదయభాష
ఉన్నది ఒకే దైవం, ఆయన సర్వాంతర్యామి

అని భిన్నత్వంలో ఉన్న ఏకత్వాన్ని ప్రబోధించారు. మతసామరస్యాన్ని కేవలం ప్రబోధించడమేకాక, ఆచరించి ఆదర్శాన్ని అందించారు. **పుట్టపర్తి అన్ని మతాలకూ సంబంధించిన పుణ్యక్షేత్రం. హిందువులు, క్రైస్తవులు, ముస్లింలు ... ఇలా అన్ని మతాలవారూ సమావేశమయ్యే ఏకైక ఆధ్యాత్మిక కేంద్రమిది. పుట్టపర్తికి ఉన్నటువంటి సాటిలేని విశిష్టత ఇదే!**

బాబావారు ఎప్పుడూ సేవామార్గాన్నే ప్రబోధించారు. “మానవత్వంతో ఉండడమే మహోన్నతం, మహోన్నతంగా ఉండడమే మానవత్వం” అన్నారు. అంతేకాదు.

“ఎప్పుడూ నేనుంటా.
అనంతరూపమై తోడుంటా.
మీరు పిలిస్తే పలుకుతా.
హృదయాల్లో చైతన్యదీపమై వెలుగుతా.
దీనజనుల సేవలో ప్రేమరూపమై నిలుస్తా.
విశ్వమానవాళికి నా అనురాగ సందేశమిదే”

అని చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు.

“ప్రతి ఒక్కరిలోనూ అంతర్గతంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని ఆవిష్కరించగలిగినది ఒక్క ప్రేమ మాత్రమే.

ప్రేమయే దైవం, ప్రేమలో జీవించండి.

ఇవ్వడం, క్షమించడం ప్రేమతత్త్వం; పుచ్చుకుని మరచిపోవడం స్వార్థపరత్వం.

స్వార్థరాహిత్యమే ప్రేమ, ప్రేమరాహిత్యమే స్వార్థము.

సంకుచితమైన వ్యక్తిప్రయోజనాలకోసం ప్రాకులాడి జీవితాన్ని వృథా చేసుకోవద్దు.

ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ.... ప్రేమస్వరూపులుగా మీరు రూపొందండి” అని ఉద్బోధించారు. **మానవునికి మాధవుని చేరుకొనే మార్గాన్ని చూపించడానికే శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థను స్థాపించారు.**

ఈ శుభ సందర్భంలో నేను మీకొక విషయాన్ని గుర్తు చేయదలచుకున్నాను. శాంతి సంతోషాలతో విలసిల్లే మెరుగైన ప్రపంచంకొరకు ఈ దివ్యవారసత్వాన్ని విశ్వవ్యాప్తంగా భావితరాలవారికి అందించవలసిన బాధ్యత మనపై ఉన్నది. ఇక్కడ మీ అనుభవాలు మీకున్నాయి, నా అనుభవాలు నాకున్నాయి. మన అనుభవాలను మనం ఇతరులతో పంచుకోవాలి. ఆ ప్రకారం మనము ఈ దివ్యోద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళి లక్ష్యం చేరుకోవాలి. మనను ముందుకు నడిపించడానికి, మార్గం చూపించడానికి, ఆశీస్సులందించడానికి బాబా మనతోనే ఉన్నారు. వ్యక్తి ప్రయోజనాలను ప్రక్కకుపెట్టి విశ్వమానవ కల్యాణమే లక్ష్యంగా మనం ముందుకు సాగాలి. బాబావారే మనకు మార్గనిర్దేశనం చేస్తారు. మనము కేవలం వారి దూతలం మాత్రమే. ఈ దివ్యోద్యమాన్ని, సందేశాన్ని మనం ముందుకు తీసుకువెళ్ళే బాధ్యత

వహించినప్పుడు ప్రజలందరూ బాబావారు అందించిన దివ్యవారసత్వం నుండి లబ్ధి పొందుతారు.

ఆరోజుల్లో నేను గమనించేవాడిని. సమస్యలతో సతమతమయ్యేవారు ఇక్కడికి వచ్చి సాంతస్వన పొందేవారు. అంతేకాదు. ఇక్కడ నాలుగైదు రోజులుండి నూతనోత్తేజాన్ని సంతరించుకునేవారు. వారివారి సమస్యలకు పరిష్కారం కనుగొనగల్గేవారు. అదే ఈ క్షేత్ర మాహాత్మ్యం. మీకు కూడా ఏవైనా సమస్యలుంటే ఇక్కడికి వచ్చి ఒకటి రెండు రోజులుండండి. పరిష్కారం కొరకు ఒక వారం రోజులు ఉండి చూడండి. బాబావారు తప్పకుండా మీకు ఆశీస్సు లందించి మీ సమస్యకు పరిష్కారం చూపుతారని నేను నిస్సందేహంగా చెప్తున్నాను. బాబావారిని అనుసరిస్తే మనము అర్థవంతమైన జీవితాన్ని గడపగలుగుతాము. జీవితంలో అందరికీ ఆనందం కావాలి. ఎక్కడున్నా ఏమి చేస్తున్నా ప్రతి ఒక్కరూ ఆనందంగా ఉండాలని ఆశిస్తారు. అయితే ఆనందమనేది ఆధ్యాత్మికతలోనే లభిస్తుంది. బాబావారు మనకు ఇచ్చింది అదే! బాబావారు సాక్షాత్తు భగవంతుని అవతారమే అయినప్పటికీ మానవదేహాన్ని ధరించి వచ్చారు. మానవులుగా పుట్టిన తరువాత సమస్యలు, సవాళ్ళను ఎదుర్కొనకతప్పదన్న సందేశాన్ని విస్పష్టంగా వెల్లడించారు. అన్ని సమస్యలనూ అధిగమించి తాము సంకల్పించుకున్న కార్యాలను సఫలం చేశారు.

ఇక్కడ నిలబడి ఈ పవిత్ర పరిసరాలను ఆ చివర నుండి ఈ చివరవరకు వీక్షిస్తుంటే ఆనాటి దివ్యస్మృతులు నా మదిలో మెదలుతున్నాయి. నాకెంతో ఉత్తేజమూ ఆనందమూ కలుగుతున్నాయి. ఇక్కడినుండి వెళ్ళడానికి నాకు మనసొప్పుడంలేదు. ఇదొక దివ్యానుభవం. ఇకమీదట నేను తరచుగా వస్తుంటాను. ఏవైనా సమస్య లెదురైనా, మానసికంగా అలసిపోయినా బాబావారి దివ్యాశీస్సులు అందుకొని పునరుత్తేజం పొందడానికి వస్తుంటాను. సమాజానికి మంచి చేయడానికి ఆశీస్సుల కోసం వస్తుంటాను. మనమంతా కలసి ఈ దివ్యోద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళగలమని విశ్వసిస్తున్నాను. ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిగా అన్నివిధాలుగా నావంతు సహాయ సహకారాలు అందిస్తానని హామీ ఇస్తూ మీకు నా శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తున్నాను. ❖

శ్రీ సాయి దర్శనం

భువనచంద్ర

- ప॥ శ్రీ సాయి దర్శనం ఆనందదాయకం
ఈ ప్రశాంతినిలయమే పరమశివుని ఆలయం
పరమశివుని ఆలయం....
- చ॥ ఇచ్చటి ప్రతి చెట్టూ ఓ మహామౌనముషియే
ఇచ్చటి అణువణువుూ ఓ సూక్ష్మరూపవిశ్వమే
ఎంతటి అద్భుష్టము ఈ పుట్టపర్తి గ్రామానిది
స్వామి పాదస్పర్శను అనంతముగ పొందినది
- ప॥ శ్రీ సాయి భాషణం ... ఆనందదాయకం
ఈ ప్రశాంతినిలయమే సకల కళానిలయమూ
సర్వజ్ఞానపీఠము
- చ॥ మాటలతోనే ప్రజల మనసును మార్చేను సాయీ
చేతలతోనే సందేశముగా నిలిచెను సాయీ
వేదపురాణములన్నీ మాటలాయె స్వామి నోట
మధురమైన సాయిస్వరమె ప్రేమకు పెట్టనికోట
- ప॥ శ్రీ సాయి స్పర్శనం.. ఎన్నో జన్మల పుణ్యం
ఈ ప్రశాంతినిలయమే భువిలో వెలసిన స్వర్గం
శివమానస సరోవరం
- చ॥ ఒక్కసారి సాయిమాత పాదాలను తాకితే
ఒక్కసారి స్వామి చేతి చిరుస్పర్శను పొందితే
కోటిజన్మముల భారము క్షణముననే తొలగునుగా
అంతులేని ఆనందము కడవరకు కలుగునుగా

ప్రభువుతో పసందైన పిక్సిక్

కుప్పం విజయమ్మ

ప్రభువుతో ప్రయాణం చెయ్యటం పసిడిగిన్నెలో పాలు బువ్వ ఆరగించినట్లే! చల్లగాలిలో ఊహల పందిరిలో ఊరేగినట్లే!

ఆ సమయంలో ప్రభువు అక్కయ్యగారింట్లో ఉన్నారు (మద్రాసులో సుశీలమ్మగారింట్లో) క్రింద వేచియున్న భక్తులకు దర్శనమిచ్చి మేడపైకి వేంచేశారు. అక్కయ్యను చూసి, “బయల్దేరుదామా?” అని అడిగారు. ఎదురు చూడని ఈ మాటకు నివ్వెరపోతూ, “ఎక్కడికి స్వామీ?” అని అడిగితే, “అబ్బా! అన్నీ ప్రశ్నలే! పిక్సిక్ పోదాం, బయల్దేరండి” అంటూ ప్రభువు క్రిందికి దిగి కారులో కూర్చోన్నారు.

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారు, అక్కయ్య, నేను ఒక కారులో బయల్దేరాం. మా వెనుకే మరో నాలుగు కార్లు సర్రని బయల్దేరాయి. ఈశ్వరమ్మగారితో పయనించడం నిజంగా మా అదృష్టం. “ఈ సామి ఎప్పుడూ ఇంతే” అన్నారు. ‘సామి’ అనడానికి బదులు ‘సామి’ అనేవారు. అదో అందం.

ఊరూపేరూ తెలియనిచోటికి వెళుతున్నాం. ప్రభువు యొక్క ‘డివైన్ ప్లాన్’, ‘డివైన్ గేమ్’, ‘డివైన్ ప్లే’ తలచుకొంటుంటే నా మనస్సు ఊహల తూగుటుయ్యెలలో తూలుతూ, స్వప్నలోకంలో విహరించసాగింది. నన్ను నేను మరచిపోయి నాలో నేను నవ్వుకొంటుంటే, అమ్మ (ఈశ్వరమ్మగారిని ‘అమ్మా’ అని పిలిచేవారం) నన్ను మెల్లగా తట్టిలేపి, కనుబొమ్మలెగరేస్తూ, యేమిటి సంగతి అన్నారు. నోట మాట రాలేదు. నా పరిస్థితి గమనించి, “సామికి ఇది వినోదం. అందరినీ ఆశ్చర్యపరచడం ఆయనకొక సంబరం” అని అంటుంటే ఆవిడ ముఖంలో ఆనందం తాండవమాడింది. మేము మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే సామి కారు ఒకచోట ఆగింది.

అందరం గబగబా దిగాం. నలువైపులా ప్రశాంత వాతావరణం! జీరాడుతున్న యెర్రటి అంగీ చేతబట్టి, రాజహంసలా నడచి వస్తున్న ప్రభువును దర్శించి ప్రకృతీమాత పులకించింది. పక్షులు కిలకిలారావములతో స్వాగతగీతమాలపించాయి. ఉషఃకిరణుడు వృక్షరాజముల మధ్య నుండి తొంగిచూస్తూ అంజలి ఘటించాడు. ప్రభువు ఇలా బయటికి వస్తే ఎంతో స్వేచ్ఛగా,

ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా అందరినీ పలుకరిస్తూ పచార్లు చేస్తూంటే, ఆ అందం చందం అంతా మన సొమ్మే.

ఈశ్వరమ్మగారు నెమ్మకంగా ప్రభువుచెంత చేరి, “సామీ, ఈ ఊరు పేరేమిటి?” అని అడుగుతుంటే, “ఊరే లేదు, ఇంక పేరేముంది? ఇది ఊరూ పేరూ లేని బృందావనం” అని అంటుంటే, “అహా! బృందావన కిశోరుడు ఎక్కడుంటే అక్కడ అది బృందావనం కాక మరేమవుతుంది!” అని మేము మురిసిపోయాం. మాతృమూర్తి తన ముద్దుల కుమారుని చేయిపట్టుకొని మాట్లాడుతూ ఉంటే, ఆ చనువు, ఆప్యాయత, స్వేచ్ఛ ఒక్క తల్లికే సాధ్యం అనిపించింది. “ప్రభువు లోకాలనేలే రాజాధిరాజు అయినా తల్లికి బిడ్డదే” అన్న మాట మనస్సును ఉద్రూతలూగించింది.

మెత్తని ఆకులు తివాసీ పరచినట్లు ఉంటే, “ఇక్కడే కూర్చుందాం, రండి” అన్నారు ప్రభువు. మేమంతా చుట్టూ చేరాం. మాతృమూర్తి తన ముద్దుల కొమారుని పక్కనే కూర్చోవడం ఎంతో చూడముచ్చట గొల్పింది. బంగారుకు పరిమళమబ్బినట్లు ఆ దృశ్యం మరింత శోభను సంతరించుకుంది. ప్రభువు సన్నజాజి వుప్పుమైతే అమ్మ సుగంధ పరిమళం. ఓహో! ఏమి అందం! ఏమి చందం! చూచేక్కోద్దీ ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపించే సుందర సుమధుర దృశ్యం. వారిది జన్మజన్మాంతర అనురాగ అప్రమేయబంధమైతే, ఇలా కనులపండువగా వారిరువురినీ ఒకచోట చూడడం మా జన్మజన్మాంతర సుకృతఫలమని చెప్పక తప్పదు.

అమ్మ ముఖం ఎప్పుడూ కళాకాంతులతో నిండి ఉండేది. చిరునవ్వు ఆమె సొంతం. నవ్వితే ఆ బుగ్గలు సొట్టపోయి గిలిగింతలు పెట్టినట్లుండేది. నిరాడంబరంగా, సహజంగా, ప్రేమగా అందరినీ నోటినిండా పలుకరిస్తూ ఆదరించడం అమ్మ సుగుణానికి మచ్చుతునక.

తినుబండారాలు కారునుండి దిగుమతి అయ్యాయి. “ఇవన్నీ ఎలా ఎప్పుడు ఇందులో ఉంచావు సామీ?” అని కనులంత చేసుకొని అమ్మ అడుగుతుంటే, ఆమె అమాయకత్వానికి నవ్వుతూ, “ముందు తిను, తర్వాత

చెప్తాను” అని తామే స్వయంగా ఆమెకు అన్నీ వడ్డిస్తూ కొసరికొసరి తినిపిస్తుంటే, ఆనందబాష్పాలు జలజలా రాలాయి. అరటి పళ్ళు, వేడివేడి ఇడ్లీలు, వడలు, బిస్కెట్లు, ఉదరం ఉబ్బేలాగున తినేశాం. “తినండి, బాగా తినండి” అని ప్రభువు ప్రోత్సహిస్తుంటే, లంబోదరులమైపోయాం.

తమలపాకుల వెండి బాక్సు వెంటనే సిద్ధం. తాంబూల మంటే అమ్మకి ప్రాణం. ప్రభువు తమలపాకులకు సున్నం రాసి, వక్కపొడి పెట్టి అందిస్తుంటే, ఆ మురిపాల తల్లి నములుతుంటే, ఆ తల్లి కుమారులను అలా చూస్తూంటే, నా గుప్పెడు గుండెలో ఆనందం కట్టలు త్రెంచుకుంది. మనసెరిగిన మువ్వగోపాలుడు మందహాసవదనంతో, “ఒకసారి ఏమైందో తెలుసా?” అంటూ ఒక అద్భుతమైన నిదర్శనాన్ని సెలవిచ్చారు.

“ఒకరోజు నేను ముగ్గురు విద్యార్థులతో కలసి ఒక భక్తురాలి ఇంటికి వెళ్ళాను. తలుపు తట్టాను. తలుపు తెరచి నన్ను చూసి ఆమెకు ఆశ్చర్యంతో, ఆనందంతో నోటమాటరాలేదు. నేను, పిల్లలు హాలులోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాం. ఆమె దిక్కుతోచక పరుగులు తీస్తూ పిల్లల వంటింట్లోకి దూరింది. అన్ని దబ్బాలూ తెరచి చూస్తూ ఆమె నానా హంగామా చేస్తూంటే, ఆమెను పిలచి, “అటు చూడు” అన్నాను. ఇద్దరు దేవతలు నా కారునుండి అనేక తినుబండారాలు తీసి బంగారు తట్టలో పెట్టుకొని, లోపలకు వచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయారు. “ఏం, ఇది చాలా? ఇంకా కావాలా?” అని అడుగుతుంటే, ఆమె సంభ్రమాశ్చర్యాలలో మునిగిపోయింది. ఆనందబాష్పాలు జలపాతంలా వర్షిస్తుంటే, ఆమె నా పాదాలు రెండూ పెనవేసుకొని పరవశించిపోయింది. అందరం భుజించాక, ఆ బంగారు తట్టను ఆమెకే ప్రసాదించి ఆశీర్వదించి వచ్చాను” అంటూ ఆ వృత్తాంతాన్ని ముగించి, “నేను తల్చుకొంటే ఆకాశమే దిగి వస్తుంది. నన్ను గొప్పగొప్ప బిరుదులతో వర్ణిస్తూ శ్లాఘిస్తూ ఉంటారు కదా. మరి సమయం వచ్చినప్పుడు అవన్నీ మరచిపోయి మాయలో పడిపోతారు. నేను అలా కన్నెత్తి చూస్తే చాలు, సర్వమూ సిద్ధమైపోతుంది” అని ప్రభువు పలుకుతుంటే, ఆనంద దోలికలలో ఊయెలలూగాం.

సాయి సన్నిధి

ప్రొ॥ నంజుండయ్య

“భగవంతునితో జీవించడమే నిజమైన విద్య, భగవంతునికొరకు జీవించడమే నిజమైన సేవ, భగవంతునిలో జీవించడమే నిజమైన ఆధ్యాత్మికం” అని సెలవిచ్చారు భగవాన్. అటువంటి నిజమైన విద్యను నేర్పించి, నిష్కామ సేవను అలవరచి ఆధ్యాత్మికానందసాగరంలో మనలను ఓలలాడించడానికే కదా భగవాన్ అవతరించినది. వారి దివ్యసాన్నిధ్యంలో సేవ చేసుకుంటూ, వారు చూపిన వెలుగుబాటలో పయనిస్తూ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవడంకన్నా మించిన మహాభాగ్యమేమున్నది! అటువంటి భాగ్యశాలురలో ఒకరైన ప్రొ॥ నంజుండయ్యగారు ‘రేడియో సాయి’ శ్రోతలతో పంచుకున్న వారి దివ్యానుభవాలు వారి మాటల్లోనే....

స్వామితో మనకుగల ప్రేమానుబంధాన్నిగురించి, వారు మనకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలనుగురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఒకచోట ప్రారంభించి, ఒకచోట ముగించడం అసాధ్యం. ‘సనాతన సారథి’ తొలి సంపాదకులైన శ్రీ కస్తూరిగారు అన్న మాటలు నాకు గుర్తుకొస్తున్నాయి. “మూకం కరోతి వాచాలం” అంటారు. ఐతే, స్వామి సన్నిధిలో మనకు “వాచాలం కరోతి మూకం” అన్నదికూడా అనుభవానికి వస్తుంది. స్వామి మూగవాణ్ణి మాట్లాడించడమేకాక, తానొక గొప్ప వక్తననుకున్నవాణ్ణి, తనకన్నీ తెలుసుననుకున్నవాణ్ణి నోరు మూయించి, “నాయనా! నీవు ఇంకా తెలుసుకోవలసింది చాలా ఉంది. అహంకారానికి చోటివ్వకు” అని కనువిప్పు కలిగిస్తారు.

నేను మొట్టమొదటిసారి స్వామివారిని 1960లో ‘చూశాను’. 1965లోనో, 66లోనో మళ్ళీ చూశాను. ఆయా సందర్భాల్లో నేను వారిని ‘దర్శించుకున్నాను’ అని చెప్పడం అంత సత్యం కాదు. ఎందుకంటే అప్పటికి నాకు వారి దివ్యత్వంపట్ల అంత అవగాహన లేదు. వారి దివ్యత్వాన్ని గుర్తించాలంటే హృదయ పరిపక్వత ఉండాలి.

స్వామి తమ సన్నిధిలో నాకు ఆశ్రయం ఇచ్చిన తరువాత ఒకసారి నాతో అన్నారు, “స్వామి నిజంగా భగవంతుడైతే తమను ఎందుకు ఆకర్షించలేకపోతున్నారని కొందరు అనుకుంటారు. వాళ్ళు తెలుసుకోని విషయం ఏమిటంటే, ఎంత శక్తిమంతమైన అయస్కాంతమైనా ‘రస్టు’, ‘డస్టు’ చేరిన ఇనుపముక్కను ఆకర్షించదు కదా! ఆ ‘రస్టు’, ‘డస్టు’లనే ఆధ్యాత్మిక పరిభాషలో ‘మల, విక్షేప, ఆవరణలు’ అంటారు. ఇవి దివ్యత్వాన్ని తెలుసుకోనివ్వకుండా అడ్డు వస్తాయి”.

అప్పట్లో ఆ మూడూ నన్ను ఆవరించాయేమో, నేను స్వామికి దగ్గరగా వెళ్లలేకపోయాను. అయితే, క్రమక్రమేణ నేను అనుభవించిన సత్యమేమిటంటే, స్వామి సంకల్పము, వారి దయానుగ్రహాలు లేకపోతే, మనం వారి సన్నిధిలో అడుగుపెట్టలేము. వారి సన్నిధికి రావాలన్నా, వారి మెప్పు పొందాలన్నా అంతా వారి దయమీద ఆధారపడి ఉంది. “అయ్యో, నేను మొదటిసారి వచ్చినప్పుడే స్వామిని సాక్షాత్తు దైవం అని గుర్తించి వారిని సేవించుకొని ఉంటే ఎంత బాగుండేది!” అనిపించవచ్చు. కానీ, స్వామి సన్నిధికి

వచ్చివెళ్ళడం ఏదీ వ్యర్థం కాదు. కారణం లేకుండా జరగదు. కనుక, మొదటి రెండుసార్లు నేను వారిని ‘చూసిన’ సందర్భాలుకూడా కచ్చితంగా నాలో హృదయ పరిపక్వత కలిగించడానికి దోహదంచేశాయని చెప్పవచ్చు.

నాకిక్కడ ఒక సంఘటన గుర్తుకు వస్తోంది. 1974లో బృందావనంలో సమ్మర్ కోర్సు ఫంక్షన్ పూర్తి అయి స్వామి మందిరానికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత కొంతమంది అధ్యాపకులతో ఇష్టాగోష్ఠిగా సంభాషిస్తున్నారు. నేనక్కడే ఉన్నాను. అలాంటి సందర్భాలలో స్వామి సాధారణంగా, “ఈరోజు నా స్పీచ్ లో మీకు ఏమైనా సందేహాలున్నాయా?” అని అడుగుతారు. ఏదైనా సందేహం వ్యక్తం చేస్తే, మరింత బాగా అర్థమయ్యేటట్లుగా ఆయా అంశాలను ఎంతో దయతో విశదీకరిస్తారు. అమరేంద్ర అనే అధ్యాపకుడు, “స్వామీ, మీరు 1945లో బందరు వచ్చారు. అప్పుడు నేను ఫోర్త్ ఫామ్ చదువుతున్నాను. నా క్లాస్ మేట్ ఒకడు వచ్చి నాతో, “మా ఇంటికి దేవుడు వచ్చాడరా” అని చెప్పాడు. “దేవుడు మీ ఇంటికి రావడమేమిటి!” అని నేను నవ్వాను. ఆనాడే మీతో పరిచయ భాగ్యం కలిగి ఉంటే నా జన్మ ఎంత సార్థకమయ్యేదో కదా. నేనెంత అజ్ఞానిన”ని తనను తాను నిందించుకున్నాడు. అప్పుడు స్వామి, “అమరేంద్రా! అట్లా నిన్ను నీవు నిందించుకోవద్దు. పిందెకానిదే కాయ కాదు, కాయకానిదే పండు కాదు. అప్పుడు నీవు పిందెగా ఉంటివి. ఇప్పుడు పండువైనావు. చిక్కిన అవకాశాన్ని అనుభవించు. దేనికైనా సమయం రావాలి” అన్నారు.

స్వామి సన్నిధిభాగ్యం నాకు లభించకపూర్వం నేను శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసను ఆరాధించేవాడిని. ఆయన దర్శించినట్లుగా భగవంతుణ్ణి నేనెప్పుడు దర్శించగలనని ఆరాటపడేవాడిని. నా ప్రార్థనను స్వామి ఆలకించారా అన్నట్లు 1967లో నేను మొట్టమొదటిసారి ప్రశాంతి నిలయం రావడం జరిగింది. ఆరోజు మధ్యాహ్నం స్వామి మందిరం పైఅంతస్తునుండి దర్శనం ఇచ్చారు. ఆ తరువాత నేను బయటికి వస్తూ, “దేవునిగురించి, ఆధ్యాత్మికతను గురించి స్వామి ఏమి చెప్పారు? ఏమైనా పుస్తకాలున్నాయా?” అని ఎవరినో అడిగాను. “లేకేమి సార్, స్వామి వ్రాసిన ‘గీతావాహిని’ ఉంది” అన్నాడు.

ఆ పేరు వింటూనే నాకు ప్రాణం లేచివచ్చింది. ఎందుకంటే, భగవద్గీత నాకు చాలా ఇష్టం. భగవద్గీతపై అప్పటికి ఎన్నో వ్యాఖ్యానాలు చదివియున్నాను. స్వామి ఏమి చెప్పారో చూడాలని కుతూహలం కలిగి వెంటనే ఆ పుస్తకం కొని చదివాను. నేను అశించినట్లుగానే ఎంతో సరళసుందరంగా, హృదయానికి హత్తుకునేలా గీతా సందేశాన్ని స్వామి అందించిన విధానం నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. ఐతే, ఇది స్వామి వ్రాసినదేనా? లేక ఇంకెవరైనా వ్రాసి స్వామి పేరు పెట్టారా? అన్న సందేహం వచ్చింది. “సంశయాత్మా వినశ్యతి” అని తెలిసినా మనకు భగవంతుని విషయంలో పిచ్చిసందేహాలు కలుగుతుంటాయి. ఎంతైనా మానవమాత్రులం కదా! నాకు కలిగిన సందేహాన్ని తీర్చుకోవడానికి స్వామివారి దివ్యోపన్యాసాన్ని విన్నాను. గీతావాహినిలో ఉన్న విషయాన్నే స్వామి ఆరోజున చెప్పారు. ఏమాత్రం భేదం కనిపించలేదు. అంతే! నేను స్వామే నా పాలిట దేవుడు అనే నిర్ణయానికి వచ్చాను. వారికి శరణాగతుడినయ్యాను.

క్రమక్రమంగా స్వామికి సన్నిహితంగా ఉండాలన్న తపన పెరిగిపోతూ వచ్చింది. ప్రతి ఫంక్షన్ కి పుట్టపర్తికి వచ్చేవాడిని. ఎక్కడో దూరంగా కూర్చుని దర్శనం చేసుకొనేవాడిని. స్వామి నాతో మాట్లాడతారని కానీ, నాకు పాదసమస్కారం ప్రసాదిస్తారని కానీ నేను ఏనాడూ ఊహించలేదు. అంతటి భాగ్యం పొందే అర్హత నాకుందని నేను భావించలేదు.

1969లో నేను ‘సత్యం శివం సుందరం’ రెండవ సంపుటాన్ని చదవడం జరిగింది. అందులో ‘నిందితుల సంస్కరణ’ అనే ఒక అధ్యాయం ఉంది. స్వామి రాజమండ్రి జైలులో శిక్ష అనుభవిస్తున్న ఖైదీలకు వెళ్ళి దర్శనమివ్వడం, వాళ్ళు స్వామిని సాక్షాత్తు భగవంతునిగా గుర్తించి ఆరాధించడం, వాళ్ళకు స్వామి ఉత్తరాలు వ్రాయడం, కస్తూరిగారిద్వారా కానుకలు పంపించడం మొదలైనవన్నీ చదివినప్పుడు నా కళ్ళు ధారాపాతంగా వర్షించాయి. “స్వామీ, ఆ నిందితులకున్నపాటి అర్హతకూడా నాకు లేదా? మీరు నాతో ఎందుకు మాట్లాడరు? నాకు ఉత్తరాలు వ్రాయరెందుకు?” అని ఆవేదనతో కుమిలిపోయాను.

ఆ తపన నాలో తీవ్రతరమవుతూ వచ్చింది. దాని ఫలితమా అన్నట్లు, అనతికాలంలోనే స్వామి నాకు తమ దివ్య సన్నిధిలో ఆశ్రయమిచ్చారు.

అది 1973వ సంవత్సరం. నేను బెంగళూరులో పేరెన్నికగన్న ఎమ్.ఇ.ఎస్. కాలేజిలో రీడర్‌గానూ, కామర్స్ శాఖాధిపతిగానూ పనిచేస్తున్న రోజులవి. స్వామి బృందావన్‌లో సమ్మర్ కోర్సు నిర్వహిస్తున్నారని తెలిసి నేనుకూడా అపై చేశాను. స్వామి దయామయులు. నాకు 'గ్రూపు టీచర్'గా కాకుండా 'అబ్జర్వర్ టీచర్'గా సమ్మర్ కోర్సులో ప్రవేశం కల్పించారు. గ్రూపు టీచర్లకు బాధ్యతలెక్కువ. పిల్లల బాగోగులు చూసుకోవాలి. ఇంకా అనేక ఇతర బాధ్యతలు ఉండేవి. కానీ, నేను అబ్జర్వర్ టీచర్‌గా రావడంచేత స్వేచ్ఛగా సమ్మర్ కోర్సు కార్యక్రమాలన్నింటికీ హాజరవుతూ స్వామికి సమీపంగా మెలిగే అదృష్టాన్ని పొందాను.

సమ్మర్ కోర్సు ఇంక ఒకరోజులో ముగియనుండగా స్వామి విద్యార్థులకు ఎంతో ప్రేమగా, చాలా ప్రీగా ఆటోగ్రాఫ్‌లు ఇస్తున్నారు. నేను స్వామికి ఎదురుగా నిలబడే సాహసం చేయలేక నెమ్మదిగా వెనుకనుండి వెళ్ళి, "స్వామీ, నాకు స్వామి సేవ చేసుకొనే అవకాశం ఇవ్వాలి" అని ప్రార్థించాను. స్వామి ఆటోగ్రాఫ్ చేయడం మాని రక్కున వెనక్కి తిరిగి నన్ను చూశారు. ఆ చూపు నా హృదయాంతరాళాలను స్పృశించింది. ఆనంద జలధిలో ఓలలాడించింది. "నువ్వు ఏం చేస్తున్నావు?" అని అడిగారు. "నేను కామర్స్ టీచర్ని స్వామీ" అన్నాను. "అయితే మాకు కావాలి బంగారూ, ఒకసారి డాక్టర్ గోకాక్‌ని కలుసుకో" అన్నారు.

గోకాక్‌గారిని కలుసుకున్నప్పుడు ఆయన, "మా దగ్గర లెక్చరర్ పోస్టు మాత్రమే ఖాళీగా ఉంది. నీ పదకొండేళ్ళ సర్వీసును, రీడర్ పోస్టును వదులుకొని వచ్చి లెక్చరరుగా చేరడానికి సిద్ధంగా ఉన్నావా?" అని అడిగారు. స్వామి సేవ చేసుకొనే అవకాశం దొరికితే దేనికైనా సిద్ధమే అన్నాను. బాగా ఆలోచించుకొని ఒక వారంరోజుల తరువాత రమ్మని ఆయన నన్ను పంపించేశారు. తరువాత ఆయన ఈ విషయాన్ని స్వామికి విన్నవించగా, "రీడర్‌గానే

తీసుకుండాం, రీడర్ పోస్టుకొరకు అడ్వర్టైజ్ చేయి, అతనిని అపై చేయమని చెప్పు" అన్నారు. నేను ముగ్గురు పిల్లల తండ్రిని. లెక్చరర్‌గా ఇచ్చే వేతనంతో కుటుంబ పోషణ నాకు భారమవుతుందన్న విషయం సర్వజ్ఞులైన స్వామికి తెలియనిది కాదు కదా!

అయితే, అక్కడొక సమస్య వచ్చిపడింది. అంతవరకు నేను పనిచేస్తున్న ఎమ్.ఇ.ఎస్. కాలేజి ప్రిన్సిపాల్‌కి నేనంటే ఎంతో అభిమానం. "ఇన్నేళ్ళ సర్వీసును, ఇంత మంచి పర్మనెంటు ఉద్యోగాన్ని వదులుకొని వెళతానంటున్నావు. ఆ కాలేజి ప్రారంభమై మూడు నాలుగేళ్ళుకూడా కాలేదు. ఇంకో రెండేళ్ళ తరువాత ఏదో కారణం చెప్పి నిన్ను అక్కడినుండి గెంటేస్తే నీ గతి ఏమిటో ఆలోచించుకో" అని హెచ్చరించారు. నన్ను రిలీవ్ చేయడానికి ఆయన ఏమాత్రం ఒప్పుకోలేదు. ఆయనను నొప్పించి నిష్కారపడి బయటకు రావడం నాకు ఇష్టంలేదు. దిక్కుతోచని స్థితిలో నేను మనసులోనే స్వామితో మొరపెట్టుకున్నాను, "స్వామీ, ఆయన మనస్సు మార్చండి" అని. స్వామి నా మొర ఆలకించారు. అంతలోనే అనూహ్యంగా ఆయన నన్ను మళ్ళీ పిలిచి, "నువ్వు స్వామి సేవకు తప్పక వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నావా?" అని అడిగారు. "అవును సార్" అన్నాను ప్రాధేయపూర్వకంగా. "నువ్వు స్వామి సేవకు వెళతానంటే అడ్డుపడడం నాకిష్టం లేదు. వెళ్ళి ఆనందంగా స్వామిని సేవించుకో" అన్నాడు. ఆయనలో వచ్చిన మార్పు చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. ఉద్యోగాన్ని అర్ధాంతరంగా వదలిపెడుతున్నందువలన నిబంధనల ప్రకారం నేను మూడు నెలల జీతం యాజమాన్యానికి చెల్లించవలసి ఉండినది. కానీ, ఆయన నాదగ్గరనుండి నయాపైసా వసూలు చేయకుండా, నా లైబ్రరీ బకాయలను సహితం రద్దుచేస్తూ నాకు రిలీవింగ్ ఆర్డర్లు జారీ చేశారు.

స్వామి నాపై చూపించిన కరుణకు కోటికోటి ప్రణామాలర్పించుకుంటూ వచ్చి బృందావనం కాలేజిలో చేరాను. నిత్యం స్వామిని సమీపంగా, సన్నిహితంగా దర్శించుకోవచ్చునని గంపెడాశతో వచ్చాను. తీరా వచ్చి కాలేజిలో చేరిన తరువాత స్వామి కొందరు అధ్యాపకుల ప్రవర్తనపట్ల అసంతృప్తిగా ఉన్నారని తెలిసింది. దాంతో

మేమంతా కాలేజీకి వెళ్ళిన తరువాతనే స్వామి వెలుపలకు వచ్చి భక్తులకు దర్శనమిచ్చేవారు. స్వామికి సమీపంగా ఉండాలని ఉద్యోగాన్ని వదలుకొని వస్తే అసలు వారి దర్శనమే కరవైందే అని నాకు భరించలేని దుఃఖం కలిగింది. ఐతే, కొద్దిరోజుల్లోనే స్వామి అనుగ్రహించారు, వారి వేయి తల్లులప్రేమ ప్రత్యక్షంగా నా అనుభవానికి వచ్చింది. స్వామి నన్ను ఎంతగానో చేరదీశారు. నాకు పన్నెండు దివ్యానుగ్రహ లేఖలు వ్రాశారు. తరచు నాకు తమ సంభాషణ భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తూ అనేక విషయాలు బోధించారు. ఒకరోజు నన్ను పిలిచి, “చూడు నంజుండయ్యా, నీవు పూర్తిగా ప్రపంచామైనా కోరు, లేదా పూర్తిగా నన్నైనా కోరుకో. స్వామీ కావాలి, ప్రపంచమూ కావాలి అని రెండూ కోరవద్దు. అది జోడుగుట్టలపై స్వారీ చేసినట్లుగా అపాయకరంగా పరిణమిస్తుంది” అన్నారు. “స్వామీ, నాకు పరిపూర్ణంగా స్వామే కావాలి” అన్నాను. “సంతోషం” అన్నారు స్వామి.

నేను స్వామికి నా ప్రార్థనలను, నా మనోభావాలను తరచు ఉత్తరాల రూపంలో అందజేసేవాడిని. స్వామిని ఒకపర్యాయం రామునిగా, మరో పర్యాయం కృష్ణునిగా, ఇంకో సందర్భంలో సద్గురువుగా, లేదా తల్లిగా, తండ్రిగా ఇలా అనేకవిధాలుగా సంభావిస్తూ ఉత్తరాలు వ్రాసేవాడిని. స్వామి ఒకరోజు నాతో, “చూడు, నీవు నాతో ఒకేవిధమైన రిలేషన్ షిప్ పెట్టుకో. పరిపూర్ణంగా అమ్మగానో, నాన్నగానో, గురువుగానో, రామునిగానో, కృష్ణునిగానో నీకు నచ్చినరీతిగా ఏదో ఒక అనుబంధం ఏర్పర్చుకో. ఆ భావనను నిశ్చలంగా, నిరంతరాయంగా పోషించుకో. దానిని మాటిమాటికీ మార్చుకోవడం మంచిది కాదు” అన్నారు. అప్పటినుండి నేను స్వామిని నా తల్లిగానే సంభావిస్తూ ఉత్తరాలు వ్రాసేవాడిని. ఈ విషయాన్ని స్వామి నాకు వ్రాసిన ఒకానొక ఉత్తరంలో ఎక్సలెన్ట్ చేశారుకూడా. ఆ ఉత్తరంలో చివరన, “ఇట్లు నీ సాయి... తాయి” అని వ్రాశారు. (ఆ ఉత్తరాన్ని ప్రక్క పేజీలో ప్రచురిస్తున్నాము) తాయి అంటే తల్లి కదా! నిజంగానే స్వామి నాపై కురిపించిన వేయి తల్లుల ప్రేమను మాటల్లో వర్ణించలేను.

నేను నా ఫ్యామిలీతో బెంగళూరులో ఉంటూ, ప్రతి రోజూ ఉదయం స్కూటర్ మీద బృందావన్ కాలేజీకి వచ్చి సాయంత్రం తిరిగి వెళ్ళేవాడిని. 1973 చివర్లో ఒకరోజు సాయంత్రం స్వామి నాదగ్గరకి వచ్చినప్పుడు, “స్వామీ, ఈరోజు క్లాసులన్నీ బాగా జరిగినాయి. నేనింక బెంగళూరుకి వెళ్ళివస్తాను” అని మనవి చేశాను. వెంటనే స్వామి, “ఒహో, నువ్వు ఒక్కరోజుకూడా నీ ఫ్యామిలీని వదలి ఉండలేవా? సరే, ఫో” అని కోపం ప్రదర్శిస్తూ ముందుకు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు నాకర్థమైంది, నేను బెంగళూరుకు వెళ్ళడం స్వామికి ఇష్టం లేదని.

అప్పటినుండి తొమ్మిదేళ్ళు, అంటే 1973 నుండి 1982లో ‘కంట్రోల్డ్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్’గా ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చేంతవరకు, నేను బృందావన్ లోనే ఉంటూ పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పేవాడిని. కేవలం వారానికొకసారి బెంగళూరుకు వెళ్ళివచ్చేవాడిని. నాకు ఫ్యామిలీతో విభేదాలు రావడంచేతనే నేను వాళ్ళకి దూరంగా ఉంటున్నానని, వాళ్ళని అసలు పట్టించుకోవడంలేదని ఆరోజుల్లో చాలామంది నన్ను అపార్థం చేసుకున్నారు. కస్తూరిగారు చాలా ఆప్యాయంగా, “ఇంత చిన్నవయస్సులో ఇంత వైరాగ్యమేమిటి నంజుండయ్యా?” అనేవారు. దా|| గోకాక్ గారు కూడా అప్పుడప్పుడు, “నంజుండయ్యా, నువ్వు ఎప్పుడు చూసినా బృందావన్ లోనే కనిపిస్తున్నావు. నీ కుటుంబాన్నికూడా కాస్త పట్టించుకోవాలి” అనేవారు. సత్యమెరిగిన సాయిదేవుడు ఒకపర్యాయం నాకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో అలాంటి భావనను తొలగించారు.

“కాయము సంసార కర్తవ్య కర్మలకు,

భావము బాబా ప్రేమమకరందము గ్రోలుటకు.

**బుద్ధి దైవముపై, సంసారము భుజములపై ఉంచుకొని
నీ ద్యూటీ నీవు చేయవలెను”**

అని వ్రాశారు. ఇలా ఒకప్రక్క నాకు చెపుతూనే మరోప్రక్క నా కుటుంబవరమైన బాధ్యతలన్నీ వారే స్వీకరించి నిర్వర్తించారు. అవిధంగా నా శరణాగతి పరిపూర్ణతను సంతరించుకొని ఫలించడానికి నాకు తోడ్పడ్డారు.

(ఇంకా ఉంది)

[illegible][illegible]

1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626,

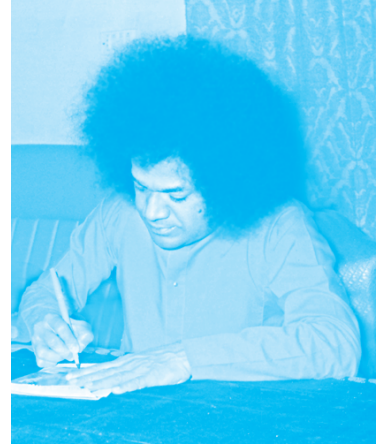
22

అన్నంకోసం పుట్టినవాడు పాలి, ఆత్మకోసం పుట్టినవాడు గోపి

నంజుండయ్యా! అందుకో ఆశీర్వాదములు. సాయి నిరంతరం చెంతనేయుండి సంతసమును అందించుచున్నది. వింత యేమీ కాదు.

సుజాత, పిల్లలెట్లున్నారు? వారికేమి! సాయిప్రేమ సంపూర్ణముగా వుండునంతవరకూ యోగక్షేమములకు కొరత వుండదు.

సాధనెట్లున్నది? కాలేజీలో పిల్లలెట్లున్నారు? యేదో పాపము వారివారి సంస్కారములను పట్టి ప్రాపంచిక విషయవాసనలు వారిని పట్టి పీడించుచున్నపుడు వారేమి చేయగలరు?! కల్పవృక్షమును పెరటిలో పెట్టుకొని, రేగిపండ్లకై అట్టులు సాచే వెట్టివారలుకూడా జగమున వుందురుకదా! కామధేనువును చెంతనే వుంచుకొని బక్కగేదెను కోరటం కూడా ప్రారబ్ధపు

ఫలితమే కదా! అటులనే కొంతమంది పిల్లలు మేరుపర్వతమువంటి, కామధేనువు కల్పవృక్షములవంటి కరుణారూపమే సాయిగా వెంటా జంటా వుండినప్పటికీ, కడుప్రేమతో చూచినప్పటికినీ, దురదృష్టవంతులు లౌకిక విషయ భోగాలను, విషయ భ్రాంతులను, పశుస్వేచ్ఛను ఆశించి, అమృతాన్ని వీడి మధ్యమును పానము చేయుటకై ప్రాకులాడుట ప్రారబ్ధముకాక మరేమి! స్థోరులో కావలసినంత మధుర పదార్థమున్నను కంపుకొట్టే వుల్లిపాయ వాసనకై మైమరచి బోనులో చిక్కుకొనే యెలుక ప్రారబ్ధము కాక మరేమి! దాని ప్రారబ్ధానుసారముగా ఆ వాసనే దానికి ఇష్టము. అలాంటి పిల్లలుకూడా ఇంతమందిలో లేకపోదురా! వారివారి ప్రాప్తి.

ఉన్నవారు ధన్యులు. సాయి దయను తిన్నవారు ధన్యులు. ప్రేమరసమును త్రాగినవారు పుణ్యులు. ఆ రెండింటినీ అందుకొననివారు పాపులు. వారు గోపికలు కావాలంటే అన్న ఆశను వదలి, అనగా లోకభ్రాంతిని వదలినపుడే ఆత్మాశ లభించును. అన్నముకోసం పుట్టినవారు పాపులు, ఆత్మకోసం పుట్టినవారు గోపికలు.

పాపికి, గోపికి పా, గో కారములే వ్యత్యాసము. అనగా ప్రారబ్ధము 'పా'కారము, గోలోకం 'గో'కారము. ఇవన్నీ అర్థము కావాలంటే ఇంకా కాలము కావాలి.

బంగారూ! మీ కర్తవ్యమును మీరు నిర్వర్తించండి. పిల్లలకు ఆశీస్సులు తెలుపండి. బాగా చదవమని తెలుపండి. సమయము తప్పితే జన్మలో చిక్కదని బాగా తెలుపు. ఈ సమయమును జారవిడుచుకొని దరిద్రులు కాకండి అని హెచ్చరించు. లెక్చరర్స్ కు ఆశీర్వాదములు (హాస్టల్).

ఇట్లు నీ సాయి, తాయి

ధ్యానం: సందేహ నివారణ

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

లౌకిక జీవితంలోంచి ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి ప్రవేశిస్తున్న సాధకునికి తొలిదశలో వచ్చే సందేహాలు ఏమిటంటే, తాను చేస్తున్న ధ్యానం స్వామికి తెలుస్తుందా? తను చేసే ధ్యానంవల్ల తన లౌకిక జీవితానికేమైనా లాభం కలుగుతుందా? ధ్యానానికి ఎట్లా సిద్ధం కావాలి? ఏమైనా నియమనిబంధనలున్నాయా? అసలు దేనిపై ధ్యానించాలి? ఏ కాలంలో ధ్యానించాలి? ఇతర సమయాల్లో తాను ఎట్లా ఉండాలి? శుచీశుభ్రతా పాటించాలా? అక్కర్లేదా? ఇట్లాంటి సందేహాలు సహజంగా కలుగుతాయి. వీటన్నింటికీ కూడా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నిర్దిష్టమైన సమాధానాలనిచ్చి సాధకులకు సంశయచ్ఛేదం కలిగించారు.

మనం చేస్తున్నది (ధ్యానాది సాధనలు) స్వామికి తెలుస్తుందా? అన్నది స్వామి ఉనికి మనకు బైట అని అనుకున్నప్పుడు కలిగే అనుమానం. స్వామి మన అంతర్యామియే అయినప్పుడు వారికి సర్వమూ తెలుస్తుం దనడంలో సందేహానికి తావెక్కడ! పోగా భగవాన్ అనేక సందర్భాలలో తమ సర్వాంతర్యామిత్వాన్ని నిరూపిస్తూ వచ్చిన అనుభవం లక్షలాది భక్తులకు ఉండనే ఉన్నది.

రెండవ సందేహం - తను చేస్తున్న ధ్యానంవల్ల లౌకికంగా తనకు కలుగుతున్న కష్టాలను భగవాన్

తీరుస్తారా? అన్నది. వ్యక్తి తన ప్రారబ్ధాన్ని అనుభవించాలే ఉంటుంది. ఐతే, యుగావతారి అవతరించినప్పుడు వ్యవహారం ఈ నియమం ప్రకారమే జరగాలని లేదు. అవతరణ అనేదే ఒక ప్రత్యేకమైన, విశిష్టమైన అనుగ్రహ వృష్టి కురిసేటందుకు జరుగుతున్నది.

“మీ మనస్సు నా ధ్యానంలో నిరంతరం ఉంటే మీకు ముందు రాబోయే కష్టాలను నేను తీరుస్తాను.”

కన్నమృగారితో భగవాన్ అన్న మాటలివి. అందువల్ల మన లౌకిక సమస్యలనుగురించి వారిని అడుగవలసిన అవసరమే లేదు. పై మాటలపై విశ్వాసం ఉంటే చాలును. మనం కోరుకొనే అల్పమైన కోరికలకన్నా అత్యంత ఉత్కృష్టమైనదానినే వారు మనకు ఇస్తామంటున్నారు.

“నేను అది ఇవ్వలేదు, ఇది ఇవ్వలేదు అని నిందించకుండా స్థిరమైన మనస్సుతో నన్ను ధ్యానం చేస్తే మీరు సులభంగా భవసాగరాన్ని దాటి ఆనందసాగరంలో మునుగుతారు.”

ధ్యానానికి సిద్ధం కావడానికి ఏది పద్ధతి? అన్నది తర్వాతి ప్రశ్న. ధ్యానమన్నది నిశ్చల మనస్సాధనం. అందుకోసం చేసే ప్రయత్నంలోకూడా చాంచల్యాన్ని వదులుకోవాల్సి ఉంటుంది. ఇవేళ ఒక పద్ధతి, రేపు మరొక పద్ధతి నుంచి, ఇవేళ ఒక రూపం, మంత్రం, రేపు మరోటి దాకా చాంచల్యం అనేకరకాలుగా సాధకుణ్ణి భ్రమల్లో పడేస్తుంది. ‘నశ్రేయో నియమం వినా’ అన్న సూత్రాన్ని భగవాన్ అనేకమార్లు పేర్కొన్నారు. క్రమపద్ధతియొక్క అవసరాన్ని వివరిస్తూ భగవాన్ క్రిందివిధంగా పేర్కొన్నారు:

“ధ్యానయోగాన్ని అభ్యాసం చెయ్యి. ఈ యోగం ద్వారా ఇంద్రియాలమీద ఆధిపత్యం వహించు. నీ ఇష్టం వచ్చినట్లుగా మార్చుకుండా, దీన్ని స్థిరంగా,

పద్ధతి ప్రకారం, ఒక నిర్దిష్ట కాలంలో నిర్దిష్ట స్థలంలో అనుసరించు. ఈ యోగానికి ఒక క్రమపద్ధతి అవసరం. నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు దాన్ని మార్చకు.”

మరికొంత విషయం దీనికి తోడై ‘ధ్యానవాహిని’లో మనకు అగుపిస్తుంది.

“మానవుని జీవితం అంతర్ బాహ్యమున తేజోవంతంగా మారవలెనన్న, కర్మవిధానములలో ఉత్పృష్టమైన సాధన ధ్యానము.

“క్రమమును తప్పక, పూర్తిగా శ్రద్ధ వహించి, నమ్మకమును ప్రధానంగా పెట్టుకొని ఉత్సాహముతో ధ్యానము చేయవలెను.”

“శౌచ సంతోష తపః స్వాధ్యాయేశ్వర ప్రణిధానాని నియమాః” అన్నది రాజయోగంలో చెప్పే మాట. క్రమపద్ధతిని పాటిస్తే పరిశుద్ధత, సంతోషములు వాటంతట అవే కలుగుతాయి. “సర్వ సుఖములేగాక, సర్వ కార్యములందు జయమేగాక సాక్షాత్కారము ప్రాప్తించును” అని క్రమపద్ధతిని పాటించితే కలిగే మహాలాభాన్నిగురించి భగవాన్ తెలిపారు. ‘క్రమము’ అన్నదానిలో ధ్యాన సమయము, ధ్యానించే స్థలము, ధ్యేయవిషయంలో స్థిరత, వాంఛారాహిత్యము, ఫలసిద్ధిపై విశ్వాసము ఇమిడి ఉన్నాయి.

ధ్యానానికి ఉపక్రమించేటప్పుడు సాధకుడు ఏరకంగా శుచీభూతుడు కావాలి? ఈవిషయంలో మనకు కొన్ని అనవసరమైన నమ్మకాలు ఉంటాయి. వాటిని భగవాన్ వదిలిస్తూ ఈ క్రిందివిధంగా అన్నారు:

“నీవు చేసే ధ్యానసాధనయందు శుచి, అశుచి అనే మాటనే నీ మనసులోనికి చేరనివ్వవద్దు. ప్రపంచమున అశుచి పదార్థమంటూ లేనేలేదు. సర్వాంతర్యామిగా పరమాత్ముడు ఉన్నప్పుడు అశుచి ఎక్కడిది?! బాహ్య దృశ్యమునకూ, అనుభవమునకూ అశుచి అనుకొన్ననూ దానికి పరమాత్మ నామము సోకగానే శుచిగా మారును.”

‘శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి’ రచయిత్రి కన్నమృగారికి స్పష్టంగా ఈ విషయాన్ని చెప్తూ, “తెల్లవారుర్భామున లేవగానే ఏ పనీ ప్రారంభించవద్దు. మనస్సు తన స్వాభావికమైన పనులను ప్రారంభం చేస్తుంది. స్నానం

చేయవలసిన పనిలేదు. నోరు పుక్కిలించి, కళ్ళు నీళ్ళతో కడుక్కో - ధ్యానానికి కూర్చో” అని అన్నారు.

ధ్యానానికి ఏ సమయాన్ని నిర్ణయించుకోవాలి? అన్నది తదుపరి ప్రశ్న. సర్వవేళలా ధ్యానస్థితిలో ఉండగల్గడం అన్నది సాధించుకోవాల్సిన అంశం. సాధన దశలో తప్పనిసరిగా ధ్యానానికి నిర్ణయించుకోవాల్సిన వేళ బ్రాహ్మీముహూర్తం. తెల్లవారుర్భామున మూడు గంటల నుండి ఆరు గంటలదాకా ధ్యాన సాధన చేస్తే ఫలితం దివ్యంగా ఉంటుంది. భగవాన్ బాబావారు ఈ సమయానికి ఎంతో ప్రాధాన్యమిచ్చారు. ప్రశాంతి నిలయ మందిరంలో ప్రణవోపాసన (21 మార్లు ఓంకారోచ్ఛారణ), సుప్రభాతసేవలు ఈ ముహూర్తంలోనే జరపడానికి స్వామి ఆదేశించారు.

“తెల్లవారుర్భామున మూడు నుండి ఆరు గంటల వరకు శ్రేష్ఠమైన కాలం. ఆ సమయంలోపల ఎప్పుడైనా జప ధ్యానాలు చేయవచ్చును. శ్రద్ధగా పది నిమిషాలు చేసినా చాలు.”

ఆ సమయంలో చేస్తే అంత లాభదాయకం అన్నమాట. కన్నమృగారికే ఈ వేళయొక్క గొప్ప విశేషాన్ని తెల్పుతూ భగవాన్,

“తెల్లవారుర్భామున మూడు గంటలనుండి ఆరు గంటలవరకు ప్రతిరోజూ దేవతలు సభ చేస్తారు. ఆ సమయంలో మీరు లేచి జపధ్యానాలు చేస్తే వారి సభలో మీరుకూడా చేరినట్లవుతుంది” అని అన్నారు.

ఈ దివ్యవాక్కులు ధ్యానసాధకునిలో ఎంతో ఉత్తేజాన్ని కల్గిస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. ఈ బ్రాహ్మీవేళ సాధన గురించి స్వామి చెప్పిన మరొక మహావిషయం ఉంది:

“తెల్లవారుర్భామున మీరు చేసే జపతపాలు నాకు చెందినవి. మిగిలిన కాలాలలో మీరు చేసే జపతపాలు మీ కష్టాలనీ, దారిద్ర్యాన్నీ నివారించుకోవడంకోసం, కోరికలకోసం. మీరు ఆధ్యాత్మికోన్నతికోసం చేసే జపతపాది సంపదను ‘బ్యాంకు’లో భద్రంగా ఉంచుతాను. అందులోనుండి మీ ప్రాపంచిక కష్టాలకోసం ఒక్క ఆవగింజంత కూడా ఖర్చుపెట్టను. ఇతర కాలాల్లో చేసే జప తప

దాన ధర్మ ప్రతాదుల ఫలాన్ని వేరుగా ఉంచుతాను. మీరు కష్టపడలేక అరుస్తూ ఉన్నప్పుడు అందులో నుండి మీకు కొద్దికొద్దిగా పుణ్యాన్ని ఇస్తుంటాను.”

బ్రాహ్మీముహూర్త వేళలో చేసే ధ్యానాది సాధనలు మోక్షాన్ని ఇచ్చేవని తాత్పర్యం. వాటి ఫలం స్వామికి చెందుతుందంటే, అది కేవలం ఆత్మసాక్షాత్కారానికి, భగవత్ సాక్షాత్కారానికి అని అర్థం.

ఒక్క బ్రాహ్మీముహూర్తంలోనేకాక ఇతర వేళల్లోనూ ధ్యానం చేయవచ్చు. చేయవలెకూడా. ఐతే, ఒక సమయానికి ఒకరోజు ధ్యానం మొదలుపెడితే, ప్రతి రోజూ అదే సమయానికి ధ్యానం చేయాలి. సమయపాలనను గురించి స్వామి ఈ క్రింది విధంగా అన్నారు:

“ధ్యానానికి లేక యోగసాధనకి సమయ పాలనం ఒక ముఖ్యాంశం. ప్రతిరోజూ ఒకే వేళకి కట్టుబడు. ఏదైనా కారణంచేత, ఉదాహరణకు, రైలు ప్రయాణంవల్ల, ఆవేళకి కూర్చోవడం కుదరకపోతే అదే సమయంలో ప్రశాంతినిలయాన్ని సృరించు. ఆవేళలో అక్కడ ధ్యానంవల్ల కలిగే అద్భుత ఫలితాన్ని సృరించి నీలో పవిత్రతను నింపుకో. ప్రశాంతి నిలయంలో చేసే ధ్యానం నిజంగా ఎంత ఆనందాన్నిస్తుందో అదీ అంత ఆనందాన్నిస్తుంది.”

రోజూ ధ్యానం ఎక్కడ చేయాలి? అన్నది తర్వాతి ప్రశ్న. ఎవరి ఇంట్లో వారు చేసికొంటారు. కానీ, అప్పుడు కూడా స్థలం మార్చకూడదు. ధ్యానంకానీ, పూజకానీ రోజూ ఒకే స్థలంలో చేయాలి. అట్లా చేస్తే ఆ స్థలంలో ఒక శక్తి రాశీభూతమవుతుందన్నారు స్వామి. ఆ స్థలంలో ప్రార్థనలు అవసరానికి పనికివస్తాయనికూడా అన్నారు. ఐతే, భగవాన్ సామూహిక ధ్యానానికి కూడా చాలా ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు.

“నీవు సొంతంగా చేసే ధ్యానం కాకుండా, నీవు భజన చేసేచోట, ఓంకారం తర్వాత, నీ ఆలోచనలన్నీ చేర్చి, అంతవరకు నీవు వ్యక్తీకరించిన భగవంతునిమీద ధ్యానించడం నీకు మంచిది... భజన తర్వాత చేసే ఈ సామూహిక ధ్యానం నీవు ఇంట్లో చేసే వ్యక్తిగత ధ్యానానికి భూమికను సిద్ధం

చేస్తుంది. నీ అభిరుచి పెరుగుతుంది. నీ ధ్యాన సమయం పెరుగుతుంది. నీలో నిండే ప్రశాంతి గాఢం అవుతుంది. ఈ సంస్థలోని ప్రతి వ్యక్తికీ సాధనలో ధ్యానం అన్న అంశం తప్పనిసరి అని నేను నొక్కిచెప్తున్నాను.”

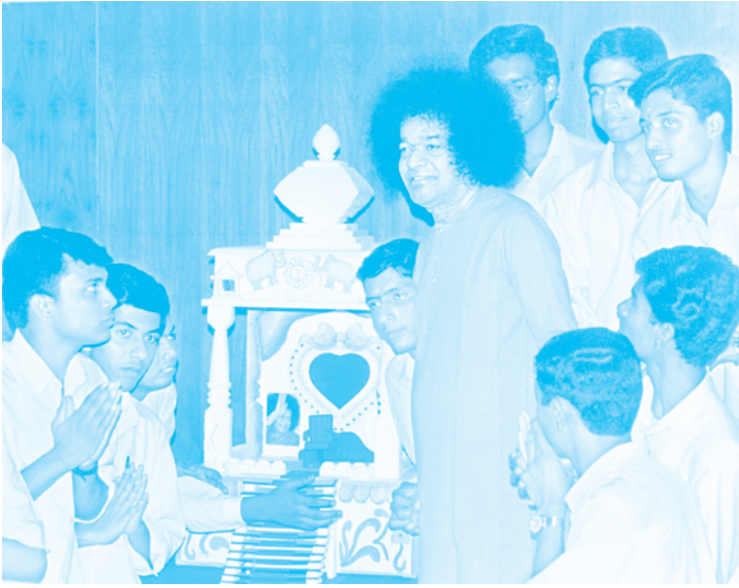
మన శాస్త్రాలలో ఈ విషయంలో చక్కని సూచన ఉన్నది. ఇంట్లో చేసే జపతపాదులకన్నా నదీతీరంలో చేస్తే ఆరు రెట్లు ఎక్కువ ఫలితం. అక్కడ చేసేదానికన్నా ఒక దివ్యక్షేత్రంలో చేస్తే మరో ఆరు రెట్లు ఎక్కువ ఫలితం. అంతకన్నా జ్ఞాని సన్నిధిలో, అవతార సన్నిధిలో చేస్తే ఇంకో ఆరు రెట్లు ఎక్కువ ఫలితమని ఉన్నది. అందువల్ల, వీలైనవారికి ప్రశాంతినిలయ మందిరం, స్వామి సన్నిధి ఉత్తమోత్తమ స్థలం. వారి మహాశక్తి అక్కడ కేంద్రీకృతమై ఉన్నది. అక్కడినుంచే అది విశ్వవ్యాప్తమవుతున్నది. ఈ విషయాన్ని తెలిపే భగవాన్ మాటలివి:

“నానుండి బహిర్గతమయ్యే కాంతివలయం మూడు రకాలు. స్థూలమైనది ప్రశాంతినిలయ మందంతటా ఆవరించి ఉంటుంది. సూక్ష్మమైనది భూమియందంతటా అలముకొని ఉంటుంది. కారణ కాంతివలయం విశ్వవ్యాప్తమై ఉంటుంది.”

సాధకులకు ప్రశాంతినిలయేశ్వర సన్నిధి సాధ్యం కానప్పుడు తమ ఇళ్ళల్లోనే ధ్యానానికి ప్రత్యేకించుకొన్న స్థలంలోకి ప్రశాంతినిలయ భగవానుని అవతరింప జేసుకోవాలి.

ఇక ధ్యానం చేయని వేళలో ఎట్లా ఉండాలన్న ప్రశ్న. తెల్లవారుఝామున ధ్యానవేళలో సాధించుకొన్న ప్రశాంతతను లౌకిక వ్యవహారాలు సాగిస్తున్నప్పుడు జ్ఞప్తి చేసికొంటూ ఉండాలన్నారు. అప్పుడు ఆ వ్యవహార వేళకూడా ధ్యానంలో ఆర్జించుకొన్న చిచ్ఛక్తితో నిండిపోయి, అదంతా ఆధ్యాత్మిక విషయంగా పరిణమిస్తుంది.

ఇక దేనిమీద ధ్యానం చేయాలి? అన్న అంశంపైన భగవాన్ బాబావారు విస్తృతంగా రాశారు. అనేక దివ్యోపన్యాసాలలో ఆ అంశంపైన వివరణలూ, విశదీకరణలూ చేశారు. అదంతా మరో వ్యాసంలో చూద్దాం. ❖

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 28వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

సాయి యువత

సాయి యువతకు ఉండవలసిన ముఖ్య లక్షణాలేమిటి? యువత ప్రాథమికంగా తెలుసుకోవలసినది ఏమిటి? 'ఎబిసి ఆఫ్ లైఫ్' (ABC of life) అంటారు స్వామి. Always Be Careful. అనగా, ఎల్లప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. "నేను పెద్దవాడినయ్యాను, నా ప్రజ్ఞను అందరూ మెచ్చుకొంటున్నారు" అని అనుకున్నావో ... నీలో అహంకారం ప్రవేశించినట్లే, అధఃపతనం ఆరంభమైనట్లే! అహంకారానికి చోటివ్వకుండా ఎల్లప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండడం యువత ప్రథమ కర్తవ్యం.

ABC తరువాత ఉన్న అక్షరాలు DEFG. అంటే, Don't Ever Forget God (దైవాన్ని ఎన్నడూ మరువకు). ఎందువల్ల? నిన్ను రక్షించగలవాడు దైవమొక్కడే! నిన్ను సంస్కరించి నీ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దగలవాడు దైవం

ఒక్కడే! "నా తలంపులు, నా మాటలు, నా ప్రవర్తన స్వామికి ఆమోదయోగ్యంగా ఉన్నాయా లేవా?" అనే స్పృహ నీలో ఉండాలంటే, "స్వామి నా ఇంటనే, వెంటనే, జంటనే ఉన్నారు" అనే విశ్వాసం నీలో కలగాలి.

యువజనులు సహజంగా స్నేహాన్ని కోరుకుంటారు; తమ స్నేహితులతో సరదాగా, హుషారుగా కాలక్షేపం చేయాలని ఆశిస్తారు. దీనిని పురస్కరించుకొని స్వామి 'ఎబిసి ఆఫ్ లైఫ్' (ABC of life)కి మరొక నిర్వచనంకూడా ఇచ్చారు - Avoid Bad Company (దుస్సంగానికి దూరంగా ఉండు). మనకు చక్కని ఆశయాలున్నా దుష్టబుద్ధిగలవాడు మన మనస్సుని సులువుగా పాడుచేయగలడు. అందువల్ల మనము ఎప్పుడూ సత్సంగత్యమునే కోరుకోవాలి. దానికి మన సాధనను ABC - Avoid Bad Company తో ప్రారంభించాలి.

ఈనాటి యువతను పట్టిపీడిస్తున్న మరో రుగ్మత 'నెగెటివ్ ధోరణి'. ఏది చెప్పినా కొందరు నెగెటివ్ గా ఆలోచిస్తారు. 'ఫెయిల్యూర్' (వైఫల్యం) అనేది వస్తుంది, పోతుంది. అంతే! కానీ 'నెగెటివ్ ధోరణి' అనేది మనిషిని ఆజన్మాంతం శాపగ్రస్తుణ్ణి చేసి క్రుంగదీస్తుంది. నెగెటివ్ ధోరణి అనే చీకటి పోయి పాజిటివ్ ధోరణి అనే వెలుగు కావాలంటే మన హృదయంలో ప్రేమ (LOVE) అనే సూర్యుడు ఉదయించాలి. L - అనగా Light (జ్యోతి). అదే జ్ఞానజ్యోతి. O - అనగా Oneness with God (భగవంతునితో తాదాత్మ్య భావము, ఏకత్వ భావము). V - అనగా Vision of seeing SAI in all (మన ఆరాధ్యదైవం శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని సర్వలలోనూ అంతర్యామిగా దర్శించడం). E - అనగా Energy Divine. (దైవశక్తి). ఇదీ ప్రేమ (LOVE) అంటే.

యువతకు ప్రధానమైనవి రెండు - ‘పర్సనాలిటీ’; ‘ఇండివిజుయాలిటీ’ (Personality, Individuality). ఈనాటి యువజనులు కేవలం ‘పర్సనాలిటీ’పైనే దృష్టి పెడుతున్నారు. దానికోసం కనరత్తు చేస్తుంటారు, రోడ్లమీద పరుగులు తీస్తుంటారు, ‘లేటెస్ట్ ఫ్యాషన్ డ్రెస్సు’లు వేసుకుంటారు. ఈవిధంగా, కేవలం తమ ‘పర్సనాలిటీ’పై దృష్టిపెట్టి ‘ఇండివిజుయాలిటీ’ని విస్మరిస్తే ప్రయోజనమేమిటి! ‘పర్సనాలిటీ’ - బాహ్యము, ‘ఇండివిజుయాలిటీ’ - అంతరికము. ‘పర్సనాలిటీ’ అనేది నాగరికత, ‘ఇండివిజుయాలిటీ’ అనేది సంస్కృతి. ‘పర్సనాలిటీ’-భౌతికం, ‘ఇండివిజుయాలిటీ’- ఆధ్యాత్మికం.

ఇంక, యువకులు ప్రారంభంలోనే తెలుసుకోవలసిన విషయాలు మరికొన్ని మనవి చేస్తున్నాను. కొందరు యువకులు, “సేవ చేస్తున్నాం. మా ఊరంతా ఊడ్చి శుభ్రం చేశాం. అది చేస్తున్నాం, ఇది చేస్తున్నాం” అంటారు. స్వామి చెప్పినది ఏమిటి? సేవ ప్రధానంగా తల్లిదండ్రులకు చేయాలని చెప్పారు. తల్లిదండ్రులను సంతోషపెట్టాలన్నారు. “ఇంటికి జ్యేష్ఠాదేవి, పొరుగింటికి లక్ష్మీదేవి” అన్నట్లుగా కొంతమంది పిల్లలు అమ్మా నాన్నలకు పొరపాటునకూడా గొంతులో నీరు పోయరు కాని, దేశమంతా తిరిగి సేవచేస్తామంటారు. Charity begins at home. యువకులు తల్లిదండ్రులకు సేవ చేయటంతో ప్రారంభించి ఆ తరువాత సమాజసేవలో ప్రవేశించాలి.

యువతకు మరొక నియమాన్ని స్వామి నిర్దేశించారు. అదే కోరికలపై అదుపు (సీలింగ్ ఆన్ డిజైర్స్). ‘కారు లేదని బాధపడకు, కాళ్ళున్నాయని సంతోషించు. మేడ లేదే అని బాధపడకు, నిలువడానికి నీడ ఉన్నదని సంతోషించు’ అంటారు స్వామి. మనకున్నవాటితో సంతోషంగా, సంతృప్తిగా జీవించాలంటే కోరికలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. అప్పుడే సమాజసేవ కూడా చేయగలుగుతాము. కోరికలపై అదుపు సాధించే నిమిత్తం కాలము, ఆహారము, ధనము, శక్తి - ఈ నాల్గింటినీ దుర్వినియోగం చేయకుండా జాగ్రత్త వహించాలని స్వామి సూచించారు.

సంస్థలలో జెత్సాహిక కార్యకర్తలకు ఒక అలవాటు ఉంది. “మీరు చాలా బాగా పనిచేస్తున్నారు, మీరు చాలా మంచి కార్యక్రమాలు చేపట్టారు” అని ఒకరినొకరు పొగుడుకుంటూ ఉంటారు. కాని, స్వామి ఏమన్నారంటే, “నీవు మంచి కార్యక్రమాలు చేసినంతమాత్రమున నేను సంతోషించను. ముందు నీవు మంచివాడవై ఆ తరువాత మంచి కార్యాలు చేపట్టు.”

**“సాయి అర్థించు మీనుండి సద్గుణములు
సర్వమానవ సోదర సఖ్యబుద్ధి
స్వార్థ త్యాగంబు పరిశుద్ధ సంఘసేవ
సాయికిచ్చెడి ధనమిదె సత్యముగను”**

“ఎప్పుడు ఉన్నత పదవులను అధిరోహిద్దామా” అన్న ఆదుర్దా ఆధునిక యువతలో గమనిస్తుంటాము. కాని, ఆధ్యాత్మిక సంస్థలలో పదవులు లేవు, బాధ్యతలు మాత్రమే ఉన్నాయి; హక్కులు లేవు, ధర్మాలు మాత్రమే మనకు ఉన్నాయి; ఆదంబరము ఉండకూడదు, అణకువ మాత్రమే ఉండాలి. స్వామి అన్న మాట చూడండి:

**“దేశ సేవకుండు దేశనాయకుండైన
స్వార్థరహిత సేవ చేయగలడు
పదవి కాంక్షవాడు పరిశుద్ధ హృదయుడా!
చెప్పరయ్య మీరె ఒప్పుకుండు”**

అంతేకాదు. పెద్దలను ధిక్కరించటం, వారికి గౌరవము ఇవ్వకపోవటం, వారికంటే మనకు ఎక్కువ తెలుసని భావించడం - ఇది ఆధ్యాత్మిక సంస్థలలో ఉండవలసిన లక్షణం కాదు. అందులో సాయి యువతకు ఇది అసలే పనికి రాదు. స్వామి చెప్పారు:

**“పెద్దలన్న మాట పెరుగన్నమును బోలు
స్వీకరించవలయు చిత్తమందు
అట్లు చేయకున్న హానియు కలుగును
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట”**

ఈనాడు సమాజంలో పనిచేయడంకంటే పరులను విమర్శించడం ఎక్కువైపోయింది. ఆత్మస్తుతి, పరనింద మహాపాపాలని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. ఇలాంటివాటికి యువకులు బానిసలు కాకూడదు. “ఏది తప్పని నీవు ఎత్తిగినావో దానిని చేయకుండుటయే ధర్మపథము.”

పెద్దలలో ఏ లోపాలు ఉన్నాయని అంటున్నావో అవి నీలో లేకుండా చూసుకోవాలిగాని, పెద్దలను విమర్శించటం సరికాదు అని స్వామి స్పష్టంగా చెప్పారు.

ఈనాడు సమాజంలో మరో అవలక్షణముకూడా కనబడుతున్నది. ఏ కార్యక్రమం చేసినా సరే, వెంటనే ప్రతిఫలాన్ని అపేక్షిస్తారు. ఒకసారి డాక్టర్లంతా సేవ చేసి, స్వామి దర్శనానికి వచ్చి వరుసగా కూర్చున్నారు. సేవ చేయగానే అనుగ్రహం వెంటనే రావాలనే కదా! అప్పుడు స్వామి వచ్చి, ‘ఏమిటి, కూలికోసం కూర్చున్నారా?’ అని అడిగారు. ఎవరికి ఏ సేవ చేసినా అది వారిలో ఉన్న పరమాత్మకు చెందుతుందన్న సత్యాన్ని మరువకూడదు. విశాఖపట్నం నుండి వచ్చిన ఒక మిత్రుడు అక్కడ మెంటల్ హాస్పిటల్‌లో యువకులు నిర్వహిస్తున్న సేవాకార్యక్రమం గురించి చెప్పాడు. “అక్కడున్నవారికి స్నానం చేయిస్తుంటే నేను బాబావారికి అభిషేకం చేస్తున్నాను అని భావిస్తాను. అక్కడున్నవాళ్ళ పాదాలు కడుగుతుంటే స్వామి పాదాలు స్పృశిస్తున్న భావం నాకు కలుగుతుంది” అని చెప్పాడు. సేవచేసేవారికి ఇటువంటి ఉన్నతమైన భావాలుండాలేగానీ ‘ఏదో చేశాను, నాకు వెంటనే గుర్తింపు కావాలి’ అని పేరుకోసం, పరుల మెప్పుకోసం ప్రాకులాడకూడదు.

**“కాంక్షతోడ పలు కర్మంబులొనరింప
దక్కబోదు ఫలము ధరణీయందు
కాంక్ష వదలి భక్తి కర్మలు ప్రచురింప
ఫలితమొసగుచుండు పర్తివిభుడు”**

నీవు కోరికలతో గుర్తింపుకోసం, ప్రచారంకోసం సేవలు చేస్తే నీకు ఫలం రాదురా నాయనా, అన్నారు స్వామి. నీవు ఎలాంటి ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా సత్కర్మాచరణ ఎప్పుడు చేస్తావో అప్పుడు పర్తివిభుడు తప్పక సత్ఫలితాన్నిస్తాడు.

స్వామికి యువతపైన, వారి భవిష్యత్తుపైన ఉన్న మమత మాటల్లో చెప్పలేను. జాతికి దిశానిర్దేశం చేయాలి. జాతిని ఉద్ధరించాలి. దానికి ఆదర్శప్రాయులైన యువజనులు కావాలి. మనోనిగ్రహము, దేహపటుత్వం ఉన్నవారు దేశానికి కావాలని స్వామి చెబుతుంటారు. అట్టి యువతకు ఎలాంటి సవాళ్ళనైనా ఎదుర్కొనే ధైర్యం ఉంటుంది.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి నాద సుధ:

దయచేత ధన్యులు కావలెరా!

ప॥ దయచేత ధన్యులు కావలెరా!

ఎంతటివారైనా - నీ

॥దయ॥

అ.ప॥ అనురులైనా భూసురులైనా

అఖండ తెలివిగలవారైనా

॥దయ॥

చ॥ విద్యనేర్చి వాదాడినగాని

పద్యములెంతో పాడినగాని

కొండగుహలలోనుండినగాని

కూర్చొని జపములు చేసినగాని

॥దయ॥

చ॥ యోగాభ్యాసము చేసినగాని

భాగవతాదులు చూచినగాని

బాగుగ గడ్డము పెంచినగాని

పట్టెనామములు పెట్టినగాని

॥దయ॥

చ॥ ముక్కుమూసి జపమాచరించిన

మ్రొక్కుచు బాగా నిలిచియుండిన

మ్రొక్కి యెంతయు యేడ్చినగాని

మొరలిడినను కరుగదు నీ మనసు

॥దయ॥

చ॥ కాషాయవస్త్రము వేసినగాని

కంఠమాల ధరియించినగాని

గడగడమని జపమాల త్రిప్పిన

కడకు నీయొద్దకు రావలె బాబా

॥దయ॥

చ॥ భక్తితో మిమ్ము గొలచినగాని

పుట్టపర్తికే వచ్చినగాని

పూజలు బాగా చేసినగాని

పుడమియంతయును తిరిగినగాని

॥దయ॥

ప్రతి రోజూ నూతన సంవత్సరమే!

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“ఇది చేతు, అది చేతు, ఇంకెన్నియో చేతు
ననుచు ఊహలు అల్లి అలసిపోకు
ఏ విత్తులను నాటి ఇచ్చోట నుంటివో
ఆ ఫలమ్ములే నీకు అందుచుండు
విత్తనమొకటైన వేరైన ఫలములు
సంభవించుట ఎట్లు సాధ్యమగును?

“సెకెండ్లు నిమిషములవుతున్నాయి, నిమిషములు
గంటలవుతున్నాయి, గంటలు దినములవుతున్నాయి,
దినములు నెలలవుతున్నాయి, నెలలు సంవత్సరా
లవుతున్నాయి. కనుక, నూతన సంవత్సరముకొరకు మీరు

కాచుకోనక్కర్లేదు. ప్రతి సెకెండు నూతనమైనదే. ఈ
నూతన సంవత్సరంలో వివిధమైన శుభములు,
అశుభములు సంభవిస్తాయో అని అనేకమంది
విచారిస్తున్నారు. మీ సుఖదుఃఖములకు సంవత్సరములు
కారణం కాదు; మీరు చేసే కర్మలే మూలకారణం. ఏ
విత్తనం నాటుతారో ఆ మొక్కనే మొలుస్తుంది” అని
భగవాన్ 2000లో నూతన సంవత్సరం సందర్భంగా
ఉద్ఘోషించారు.

సంవత్సర సంఖ్య మారుతుంది, అంతే!

కొత్త సంవత్సర ఆరంభంలో సంబరాలు, హడావుడి
చేసి, ఈ సంవత్సరం ‘ఇలా ఉండాలి’, ‘అలా ఉండాలి’ అని
ప్రార్థనలు చేస్తుంటారు. కానీ ఇది నిజంగా కొత్త
సంవత్సరం కాదు. జీసస్ కాలంనుండి ఈనాటి వరకు
2018 సంవత్సరాలు పూర్తయ్యాయి, 2019లో
ప్రవేశించటం జరిగింది. కానీ, దీనికి పూర్వం ఎన్నో
సంవత్సరాలు గడిచాయి. పూర్వం వాటికి గ్రీకు రాజుల
పేర్లు ఉండేవి. నెలలకు కూడా రాజుల పేర్లు
పెట్టుకున్నారు. కానీ, “మానవుడు పుట్టి లక్షల
సంవత్సరాలైనా ఇంకా మానవత్వాన్ని తెలుసుకోలేక
పోతున్నారు” అని స్వామి పదేపదే హెచ్చరించారు.

పూర్వం రోజుల్లో “నీది నీదే, నాదీ నీదే” అనేవారు.
రాజుల కాలంలో “నీది నీదే, నాది నాదే” అన్నారు.
ఇప్పుడు రోజులు మారిపోయాయి. ఆధునిక కాలంలో
“నాది నాదే, నీదికూడా నాదే” అనే ధోరణి పెరుగుతోంది.
దీనిని తక్షణం అరికట్టాల్సిన బాధ్యత మన అందరిమీదా
ఉంది.

నది ఒడ్డున నిలబడి అవతలి తీరంవైపు దృష్టి
సారించినంతమాత్రాన ఆ ఒడ్డుకి ఎలా చేరలేమో,
స్విమ్మింగ్ నేర్చుకోవడంగురించి పుస్తకం చదివినంత

మాత్రాన ఈత ఎలా రాదో, అలాగే నూతన సంవత్సరం నాడు తీసుకునే నిర్ణయాలు అధికశాతం జనులు అమలుపరచలేకపోతున్నారు. దానికి కారణం స్థిరంగా, బలంగా, విశ్వాసంతో నిర్ణయాలు తీసుకోలేకపోవడమే. నూతన సంవత్సర ప్రతిపాదనలు చేసుకునేటప్పుడు అవి స్పష్టంగా (Specific), అర్థవంతంగా (Meaningful), ఆచరణీయంగా (Achievable), వాస్తవానికి దగ్గరగా (Realistic), నిర్దిష్ట సమయంలో నెరవేర్చవలసినవి (Time-bound)గా ఉండాలి. వీటిని 'స్మార్ట్' (SMART) లక్ష్యాలు అంటారు.

ప్రతి రోజు నూతన సంవత్సర దినోత్సవమే!

ఈనాడు ప్రపంచంలో అధిక శాతం ప్రజలు నూతన సంవత్సర వేడుకలు అనేవి జనవరి 1న జరుపుకున్నా అది నిజమైన పండుగగా అతికొద్దిమంది, అందులో ఒకటి రెండు మతాలవారు జరుపుకుంటారు. కానీ ప్రపంచంలో చాలామంది అదొక సెలవుదినంగా, కేరింతల సమయంగా గడుపుతారు. ఎందుకంటే, ఎవరి కొత్త సంవత్సరం వారికి వేరువేరు దినాల్లో ఉంది. ఉదాహరణకు, మన తెలుగువారికి నూతన సంవత్సరం ఉగాది. ఆరోజు నిజమైన పండుగలా చేసుకోవటం, కొత్త బట్టలు, కొత్త అలంకరణలు, బంధుమిత్రుల సమ్మేళనాలు జరుగుతాయి. మన పక్కనే ఉన్న తమిళనాడువారి నూతన సంవత్సరాది మరొక రోజు, మహారాష్ట్ర ప్రజల నూతన సంవత్సరాది ఇంకొక రోజు. రాజస్థాన్, గుజరాత్ లో కొంతమంది దీపావళిరోజున తమ నూతన సంవత్సర వేడుకలు జరుపుకోవటం మనకు తెలుసు. మన దేశంలోనే ఇన్ని నూతన సంవత్సరాలున్నాయి. మహమ్మదీయ కుటుంబాల్లో వారి క్యాలండరు ప్రకారం మొహర్రం నాడో, మరొక రోజునో చేసుకుంటారు. అట్లే బౌద్ధమతంలో, యూదుల్లో, జైనమతంలో, సిక్కుమతంలో, జోరాస్ట్రీయన్లలో వేరువేరు తేదీలున్నాయి. అవి జనవరి 1న కావు.

ఇలా దేశ విదేశాల్లో ఒక్కోరోజు ఒక్కోవిధంగా ఉంటుంది. ఒక్క చైనాలోనే 12 రకాల సంవత్సరాలు లున్నాయి. కాబట్టి, ఏ రోజైనా నూతన సంవత్సరంగా భావించాలి. అందుకే భగవంతుడి అనంత నామాల్లో,

“కాలాత్మకాయ నమః” అని ఉంది. అంటే, ఏ రోజు అనుకుంటే ఆ రోజే నూతన సంవత్సరం అని భావించి పనులు చెయ్యాలి.

భగవంతుడు శపించడు

భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశాలను సద్వినియోగం చేసుకుంటే వరాలవుతాయి, దుర్వినియోగ పరచుకుంటే శాపాలుగా అనిపిస్తాయి. కొంతమంది, “ఏమిటో కిందటి సంవత్సరం దేవుడు శపించినట్లుగా ఒక్క పని కూడా అవలేదు. కనీసం ఈ సంవత్సరమైనా అన్ని పనులూ బాగా జరిగేట్లు దైవం కరుణించాలి” అని అమాయకంగా అనుకుంటూ ఉంటారు.

“స్వామీ, నాకు ఈ సంవత్సరం లాభాలు వచ్చేలా చేయండి. మంచి పనులు చేసేలా చేయండి” అని నన్ను అడుగుతుంటారు. దీనికి బాబాయే వచ్చి చేయాలా? నీ మనస్సుని సరియైన దిశలో నియంత్రించుకుని ప్రయత్నిస్తే మంచి ఫలితం ఉంటుంది. దైవానుగ్రహం ఎలానూ ఉండనే ఉంటుంది” అన్నారు భగవాన్ ఒక నూతన సంవత్సర దినోత్సవ దివ్యోపన్యాసంలో.

కొంతమంది కొత్త సంవత్సరం వేడుకల్లో ఆవేశంగా వాగ్దానాల్లాంటి నిర్ణయాలను ప్రకటిస్తూ ఉంటారు. రేపటినుండి వ్యసనాల జోలికి పోను, పాత పద్ధతులను మానుకుంటాను, అప్పులు చేయను, కోపం తెచ్చుకోను, కుటుంబంతో సమయం గడుపుతాను, డబ్బు వృథా చేయను ... ఇలా ఎన్నెన్నో వాగ్దానాలు చేస్తారు. కానీ, మర్నాటినుండి మామూలే! మళ్ళీ వచ్చే సంవత్సరం ఇలాంటి వాగ్దానాల పరంపర కొనసాగుతుంది. అందుకే స్వామి “నాలుగు గుణాలు అలవర్చుకోండి, మీ జీవితమే మారుతుంది” అని సెలవిచ్చారు. అదే నిజమైన హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ అవుతుంది.

నాలుగు గుణాలు అలవర్చుకోవాలి

“జీవితంలో ఆనందాన్ని, శాంతిని, సంతృప్తిని అందుకోవాలంటే, నాలుగు గుణాలు అలవర్చుకోవాలి. మొదటిది మైత్రి, రెండవది కరుణ, మూడవది ముదిత, నాలుగవది తిత్తిక్ష” అని తెలిపారు భగవాన్.

మైత్రి అంటే స్నేహం. సజ్జనులతో చేయాలి. కీడు చేసేవారితో, దురాలోచనలతో, దుష్టప్రవర్తనలతో ఉన్నవారితో స్నేహం చేయకూడదు. ఇది ఈనాటి యువత గుర్తించాలి.

కరుణ అంటే, నీకన్నా చిన్నవారిమీద, నీకన్నా తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నవారిపై జాలి, కరుణతో వ్యవహరించాలి. ముఖ్యంగా అధికారులు, ఉపాధ్యాయులకు ఇది వర్తిస్తుంది.

ముదిత అంటే, నీకంటే అధికులను, ధనికులను చూసి అసూయపడకుండా, వారి అభివృద్ధిని చూసి ఆనందించాలి. అసూయ అనేక అనర్థాలకు దారితీస్తుంది. కాబట్టి, ముదితను అందరూ పాటించాలి.

చివరిగా తిత్తిక్ష అంటే, సుఖదుఃఖాలు, నిందాస్తుతులు, లాభనష్టములపట్ల సమదృష్టి వహించటం. ఒకవిధంగా స్థితప్రజ్ఞుడిగా మారాలి. దీనివలన మానసిక సమస్యల నుండి విముక్తి కల్గడం తథ్యం.

ఈ నాలుగు గుణాలను చిత్తశుద్ధితో పాటిస్తూ, ఈ సంవత్సరమంతా స్వామి కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటామని

మనకు మనమే ప్రమాణం చేసుకుందాం. ముఖ్యంగా భజనలో పాల్గొనటం, సత్సంగాలు, నగర సంకీర్తనలు, గ్రామసేవ, ఇతర సేవల్లో కచ్చితంగా వారానికొకసారైనా పాల్గొనాలి. ఈ అవకాశాలు లేని విదేశాల్లోవారు 'రేడియో సాయి'లో వచ్చే స్వామి దివ్యోపన్యాసాలు, భజనలు శ్రద్ధగా వినిాలనే సంకల్పం తీసుకోవాలి.

'నడవడం ప్రారంభిస్తే చిన్న చీమైనా ఎంతో దూరం ప్రయాణించగలదు. రెక్కలు ముడుచుకుని కూర్చుంటే గరుత్మంతుడైనా ఒక్క అంగుళం ముందుకు కదలలేడు. ఏదైనా మంచిపని చేయమంటే కొందరు, 'టై చేస్తాను' అంటుంటారు. 'టై, టై' (try, try) అంటూ కూర్చుంటే అది కాస్తా 'డ్రై' (dry) అయిపోతుంది. ప్రయత్నించడం కాదు, చేసే తీరాలి' అని భగవాన్ ఉద్ఘోషించారు. కాబట్టి, రేపూ మాపూ అంటూ వాయిదా వేయకుండా సంకల్పించుకున్న సత్కార్యాలను ఆచరణలో ఉంచడానికి కృత నిశ్చయంతో అడుగు ముందుకేద్దాం. మన కృషికి తోడుగా స్వామి కృప మనపై ఎప్పుడూ ఉండనే ఉంది. ❖

భక్తులందరికీ నూతన సంవత్సరపు ఆశీస్సులు

మేము 1వ తేదీ 12 గంటలకు మద్రాసు వస్తామి. అన్నివైపులా చాలా ఆనందముగానూ, అద్భుతముగానూ జరిగెను. అందరి ఆనందమే నా ఆనందము. దానికంటే నాకు వేరేమి కావలెను! అందరూ ఆయురారోగ్య ఆనందములతో భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములతో స్వామి అనుగ్రహపాత్రులై యుందురుగాక!

అన్యోన్యమైన అనురాగములతో అందరూ భజనలు, పూజలు, స్మరణలు, శ్రవణములు చేయుచూ, కాలమును వృథా మాటలతో కాలదన్నక, భగవత్ చింతనలతో, చిక్కిన కొంతకాలమును కోర్కెతీరా అనుభవించండి. పోయిన కాలము చిక్కదు. వచ్చుకాలము మీదికాదు. ఈ రెండింటినీ మనసున ఉంచుకొని, అప్పటికప్పుడు ఆనందించుటకు అప్పటి కాలమును అప్పుడే పవిత్రము చేసుకోండి. రేపూ, మాపూ, నిన్న అనునది వదలి నేటిది నేటికి గడపండి. ఇవే నూతన సంవత్సరపు ఆశీస్సులు.

శ్రీ సత్యసాయిబాబా
మదరాసు, 1-1-1959

మహామహిమా మానుష విగ్రహులు

కీ॥శే॥ ఘండికోట సుబ్బారావు

వైభవోపేతమైన సాయి విభూతులతో నా పరిచయం అరవయ్యవ దశకం నాటిది. చాలా కాకతాళీయంగా ఒకానొక మహాశివరాత్రి రోజున ప్రశాంతి నిలయంలో అడుగుపెట్టాను. ఆనాడు లింగోద్భవ ప్రాముఖ్యతను వివరిస్తూ స్వామి చేసిన దివ్యప్రసంగం నన్ను విశేషంగా ఆకట్టుకుంది. స్వామి తమ నోటినుండి పారదర్శకమైన రెండు శివలింగాలు తీస్తున్నప్పుడు చాలా దగ్గరినుంచి చూడడం మరచిపోలేని అనుభవం. అలాగే శిరిడీ సాయి విగ్రహంపైన కస్తూరిగారు బోర్లించి పట్టుకున్న ఖాళీ పాత్రలో స్వామి చేయి పెట్టి తిప్పుతుంటే ధారాపాతంగా విభూతి వర్షించడం నన్ను సంక్రమాశ్చర్యాలకు గురి చేసింది.

రెండు రోజుల తరువాత నేను స్వామి చేసిన మరొక దివ్యలీలను చూశాను. పది పదిహేనుమంది పిల్లలు ఉపనయనసంస్కారంకోసం వేచి ఉన్నారు. ఉపనయనానికి ముందు చెవులు కుట్టించడమనే సంప్రదాయం ఉంది. కానీ అక్కడున్న చాలామందికి చెవులు కుట్టడం జరగలేదు. వస్తూనే స్వామి దృష్టి అటువంటి పిల్లలపై పడింది. వారు ఆ పిల్లల చెవితమ్మలను ఇలా స్పృశించారో లేదో, పరమాశ్చర్యంగా అందరి చెవులకూ రంధ్రాలు ఏర్పడ్డాయి. స్వామి బంగారు చెవిరింగులు సృష్టించి, తామే స్వయంగా వారందరి చెవులకు తగిలించారు. అటుపైన తల్లిదండ్రులే పిల్లలకు యజ్ఞోపవీతం వేయడం సంప్రదాయం కనుక స్వామి యజ్ఞోపవీతాలను సృష్టించి, పిల్లల తల్లిదండ్రులందరికీ ఇచ్చారు. ఇది, నా దృష్టిలో, ఆనాడు చూసిన లీలలన్నిటిలోకెల్లా విశిష్టమైనది.

“ఓం శ్రీ సాయి సర్వజ్ఞాయ నమః”

స్వామి సర్వజ్ఞతను మహాపండితులెందరో స్వయంగా అనుభవించారు. ఒకటిరెండు అనుభవాలు పేర్కొంటే

భగవాన్ సన్నిధిలో సుబ్బారావుగారు

చాలనుకుంటాను. ఒకటి సంప్రదాయకమైన వైదిక జ్ఞానానికి సంబంధించినది, మరొకటి ఆధునిక భౌతిక శాస్త్ర పరిజ్ఞానానికి సంబంధించినది.

చాలామంది ఘనాపారీలైన వేదపండితులు ప్రశాంతి నిలయంలో సమావేశమైన ఒక సందర్భంలో నేనక్కడే ఉన్నాను. సోమయాగమునకు సంబంధించి ప్రధాన హోమగుండం నిర్మాణంలో ఇటుకలు పేర్చే విషయమై ఉద్బంధులైన ఇద్దరు పండితులమధ్య వివాదం చెలరేగింది. చివరికి ఇద్దరూ కలసి స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళి తమ వాదనలను వినిపించారు. ఎవరికి వారు తమ వాదనను సమర్థించుకుంటూ, శ్రౌతస్మృతులు ఏమి చెప్తున్నాయో ఉంటున్నారని. ఒకవేళ ఆ పండితులు వేదాలగురించి

స్వామివారి పరిజ్ఞానాన్ని పరీక్షించడానికి వచ్చారేమో తెలియదు. సంప్రదాయ పద్ధతిలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందిన కొద్దిమంది వేదపండితులకు మాత్రమే ఆ వివాదానికి కారణమైన అంశంపై సాధికారంగా మాట్లాడగల సత్తా ఉంటుంది. కానీ, వారిరువురినీ ఆశ్చర్యచకితుల్ని చేస్తూ స్వామి, ఆ పవిత్ర హోమగుండం నిర్మాణంలో ఇటుకల అమరిక మొదలైనవి ఎలా ఉండాలో చెప్పడమేకాక చేసి చూపించారుకూడా. స్వామి చెప్పినది, గొడవపడుతున్న ఆ ఇద్దరు పండితుల వాదనలకు పూర్తి భిన్నంగా ఉంది. ఆ తరువాత వాళ్ళు తమవద్ద ఉన్న తాళపత్రాలు తిరగేసి, స్వామి ఆ క్రతువు విషయంలో విశదంగా చెప్పినదంతా శాస్త్రసమ్మతంగానే ఉందని రూఢి చేసుకున్నారు. ఆ సమావేశానికి వచ్చిన పండితులు స్వామివారి అపారమైన వేదపాండిత్యానికి సంభ్రమాశ్చర్యచకితులయ్యారు.

ఇక, భౌతికశాస్త్ర విజ్ఞానంలో స్వామి సర్వజ్ఞతకు నేనే ప్రత్యక్ష సాక్షిని. “న్యూయార్కులో ఐక్యరాజ్యసమితి శక్తి విభాగం అధిపతిగా నీవు పనిచేస్తున్నావు కదా! నీ పర్యవేక్షణలో ఉన్న శక్తి ఏది?” అని స్వామి నన్నాకసారి అడిగారు. అప్పటికి పదిహేనేళ్ళుగా ప్రపంచస్థాయి శక్తివిభాగానికి అధ్యక్షునిగా ఉన్న నేను ఆ ప్రశ్నకు తేలిగ్గా జవాబు చెప్పగలననుకున్నాను. నేను చెప్పేది వింటూ స్వామి ఇంకా, ఇంకా అని రెట్టించేసరికి, నాకు తెలిసిన సంప్రదాయక ఆధునిక శక్తివనరుల పేర్లన్నీ ఏకరువు పెట్టాను. నాదగ్గర సరుకంతా అయిపోయాక స్వామి ‘జియోప్రెషర్ ఎనర్జీ’ గురించి చెప్పడం మరచిపోయానని గుర్తుచేశారు. పారిభాషిక పదాలు వాడుతూ, విస్పష్టంగా ఆ శక్తి లక్షణాలు, స్వరూప స్వభావాలు మొదలైనవన్నీ వివరించారు. స్వామి చెప్పినది విన్న తరువాత నాకు, ప్రపంచంలో కేవలం కొద్దిమంది నిపుణులకు మాత్రమే తెలిసిన, అప్పటికింకా వినియోగంలోకి రాని కొత్త శక్తివనరు అదేనని గుర్తుకొచ్చింది.

ఒకపక్క వేదాలకు, మరొకపక్క ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రానికి సంబంధించి స్వామి కనబరచే అఖండమైన జ్ఞానం అసాధారణమైందని ఎందరో పండితులు, శాస్త్రవేత్తలు అంగీకరించారు. వేదానికి సంబంధించినంత

వరకు స్వామి విజ్ఞానసర్వస్వమని ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వేదపండితులుగా పేరుప్రఖ్యాతులున్న మా నాన్నగారు బ్రహ్మశ్రీ ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు చెప్తుండేవారు. స్వామి మూలాలు వేదాలలో చూడవచ్చని, నిజానికి స్వామి మూర్తీభవించిన వేదవిజ్ఞానమని మా నాన్నగారి అనుభవం. మా నాన్నగారికి వేదాలపై ఉన్న సాధికారత, స్వామిపట్ల గల అనన్య భక్తి ఎలాంటివంటే, తాను స్వామి దివ్యప్రవచనాలు వింటుంటే, వాటికి సంబంధించిన వేదభాగాలు తన మనస్సులో తళుక్కున మెరుస్తాయని ఆయన నాతో చెప్పేవారు. అలాంటి సంఘటన ఒకటి వివరిస్తాను.

ఒకరోజు పోస్ట్ మేన్ ‘సనాతన సారథి’ తెచ్చి ఇచ్చాడు. వెంటనే పేజీలు తిరగేస్తూ అప్పటికప్పుడు స్వామి చెప్పేవాటి మూలాలన్నీ వేదాలలో ఉన్నట్లు నిరూపించమని మా నాన్నగారిని సవాలు చేశాను. నాన్నగారు ఏమాత్రం తొణకకుండా, చిరునవ్వుతో ‘సనాతన సారథి’లోని ప్రతి వాక్యంలో స్వామి మాటలకు కచ్చితంగా సరిపోలేవాటిని వేదాలనుంచి ఉదాహరించారు. వేదాలలో స్వామి విషయపారీణత సాక్ష్యాధారాలతో ఋజువు కావడంతో నేను విస్మయం చెందాను.

వైద్యరంగంలో నమ్మశక్యం కాని అద్భుతాలు

స్వామితో సుదీర్ఘ అనుబంధం కల మా కుటుంబంలో చికిత్సాపరమైన లీలలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అన్నీ అసాధారణమైనవే. కాని, వాటిలో నా మూడవ కుమారుని విషయంలో స్వామి చేసిన లీల ప్రత్యేకమైంది. వాడు చిన్నప్రేగు చివర ఉండే ఇలియమ్ లో చిరుగు కారణంగా నొప్పి, జ్వరంతో బాధపడేవాడు. అత్యవసర పరిస్థితి తలెత్తినప్పుడల్లా వాడిని న్యూయార్కులోని సుప్రసిద్ధ ఆస్పత్రుల్లో చేర్చడం, నిపుణులైన డాక్టర్లు వాడికి చికిత్స చేయడం... ఇలా సుమారు ఏడు నెలలపాటు జరిగింది. జావలాంటివి, బేబీ ఫుడ్స్... ఇవే వాడికి ఆహారం. న్యూయార్కులో స్పెషలిస్టులందరూ చేతులెత్తేశారు. కొందరు పెద్దాపరేషన్ చేయాలన్నారు. ఐతే, ఆపరేషన్ అయిన తరువాత వాడు పొట్టకు శాశ్వతంగా ఒక సంచీ తగిలించుకొని బతకాలి.

ఆ దశలో బృందావన్‌లో స్వామిని దర్శించాలని నిర్ణయించుకున్నాం. 'సాయిరామ్ పెడ్'లో వారికోసం ఎదురుచూశాం. స్వామి తిన్నగా మావద్దకే వచ్చి ఇంటర్వ్యూకి రమ్మన్నారు. విభూతి సృష్టించి స్వయంగా నా కొడుకు నోట్లో వేశారు. మృదువైన తమ హస్తంతో వాడి పొట్ట నిమిరారు. ఆ క్షణం నుంచి వాడికి ఏ జబ్బూ లేదని, మసాలాలు దట్టించిన ఆంధ్రా వంటకాలను సహితం కడుపునిండా తినవచ్చని చెప్పారు. జయహో సాయిరాం! ఆరోజు క్రిస్మస్ సంద్య కావడంతో తాము విదేశీ భక్తులకు ఇస్తున్న విందుకు మమ్మల్నికూడా రమ్మన్నారు. విందులో వడ్డించినవన్నీ తినవద్దని నేను మావాడిని హెచ్చరించాను. కానీ, వాడు నా హెచ్చరికను పట్టించుకోకుండా స్వామి చెప్పినట్లే కడుపునిండా లాగించేశాడు. న్యూయార్కు తిరిగి వెళ్ళాక వాడిని చూసిన దాక్షర్లు ఆశ్చర్యపోయి అది వైద్యరంగంలో నమ్మశక్యం కాని అద్భుతమన్నారు.

స్వామి అసాధ్యాన్ని సుసాధ్యం చేయగలరని మా మనవడు పుట్టినప్పుడు మరోసారి తెలిసివచ్చింది. నా పెద్దకొడుక్కి పెళ్ళయి ఏడేళ్ళయినా సంతానం కలుగలేదు. యు.ఎస్.ఏ., యూరోపు ఖండంలోని వైద్యనిపుణులు సంతానం కలగడం అసాధ్యమని తేల్చేశారు. నా కొడుకు, కోడలు చెప్పాపెట్టకుండా బృందావన్ వచ్చేశారు. 'సాయిరాం పెడ్'లో వేలాది భక్తులమధ్యలో ఉన్న వారిద్దరినీ స్వామి దర్శన సమయంలో గమనించారు. అక్కడినుండి తమ నివాస మందిరం 'త్రయీ బృందావన్'కి తిరిగి వచ్చిన తరువాత అక్కడున్న నాతో, ఇప్పుడే నీ కొడుకు, కోడలు వచ్చారని చెప్పి ఆశ్చర్యపరిచారు. వారినికూడా ఇంటర్వ్యూకి తీసుకురమ్మన్నారు. దంపతులు సాష్టాంగ నమస్కారం చేసినప్పుడు వారిని స్వామి ఆశీర్వదించారు. వారికోసం సువాసనలు వెదజల్లే మెత్తని విభూతిని ప్రత్యేకంగా సృష్టించి ఇస్తూ, నాతోపాటు అక్కడున్న భక్తులందరి సమక్షంలో, ఘండికోట కుటుంబంలో వంశవర్ధనుడు పుడతాడని సత్యసాయి హామీ ఇస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. కొన్ని నెలల తర్వాత, కోడలు గర్భం దాల్చిందని నిర్ధారణ అయ్యాక, ఆ విషయం నాకు తెలియజెయ్యమని మా అబ్బాయిని ఆదేశించారు.

ఆవిధంగానే నేను ప్రశాంతినిలయంలో మందిరం వరండాలో కూర్చొని ఉన్నప్పుడు మా అబ్బాయి పంపిన టెలిగ్రామ్ అందింది. నా కోడలు గర్భవతి అని దాక్షర్లు ఒకటి కాదు, రెండుమార్లు ధ్రువీకరించారట. దానిని నేను స్వామికి చూపి, "అంతా మీ దయవల్లనే అని నా విశ్వాసం స్వామీ" అన్నాను. స్వామి వెంటనే, "ఇది నీ విశ్వాస అవిశ్వాసాలకు సంబంధించిన విషయం కాదు. మనవడు పుడతాడని సత్యసాయి హామీ ఇచ్చిన తరువాత అదలా జరగాల్సిందే" అన్నారు. అప్పుడనిపించింది, నేను నా భావనను మరోవిధంగా వ్యక్తం చేసి ఉండాల్సిందని.

మనవడు పుట్టడానికి ముందురోజు ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామి నా భార్యను చూసి, "న్యూయార్కులో కోడలి ప్రసవానికి సహాయపడకుండా ఇంకా ఇక్కడే కూర్చున్నావా?!" అన్నారు. వెంటనే పటికబెల్లం సృష్టించి ఇచ్చి, పురిటిినొప్పులు మొదలవ్వగానే కోడలి నోట్లో వెయ్యమని చెప్పారు. ఆ సాయంకాలానికి మేము బొంబాయి చేరడం, మర్నాటికి న్యూయార్కు చేరడం, నా కొడుకు, నిండు గర్భిణి అయిన మా కోడలు ఎయిర్పోర్టుకి వచ్చి మమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకోవడం ఒక అద్భుతమనే చెప్పాలి. ఆ రాత్రే నొప్పులు మొదలవగానే ఆమె నోట్లో స్వామి సృష్టించి ఇచ్చిన కలకండ వేశాం. ఆమెకు సుఖప్రసవమై అబ్బాయి పుట్టాడు. వాడు పుట్టి 12 గంటలు కాకుండానే వాడికి 'జయవర్ధన్' అని పేరు పెట్టమని స్వామి నుండి సందేశం వచ్చింది.

మన దేశంలో శ్రీరాముడిని మాయామానుష విగ్రహుడని పేర్కొనడం పరిపాటి. అలాగే శ్రీకృష్ణుడిని లీలా మానుషవిగ్రహుడని అంటాం. అంటే, లీలావినోది అని అర్థం. మన కళ్ళెదుట ఏడు దశాబ్దాలుగా అనంతంగా, అవ్యయంగా అద్భుతమైన లీలలు ప్రదర్శిస్తున్న దివ్యావతారస్వరూపులు శ్రీ సత్యసాయిని ఏమని పిలవాలి? తమ పిల్లలపట్ల అవధుల్లేని ప్రేమను కురిపించే స్వామిని 'మహామహిమామానుషవిగ్రహుల'ని, అంటే, అనంతమైన, అపరిమితమైన శక్తిస్వరూపులని, కరుణామూర్తి అని పిలవడం సముచితంగా ఉంటుందని నా అభిప్రాయం.

అనువాదం: వసంతభాను

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

అవతారపురుషుని అడుగుజాడలు

డా॥ దీపక్ ఆనంద్

ఆధ్యాత్మిక జీవన లక్ష్యసిద్ధికి ఎవరికి వారు కొన్ని మౌలిక ప్రశ్నలు సంధించుకొని, సరియైన సమాధానాలు తెలిసికొని, వాటిని ఆచరణాత్మకం గావిస్తూ ఆధ్యాత్మిక పథంలో పయనం సాగించాలి.

ప్రప్రథమంగా ఎవరికి వారు వేసుకోవలసిన ప్రశ్న, “నేనెవరు?” అన్నది. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలో నాకు ప్రవేశం లభించిన తొలిరోజుల్లో ఒకనాడు స్వామి, “ఎక్కడినుండి వచ్చావు?” అని నన్ను ప్రశ్నించగా, “శ్రీ అరబిందో విద్యాసంస్థనుండి స్వామీ” అని మనవి చేశాను.

ఇక్కడొక విషయం చెప్పాలి. ఒక దశాబ్దకాలముపైగా ధ్యానమగుల్లైన శ్రీ అరబిందో తేదీ 24.11.1926 నాడు, ధ్యానస్థితి నుండి బయటికి వచ్చి, “నిన్నటిరోజున శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఈ భువిపై అవతరించాడు” అని ప్రకటించారు.

ఆ విషయాన్ని నేను స్వామితో ప్రస్తావిస్తూ, “స్వామీ, మీ దివ్యావతార ఆవిర్భావముగురించి శ్రీ అరబిందో ఆనాడే ప్రకటించారు కదా” అన్నాను. స్వామి నా కళ్ళలోకి చూస్తూ చిరునవ్వుతో, “అవును, నేను భగవంతుడనే! అంతేకాదు, నీవుకూడా భగవంతుడవే! కానీ ఈ సంగతి నాకు తెలుసు, నీకు తెలియదు, అంతే తేడా! నా మాటను విశ్వసించు. నీవుకూడా దైవానివేనని తెలుసుకో! నీవు స్వామికంటే వేరుకాదు. స్వామీ, నీవూ ఒకటే అన్న సత్యాన్ని గ్రహించు” అన్నారు.

“నేనుకూడా స్వామినేనా? అదెలా సాధ్యం?” అని ఆశ్చర్యపోయాను. “స్వామి కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోరు, స్వామికి వాటి అవసరంలేదు. కానీ, అవి నాకు అవసరం. మరి కళ్ళద్దాలు పెట్టుకునే నేను స్వామినెలా అవుతాను?” అని నాలో నేను అనుకుంటూ ఉండేవాడిని. ఆ సంవత్సరం నాకు స్వామి వెంట కొడైకెనాల్ కు వెళ్ళే భాగ్యం కలిగింది. అక్కడొకరోజు నేను స్వామివారి నివాస మందిరం వెలుపల మొదటి వరుసలో కూర్చోనియుండగా, స్వామి విచ్చేసి, అక్కడున్న విద్యార్థులను పలకరిస్తూ, ఉన్నట్లుండి నేను పెట్టుకున్న కళ్ళద్దాలను తీసికొని తాము పెట్టుకున్నారు. కొంచెం ముందుకు వంగి కనుబొమ్మలెగరేస్తూ నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూశారు, “చూడు, స్వామికూడా కళ్ళద్దాలు పెట్టుకున్నారు కదా!” అన్నట్లుగా. ఈవిధంగా స్వామి తమదైన విశిష్టతైలిలో నా సందేహానికి సమాధానమిచ్చారు.

ఇంక, ఎవరికి వారు వేసుకోవలసిన రెండవ ప్రశ్న, “నేను ఆధ్యాత్మికపథంలో ఎక్కడున్నాను? ఏ స్థాయికి చేరుకున్నాను?” ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం తెలుసుకునే అవకాశాన్నికూడా స్వామి నాకు కల్పించారు. ఒకరోజు ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, నిత్యం నేను తెల్లవారుఝామున సుప్రభాతం, నగరసంకీర్తన చేస్తున్నాను. మూడుపూటలా సంధ్యావందనం ఆచరిస్తున్నాను. తరచు గ్రామసేవలో పాల్గొంటున్నాను. మరి నేను ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ఎంతవరకు పురోగతి సాధించానో ఎలా తెలుసుకోగలను?” అని ప్రశ్నించాడు. అతను ఈ ప్రశ్న అడిగిన సమయంలో నేనక్కడే ఉన్నాను. “నీ హృదయాంతరాళము నుండి ఆవిర్భవించే ప్రేమ ఎంత నిస్వార్థంగా ఉన్నది, ఎంత విశాలంగా ఉన్నది అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకో.

ఆ ప్రశ్నకు నీ అంతరాత్మ ఇచ్చే సమాధానమే ఆధ్యాత్మికపథంలో నీవు చేరుకున్న స్థాయిని తెలియజేస్తుంది” అని స్వామి సెలవిచ్చారు.

నిర్మల నిశ్చల నిస్వార్థ ప్రేమకు నిలువెత్తు రూపమే కదా స్వామి. నేను ఎమ్.బి.ఎ. చదువుతున్న రోజులలో ఒకనాడు సాయికుల్యంత్ హాలులో స్వామి తమ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదిస్తూ, భక్తులనుండి విన్నపాలు స్వీకరిస్తూ మా దగ్గరకు వచ్చి నా ప్రక్కన కూర్చున్న విద్యార్థిని, “ఏం కావాలి నీకు?” అని అడిగారు. ఆ అబ్బాయి తడుముకోకుండా, “స్వామీ, నేను మీలో ఐక్యమైపోవాలన్నదే నా కోరిక” అన్నాడు. అతని ఈ సమాధానం నన్ను ఆశ్చర్యంలో ముంచేసింది. “అయ్యో పాపం, జీవితంతో విసిగిపోయేటంత సమస్య ఇతనికి ఏం వచ్చిందో?” అని నాలో నేను అనుకుంటూ ఉండగానే స్వామి అతనితో, “సరే, నీవు కోరుకున్నట్లుగా నాలో ఐక్యమైపోవచ్చు. కానీ, నాలో ఐక్యం కావాలంటే ముందుగా నీవు నా స్వరూపాన్ని ధరించాలి. మరి నా స్వరూపమేమిటో తెలుసా? ప్రేమ” అన్నారు.

స్వామిలో ఐక్యం అవడానికిగానీ, స్వామికి చేరువ అవడానికిగానీ మనకున్న అడ్డంకులు, బంధకాలు ఏమిటి? “మనస్సే పెద్ద అవరోధం” అంటారు స్వామి. మనం మానవజన్మను పొంది పసిబిడ్డలుగా ఈ లోకంలోకి అడుగుపెట్టినప్పుడు ఎలా ఉన్నాము? మన హృదయం నిండా నిస్వార్థమైన, నిష్కలమైన ప్రేమను నింపి భగవంతుడు మనలను ఇక్కడికి పంపించాడు. కానీ, మనం పెరిగేకొలది ఈ ప్రాపంచిక పోకడలతో, విషయ వాసనలతో మనలో ఉన్న దివ్యప్రేమను కలుషితం చేసి, స్వార్థ సంకుచిత ప్రేమగా మార్చుకుంటున్నాం. వివిధ

లౌకిక మార్గాలలో ప్రసరింపజేసి ప్రేమను మనము భిన్నాభిన్నం చేసుకుంటున్నాము. ఈ లౌకిక విషయాలనుండి ప్రేమను వెనుకకు మరల్చుకొని, మరలా మన హృదయాలను పవిత్ర ప్రేమతో నింపుకొని దానిని సంపూర్ణంగా భగవంతునికి అర్పితం చేయాలి. అయితే, ఇట్టి మార్పును, కూర్పును, చేర్పును సాధించేందుకు నిరంతర సాధన అవసరం.

“ఆధ్యాత్మికపథంలో నీవు సాధించిన పురోగతిని, నీవు అందుకున్న స్థాయిని మరొక పద్ధతిలో కూడా నీవు అంచనా వేయవచ్చు. అదెలాగంటే, నిత్యం రాత్రిపూట నీవు నిద్రకుపక్రమించే ముందు నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకో, ‘బంధు, మిత్ర, పుత్ర, కళత్ర, ధన,

ధాన్య, అధికార హోదాలకు సంబంధించిన వాంఛలు ఇంకా నాలో మిగిలి ఉన్నాయా?’ అని. ఇలాంటి లౌకిక వాంఛలు ఇంకా నీలో మిగిలియున్నాయంటే నీవు దైవాన్ని పరిపూర్ణంగా ప్రేమించడంలేదని అర్థం” అన్నారు భగవాన్. మనస్సనేది కోరికల పుట్ట. అదొక పెద్ద మాయ. మనకీ, భగవంతునికీ మధ్య ఉన్న పెద్ద అడ్డుగోడ అదే. దానిని అధిగమిస్తేగాని మీరు భగవంతుని చేరుకోలేరు అని తెలియజేశారు భగవాన్. మనస్సును లొంగదీసుకోవడానికి వారు మనకు సూచించిన ఏకైక మార్గం భగవంతుని అమితంగా ప్రేమిస్తూ ధ్యానిస్తూ ఉండడమే.

ఐతే, భగవంతునియొక్క ఏ రూపనామములపై మన దృష్టిని కేంద్రీకరించి ధ్యానం చేయాలి? 2001వ సం॥లో నేను పరిశోధక విద్యార్థిగా ఉన్న సమయంలో జరిగిన ఒక సంఘటన ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేసింది. ఆరోజు ఉదయం సుమారు 6.15 ని॥ల ప్రాంతంలో స్వామి తమ నివాసమందిరంనుండి కుల్యంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు.

అప్పటికింకా భక్తులను లోపలికి అనుమతించలేదు. సేవాదళ్ మాత్రం అక్కడక్కడ కూర్చోని ఉన్నారు. స్వామి నేరుగా ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళి, పరిశోధక విద్యార్థులను మాత్రమే రమ్మని హాస్టల్ కు కబురుపంపారు.

మేమందరం పరుగుపరుగున వచ్చి ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాము. కానీ, స్వామి మా రాకను గమనించనైనా లేదు. కనులు మూసుకొని నిశ్చల నీరవస్థితిలో ఉండిపోయారు. మేమంతా స్వామివారి పాదపద్మములచెంత మౌనంగా కూర్చున్నాము. అసలు స్వామి ఊపిరి పీలుస్తున్నారా అనిపించింది మాకు. దాదాపు 45 నిమిషాల తర్వాత స్వామి ఒక్కసారిగా దీర్ఘశ్వాసను తీసికొని కళ్ళు తెరిచి మా అందరినీ చూశారు. “ఈరోజు తారీఖు ఎంత?” అని అడిగారు. “ఆగస్టు 6వ తేదీ, స్వామీ” అన్నాను. “చరిత్రలో ఈ రోజున ఏం జరిగింది?” అని అడిగారు. సమాధానం తెలియక మౌనంగా ఉండిపోయాము. స్వామి ఆ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ, “హిరోషిమా పట్టణం మీద ఆటంబాంబు వేసిన రోజు ఇది” అంటూ, “ప్రస్తుతం ఒసాకాలో ఉన్న నా పిల్లలు, అటువంటి భయానక దుర్ఘటన మున్ముందు మళ్ళీ ఎన్నడూ జరుగకుండా మానవాళిని రక్షించు భగవంతుడా! అని చేస్తున్న ప్రార్థనలను విని వచ్చాను ఇప్పుడు” అని చెప్పారు.

వాళ్ళు ఆరోజున ప్రార్థించినది ఎవరిని? భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారినా? కాదు, వాళ్ళు నమ్మిన దేవుళ్ళను, దేవతలను ప్రార్థించారు. కానీ, వాళ్ళ ప్రార్థనలకు ఎవరు స్పందించారు? ఇతరుల సంక్షేమమునకై ఎవరు ఎక్కడి నుండి హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించినా స్పందించేది ప్రశాంతివాసులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే! ఎందుకంటే, వారు సర్వజ్ఞులు, సర్వాంతర్యామి, సర్వ దేవతాతీతస్వరూపులు. కనుకనే, ప్రపంచం నలుమూలల నుండి వివిధ మతములు, భాషలు, జాతులకు చెందిన భక్తులు ప్రశాంతినిలయానికి తరలి వస్తున్నారు.

ఇంక, చివరి ప్రశ్న. “మనల్ని జీవిత గమ్యం చేర్చగల సర్వోత్కృష్టమైన మంత్రరాజమేదీ?” సాయివిద్యాసంస్థలో చదివిన ఒక విద్యార్థి అనుభవమే ఈ ప్రశ్నకు చక్కని సమాధానము. అతడు ఒకరోజు స్వామిని తనకు ఏదైనా

మంత్రోపదేశం చేయవలసిందిగా ప్రార్థించాడు. “లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్; హెల్ప్ ఎవర్, హార్డ్ నెవర్ (అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు. ఎల్లప్పుడు సహాయమే చేయి, ఎవరినీ బాధించకు) అనే తారకమంత్రం నేను అందరికీ ఉపదేశించానుకదా” అన్నారు స్వామి. కానీ, ఆ విద్యార్థి మొండిగా, “స్వామీ, అదికాదు, నాకు మాత్రమే ప్రత్యేకంగా ఏదైనా ఒక మంత్రోపదేశం కావాలి” అని ప్రాధేయపడసాగాడు.

అందుకు స్వామి, “చూడు బంగారూ! భగవంతుడు ఏదీ వ్యష్టికోసం చేయడు, అంతా సమష్టికోసమే చేస్తాడు. అర్జునుని నిమిత్తమాత్రునిగా చేసికొని కృష్ణుడు మానవాళి అంతటికీ గీతోపదేశం చేశాడు కదా! అయినా నీవు మరి అంతగా అడుగుతున్నావు కాబట్టి, నీకు ఒక మంత్రం ఉపదేశిస్తున్నాను, విను” అంటూ “లవ్వు, నవ్వు, నౌ - అంటే, Love Smile Now” అన్నారు. దీని అర్థం, Love and smile in the present moment (ఈ వర్తమానంలో ప్రేమను, ఆనందాన్ని పంచుకో, పెంచుకో)

భగవాన్ చేసినదీ, చేస్తున్నదీ అదే కదా! ప్రేమను, ఆనందాన్ని పంచుతున్నారు, పెంచుతున్నారు. భగవాన్ ని మనం దర్శించుకుంటే చాలు, మనకెంతో ఆనందం కలుగుతుంది. ఎందుకంటే, వారి జీవితమే వారి సందేశం కనుక. ఒకానొక పాదుకాపూజ మహోత్సవంనాడు స్వామి మమ్మల్ని, “పాదుకాపూజ అంటే అర్థం ఏమిటో మీకు తెలుసా?” అని అడిగారు. ఎవరికి తోచిన సమాధానం వాళ్ళు చెప్పారు. అప్పుడు స్వామి, “భగవంతుడు ఈ భువిపై అవతరించినప్పుడు ప్రేమ, సేవలనే తన పాదముద్రలను అనుగ్రహిస్తాడు. ఆ అడుగుజాడలను మీరు అనుసరిస్తూ భగవంతుని చేరుకోవాలి. అదే నిజమైన పాదుకాపూజ” అన్నారు.

మన తుదిశ్వాసవరకు స్వామివారి అడుగుజాడలను అనుసరిస్తూ, స్వామివారి దాసులుగా అంకితభావంతో పనిచేస్తూ, నిష్కామ ప్రేమను పంచుతూ, పెంచుతూ, సాధనామార్గంలో పయనిస్తే మనము జీవిత గమ్యం చేరుకోగలమని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

అనువాదం: సుంకర సరస్వతి

నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక సాధన

ఆ

దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు

ఋ

ఒకసారి భగవాన్ విద్యార్థులతో సంభాషిస్తూ, “మీరు ఆధ్యాత్మికరంగంలో ‘షేర్ల వ్యాపారం’ చేయకూడదు” అన్నారు. ఆ మాటలోని అంతరాధాన్ని తిరిగి వారే విశదపరుస్తూ, “ఇది నా పని, అది భగవంతుని పని అని మీరు విడదీయకూడదు. మీరు చేసే అన్ని పనులూ భగవంతుని పనులుగా భావించి చేయాలి. ఆఫీసులో పని చేసినా, స్కూలులో పిల్లలకు పాఠాలు బోధించినా, సంసారపరమైన బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్నా ఆ పనులన్నీ భగవంతుని ప్రీతికొరకు చేస్తున్నామని భావించి చేయండి. చివరగా వాటి ఫలితాలనుకూడా భగవంతునికే సమర్పించండి. అప్పుడు మీరు చేసే పనులే భగవంతునికి పూజగా మారుతాయి. సర్వకర్మలనూ భగవత్ప్రీత్యర్థంగా చేసినప్పుడు ‘వర్క్ విల్ బి ట్రాన్స్‌ఫర్మ్డ్ ఇన్‌టు వర్షిప్’ అన్నారు. ఇది స్వామివారు నిత్యజీవితంలో ఆధ్యాత్మికతకు ఇచ్చిన అద్భుత నిర్వచనం.

ఒకసారి యూనివర్సిటీ ఆడిటోరియంలో స్వామి ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థుల నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తున్నారు. తమ దివ్యహస్తచాలనంతో ఒక బంగారుపెన్ను సృష్టించి, ఏ వస్తువుకైనా మార్కెట్‌లో ధర ఎలా నిర్ణయించాలో సోదాహరణంగా వివరించారు. ఆ తర్వాత ఆ పెన్నును అక్కడే ఉన్న వైస్‌ఛాన్సలర్‌కు బహూకరించారు. ఒక వారం తర్వాత ఆయన జేబులో మామూలు పెన్ను ఉండడం గమనించి, “నేనిచ్చిన పెన్ను ఏమైంది?” అని అడిగారు. “ఆ పెన్నును కేవలం ఆధ్యాత్మిక విషయాలను వ్రాయడానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తున్నాను స్వామీ” అని చెప్పారాయన. అప్పుడు స్వామి, “జీవితంలో ఆధ్యాత్మికం కానిదేదీ లేదు. అంతా ఆధ్యాత్మికమే” అన్నారు.

ఐతే, నిత్యజీవితంలో సాధారణంగా మనం చేసుకునే చిన్నచిన్న పనులనుకూడా భగవంతునికోసం చేస్తున్నామని భావించడానికి ఎలా వీలవుతుంది? ఇదే విషయాన్ని

ఒకసారి అమెరికన్ భక్తుడు జాన్ హిస్లాప్ ప్రస్తావిస్తూ, “స్వామీ, మేము గడ్డం గీసుకోవడం, అంగడికి వెళ్ళడం వంటి సామాన్యమైన విషయాలను కూడా భగవంతునికి సమర్పించాలని చెప్పడంలో గల అంతరార్థం ఏమిటి?” అని అడుగగా, “గడ్డం గీసుకునేటప్పుడు భగవంతుని కొరకు పరిశుభ్రంగా తయారవుతున్నానని, భగవంతుని ఎదుట వీలైనంత చక్కని రూపమును ప్రదర్శిస్తున్నానని భావించు. అలాగే, నీవు నడిచేటప్పుడు దేహమును ఆరోగ్యంగా ఉంచేందుకై, భగవంతునికి నివాసయోగ్యంగా నిలిపేందుకై నడుస్తున్నానని భావించి ఆ కార్యమును కూడా భగవంతునికి సమర్పించు” అన్నారు భగవాన్.

ఈ ఉదాహరణద్వారా ఎటువంటి లౌకిక కార్యమునైనా ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంతో ఎలా నిర్వర్తించవచ్చునో స్వామి అత్యంత సులభంగా వివరించారు. అంటే, మన పనులను మనం వదలిపెట్టనక్కర్లేదు, ఆయా పనులు చేసేటప్పుడు మన భావాన్ని సరియైనరీతిగా మార్చుకుంటే చాలునన్న మాట. 1955 ప్రాంతంలో బెంగళూరు ఆకాశవాణి కేంద్రంలో కార్యక్రమ నిర్వాహకునిగా పదవీ బాధ్యతలు స్వీకరించవలసిందిగా ఆహ్వానిస్తూ కస్తూరిగారికి ఉత్తరం వచ్చింది. ఉద్యోగం అకర్షణీయమైనదే. కానీ స్వర్గధామం లాంటి స్వామి సాన్నిధ్యాన్ని విడిచిపెట్టి తిరిగి ‘సముద్రం’లోకి దూకడం ఆయన ఇష్టపడలేదు. ఆవిషయాన్ని స్వామికి విన్నవించగా, స్వామి అంగీకరించ లేదు. “నీ ప్రతిభా సామర్థ్యాలు వ్యర్థం కావడానికి వీల్లేదు. అవి ప్రయోజనకరంగా వినియోగింపబడాలి. ఇక్కడ ప్రస్తుతం నీ ప్రతిభకు తగిన అవకాశం లేదు. అయినా, అక్కడికి నీవు ఏ పనికోసమైతే పిలవబడ్డావో అదికూడా నా పనే! నువ్వు ఎవరికో సేవ చేయవలసివస్తోందనుకోకు. నేనుకాక ఇతరులనేవారు లేరు. అన్ని ఉద్యోగాలూ నాకోసమే. అన్ని ఉద్యోగాలూ నాతోనే! ... నువ్వు నానుంచి

దూరంగా ఎక్కడికీ వెళ్ళడం లేదు. నువ్వు వెళ్లాలనుకున్నా నానుండి దూరంగా ఎక్కడికీ పోలేవు” అన్నారు భగవాన్. అంటే, మనము ఎక్కడ ఏ పని చేసినా, అది స్వామి పనిగా భావించి చేసినప్పుడు, ఆ కార్యము సులభంగా నెరవేరడమేకాక పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంటుంది. అంతేకాదు, అదే మనకు ఉత్కృష్టమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన అవుతుంది.

ఒక పర్యాయం మహిళా భక్తుల సుద్దేశించి, “మీరు కూరగాయలను తరుగుతున్నప్పుడు మీలో ఉన్న చెడు గుణాలను తరిగివేస్తున్నట్లు భావించండి. చపాతిలాత్తే సమయంలో హృదయాన్ని విశాలం గావించుకుంటున్నా ననుకోండి, ఇల్లు ఊడ్చే సమయంలో దుర్భావాలనే దుమ్మును ఊడ్చివేస్తున్నట్లు భావించండి. ఇంతకంటే మించిన సాధన లేదు” అన్నారు భగవాన్. అంతేకాదు. “మీరు చేసే వంటకాలను కేవలం కుటుంబ సభ్యులకొరకు చేస్తున్నామని భావించకుండా భగవదర్పిత భావంతో చేస్తే అవి ప్రసాదంగా రూపొంది శారీరక మానసిక ఆరోగ్యానికి దోహదం చేస్తాయి” అని బోధించారు.

స్వామి కాలేజిలో పనిచేసే ఒక అధ్యాపకుడు తనకు ఏదైనా ఆధ్యాత్మిక సాధన సూచించవలసిందని స్వామిని ప్రార్థించగా, ‘నా విద్యార్థులకు ప్రేమతో శ్రద్ధగా బోధించు. వారిని ఉత్తమ వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దు. ఇంతకంటే నీవు చేయవలసిన సాధన ఏదీ లేదు. ఇదే నిన్ను గమ్యానికి చేరుస్తుంది’ అని సెలవిచ్చారు. విధినిర్వహణలో క్షణం తీరిక లేకుండా ఉండే ఒక డాక్టరు స్వామి సన్నిధికి వచ్చి, “స్వామీ, ఉదయం నుంచి రాత్రివరకు పేషంట్లను చూడడానికే నాకు సమయం చాలడం లేదు. ఇక నేను ఆధ్యాత్మిక సాధన ఏరీతిగా చేయగలను?!” అని ప్రార్థించగా, “నీవు వేరే సాధన చేయనక్కర్లేదు. నీవు చేసే పనే చాలు, అదే గొప్ప సాధన. అయితే, నీవు కొద్దిగా భావాన్ని మార్చుకోవాలి. నీ దగ్గరకు చికిత్సకొరకు వచ్చిన పేషంట్స్ ను భగవత్స్వరూపులుగా విశ్వసించు. భగవంతుని చేతిలో నిన్ను నీవు ఒక ఉపకరణంగా భావించుకుంటూ ప్రేమతో వారికి చికిత్స నందించు. అప్పుడు నీవు చేసే పనే ఆధ్యాత్మిక సాధనగా మారుతుంది” అన్నారు.

ఒక వ్యాపారస్తుడు స్వామి సన్నిధికి వచ్చినప్పుడు, “స్వామీ, నేను దైవాన్ని పూజిస్తాను. కానీ, నాదగ్గరకు వచ్చే వినియోగదారులందరిలో ఏవిధంగా దైవాన్ని దర్శించ గలను? లాభాలు ఆశించకుండా వ్యాపారం చేయాలా?” అని అడిగాడు. “లాభాలు లేకుండా వ్యాపారం చేయమని నేను చెప్పటంలేదు. అందరిలో భగవంతుని చూడడం అంటే వారి పాదాలకు మోకరిల్లడం అని కాదు అర్థం. భగవంతుడంటే ఎవరు? సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమలే భగవత్స్వరూపాలు. కాబట్టి, నీవు జరిపే లావాదేవీలన్నింటికీ సత్యధర్మాలను ఆధారం చేసుకో. మితిమీరి లాభాలను ఆశించి వినియోగదారులను మోసం చేయకు. అవినీతికి తావులేకుండా వ్యాపారం నిర్వహించు. వినియోగదారులలో భగవంతుని దర్శించడమంటే ఇదే” అని వివరించారు భగవాన్.

ఒక విద్యార్థి, “స్వామీ! మా హాస్టల్ లో రోజువారీ దినచర్య చాలా బిజీగా ఉంటున్నది. ఆధ్యాత్మిక సాధనకు మాకు వ్యవధి దొరకడం లేదు” అని విన్నవించగా, “మీ ప్రాపంచిక బాధ్యతలన్నీ నెరవేర్చిన తరువాత కూడా మీకు ఆధ్యాత్మిక సాధన సలపడానికి 24 గంటల సమయం ఉంటుంది” అన్నారు స్వామి. ఆ విద్యార్థి ఆశ్చర్యచకితు డైనాడు. స్వామి కొనసాగిస్తూ, “నీవు ఉదయం నిద్ర నుండి లేవగానే స్వామిని స్మరించు. నీవు స్నానం చేసేటప్పుడు స్వామికి అభిషేకం చేస్తున్నట్లుగా భావించి ఆ పనిని నాకు సమర్పించు. నీవు భోజనం చేసేటప్పుడు నీలోపల ఉన్న నాకు నైవేద్యం పెడుతున్నట్లు భావించు. నీవు చదువుకొంటున్నప్పుడు నేనే నీ క్లాసు టీచర్ గాను, నీవు నాకోసం చదువుతున్నట్లుగా భావించు. ఆటలాడే సమయంలో నీవు స్వామి టీమ్ లోని సభ్యునిగా ఉంటూ, ప్రేమతో నిజాయతీగా స్వామికోసం ఆడుతున్నట్లు భావించు. చివరిగా, రాత్రి నీవు పరుండబోయే సమయంలో నీ తలను నా ఒడిలో ఉంచి నిద్రిస్తున్నట్లుగా భావించు. ఈవిధంగా నీవు చేసే పనులన్నీ నాకోసం చేస్తున్నట్లుగా భావించి వాటి ఫలితాన్ని నాకే సమర్పించి నవ్వుడు అదే అత్యుత్తమ ఆధ్యాత్మిక సాధన అవుతుంది” అని సెలవిచ్చారు. ❖

భగవాన్ 93వ జన్మదినోత్సవ వైభవం, శ్రీ సత్యసాయి ఆధ్యాత్మిక సమ్మేళనం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

ద్వాపరయుగం భక్తి ప్రధానమైనదని, కలియుగం కర్మప్రధానమైనదని భావించడం కద్దు. అయితే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యావతరణముతో కలియుగంలోకూడా మానవాళిలో భక్తిభావం పెంపొందుతూ క్రమక్రమేణా కలియుగం భక్తియుగంగా, సాయియుగంగా రూపాంతరం చెందుతూ వస్తున్నది. అనాడు గోపికలు దేహభావాన్ని వీడి శ్రీకృష్ణునితో ఆత్మానుసంధానము గావించుకొని, అలౌకికానందాన్ని అనుభవించినట్లే, దేశ విదేశాలనుండి భగవాన్ బాబావారి జన్మదినోత్సవ వేడుకలలో పాల్గొనడానికి విచ్చేసిన భక్తులు స్వామితో ఆత్మానుసంధానము గావించుకొన్నారు. సర్వకాల సర్వావస్థలయందు భక్తుల చిత్తము స్వామిపై లగ్నమైయున్నది. అక్కడ భౌతిక స్థితికి ఆవల ఉన్నది భక్తుడు, స్వామి మాత్రమే. వేడుకలలో పాల్గొనడానికి వచ్చిన ఎందరో భక్తుల దివ్యవైతన్యానుభూతి ఇది.

శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ పూజ, రథోత్సవం

భగవాన్ 93వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు 2018 నవంబరు 18న ఉదయం శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ పూజ, శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవాలతో ప్రారంభమైనాయి. ఉదయం 8 గం॥లకు ఆరంభమైన పూజలో సంప్రదాయ ఆరాధనా ప్రక్రియలతోపాటు భగవాన్ అవతార కాలంలో సంభవించిన లీలావిశేషాలను శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ కథలో ఆవిష్కరించారు. కథాపఠనానంతరం నైవేద్యం సమర్పించారు. కర్పూర మంగళహారతి నిచ్చారు. ఆ తరువాత, సంప్రదాయానుసారము శ్రీ సీతారాములను, పుష్పాలంకృతమైన రథములో శ్రీ వేణుగోపాలస్వామిని ప్రశాంతిమందిరమునుండి శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు కల్యాణ మంటపమువరకు ఊరేగించారు.

పుట్టినరోజు వేడుకలను పురస్కరించుకొని నవంబరు 18 నుండి నవంబరు 24 వరకు మధ్యాహ్నవేళలలో, రాత్రివేళలలో భక్తులకు అన్నప్రసాద వితరణ జరిగింది. జన్మదినోత్సవమునాడు దాదాపు లక్షమంది భక్తులు అన్నప్రసాదాన్ని అందుకున్నారు.

నవంబరు 18 సాయం సమయంలో సంగీత కళానిధి ఎ. కన్యాకుమారి, ఇంకా 24 మంది కళాకారులు కర్ణాటక బాణీలో వయోలిన్ వాదనను వినిపించారు.

మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 19 ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినుల వేద ప్రవచనంతో కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. శ్రీరద్ర పఠనము కొనసాగుతూ ఉండగా, శ్రీ సాయిమాతకు వందనములర్పిస్తూ పూర్ణకుంభముతో, బ్యాండువాదనతో సాయి విద్యార్థినులు స్వామి సన్నిధికి విచ్చేశారు.

అనంతపురం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ ప్రొ॥ రాజేశ్వరీపటేల్ తమ స్వాగతోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు ప్రశాంతి నిలయంలో మహిళా దినోత్సవాన్ని జరిపించడంలో గల ఆంతర్యాన్ని వివరిస్తూ, మహిళలు తాము శక్తిస్వరూపిణుల మనే సత్యాన్ని గ్రహించాలన్నారు. ఈనాడు ప్రపంచానికి మహిళలపట్ల గల దృక్పథంలో మార్పు రావాలంటే ముందుగా మహిళలు తమపట్ల తమకు గల దృక్పథాన్ని మార్చుకోవాలన్నారు.

డా॥ రాజేశ్వరి పటేల్

డా॥ హైమవతీరెడ్డి

గౌ॥ విదేద్ బుషమయ్

డా॥ నీలమ్ దేశాయ్

జస్టిస్ ఇజబెల్ల చూ

డా॥ హైమవతీరెడ్డి (యు.ఎన్.ఎ.) ప్రసంగిస్తూ ఆదర్శ మహిళలుగా తమ వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలని స్వామి మహిళాభక్తులకు ఇచ్చిన పిలుపును గుర్తుచేశారు. తాము తిరుపతిలో బాలాజీని తరచూ దర్శించుకొనేవారమనీ, అయితే అమెరికా వెళ్ళిన అనంతరం ఎన్నో సంవత్సరాల పాటు దర్శనం చేసుకోలేకపోయానని, తరువాత తిరిగి బాలాజీ దర్శనానికి వెళ్ళగా అక్కడ బాలాజీమూర్తి బదులు శ్రీ సాయిమాత దర్శనం కలిగిందని చెప్పారు.

ముఖ్యఅతిథి, 2015 నోబెల్ శాంతి బహుమతి గ్రహీత విదేద్ బుషమయ్ (ట్యునీషియా) ప్రపంచీకరణ, సాంకేతిక పరిజ్ఞానములో కలుగుతున్న అభివృద్ధి వివిధ ప్రాంతాల మధ్య అసమానతలను కలిగిస్తున్నదన్నారు. మహిళలు శాంతియుతమైన చర్చలద్వారా మానవాళిని జాగృతం చేసి, సమానత్వమును, సాధికారతను సాధించాలన్నారు. ఈవిషయంలో ప్రపంచానికి నాయకత్వం వహించే సామర్థ్యం భారతదేశానికి ఉన్నదన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు శక్తితత్వాన్ని వివరించారు. ప్రాచీన కాలము నుండి భారతదేశంలో స్త్రీలకు ఉన్నత స్థానమున్నది, గృహములో ప్రతి ఒక్కరి అభివృద్ధి గృహలక్ష్మిపైనే ఆధారపడి ఉన్నది అన్నారు.

తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు గాత్ర సంగీతాన్ని అందించారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్లో హృద్రోగ విభాగానికి నేతృత్వం వహిస్తున్న డా॥ నీలం దేశాయ్

ప్రసంగిస్తూ మహిళలు, పురుషులు ద్వివిధ శక్తులకు ప్రతీకలు, పరస్పర అవగాహనతో, సామరస్యముతో ఈ ద్వివిధ శక్తులమధ్య సమతుల్యతను సాధించవచ్చు అన్నారు.

జస్టిస్ ఇజబెల్లచూ (పర్మనెంట్ జడ్జి, హాంకాంగ్) మహిళా దినోత్సవంనాడు స్వామి సన్నిధిలో ప్రసంగించాలనే ప్రగాఢ ఆకాంక్షతో 'సాయి సచ్చరిత్ర'ను పారాయణం చేశానని, పారాయణం పూర్తి అయిన కొద్ది గంటలు తిరక్కుండానే తనకు మహిళాదినోత్సవ కార్యనిర్వాహకుల నుండి ఆహ్వానం అందిందని ఉద్వేగంతో చెప్పారు. ఒకమారు స్వామిని ఆశ్రయించిన తరువాత ఇక ఎన్నడూ ఆ దివ్యచరణాలను వదలవద్దు, స్వామి అనుగ్రహంకొరకు ప్రయత్నిస్తూనే ఉండండి అన్నారు.

అనంతరం, 'సుందరం' (చెన్నై) మహిళా భక్తులు 'సాయి సత్యం, సాయి నిత్యం', 'హమ్ కో తుమ్సే ప్యార్ కిత్నా' పాటలు పాడారు. చివరిగా, శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు, ప్రశాంతినిలయం బాలలు తాము సమర్పించిన 'సాయికథ' సంగీత నృత్యనాటికలో శ్రీ సత్యసాయి అవతారంలోని ముఖ్య ఘట్టాలను ప్రదర్శించారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఆధ్యాత్మిక సమ్మేళనం

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు 'శ్రీ సత్యసాయితో సహజీవనం' ఇతివృత్తంగా ప్రశాంతినిలయంలో 2018 నవంబరు 20 నుండి రెండు రోజులపాటు ఒక ఆధ్యాత్మిక సమ్మేళనాన్ని నిర్వహించాయి. స్వామి ప్రబోధానుసారం తాము పాటించవలసిన నవసూత్ర నియమావళిని భక్తులు

పునశ్చరణ చేసి, మరింత నిబద్ధతతో ఆచరించేటట్లు ప్రేరణ కలిగించాలన్నది ఈ సమావేశ లక్ష్యం.

సాయిసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమిష్ పాండ్య కీలకోపన్యాసమిస్తూ, ఆధ్యాత్మికతకు పునాది ఆత్మవిశ్వాసమని, పునాది దృఢంగా ఉంటేనే వ్యక్తిత్వమనే సుందర హర్షణం కూడా దృఢంగా ఉంటుంది అన్నారు. జీవన లక్ష్యాన్ని కేవలం సంస్థలను స్థాపించడంద్వారా చేరుకోలేము; ప్రేమ నిజాయతీలతోకూడిన పరిపుష్టమైన సాధనద్వారా మాత్రమే చేరుకోగలము అన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు దురలవాట్లను దూరం గావించుకొని, హృదయాన్ని ప్రేమభావంతో నింపుకోవాలని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు. మన హృదయం నిస్వార్థమైన ప్రేమతో నిండినప్పుడు ప్రపంచమంతా మనవైపు ఆకర్షింపబడుతుంది అన్నారు. 'శ్రీ సత్యసాయి' పేరుతో నడుపబడుతున్న సంస్థలన్నీ సత్యమార్గాన్ని అనుసరించవలసిన ఆవశ్యకతను గుర్తుచేశారు.

శ్రీ వేదనారాయణన్ (అధ్యాపకులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూల్) గాయత్రీ మంత్ర వైశిష్ట్యాన్ని వివరించిన అనంతరం, గాయత్రీ మంత్రశక్తినిగురించి భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశాన్ని ప్రసారం చేశారు. గాయత్రీ మంత్రాన్ని భక్తిశ్రద్ధలతో పఠిస్తే పరిపూర్ణత్వాన్ని సాధించవచ్చని భగవాన్ తెలియజేశారు.

శ్రీ సాయిగిరిధర్ (శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్) 'గీతావాహిని'పై పూర్ణచంద్ర హాలులో ఏర్పాటుచేసిన ప్రదర్శనగురించి మాట్లాడారు.

తదుపరి ప్రశాంతి భజన బృందమువారు వివిధ మత విశ్వాసాలకు సంబంధించిన భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. శ్రీ సత్యసాయితో సహజీవనం అంటే వారిని హృదయ వాసిగా గుర్తించి సేవించడం, ఆరాధించడం, వారి ప్రబోధాలను ఆకళింపు చేసుకొని జ్ఞానప్రకాశముతో జీవయాత్రను సాగించడమని ఈ సంకీర్తన తెలియజేసింది.

తమిళనాడు యువ ప్రతినిధి శ్రీ విజయకృష్ణన్ ప్రసంగిస్తూ స్వామితో సహజీవనమంటే, పూర్తి భారం వారిపై వేసి, వారి దివ్యమార్గదర్శకత్వంపట్ల పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో ముందుకు సాగడమే అన్నారు.

నవంబరు 20 సాయంకాలం జరిగిన సమావేశంలో దివ్యత్యాగి (న్యూఢిల్లీ) ఉపన్యసిస్తూ, ఆర్థికపరమైన ఇబ్బందులలో ఆదుకొనే 'బ్యాంకు బ్యాలెన్స్'వలె జన్మ జన్మలలో మనకు అండగా నిలిచి, మనలను కర్మబంధ విముక్తులను చేయగల శక్తి నామస్మరణకు ఉన్నదన్నారు.

తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ 'సోఽహం' మంత్రమునుగురించి వివరిస్తూ, ఉచ్చాసన నిశ్వాసములను నియంత్రించి స్వస్వరూపానుసంధానానికి ఇది ఉపయోగపడుతుందన్నారు. దేహభావాన్ని వీడి దివ్యచైతన్యవస్థకు చేరుకోవడమే ధ్యానము అన్నారు. జ్యోతిధ్యానంతో అంతరంగమును జాజ్వల్యమానం గావించుకొన్న వ్యక్తి చెడుపనుల జోలికిపోకుండా ఆధ్యాత్మికంగా పురోభివృద్ధిని సాధించగలడన్నారు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఎడ్యుకేషనల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కవితా భట్నాగర్ జ్యోతిధ్యాన అభ్యాసంలో ఆహూతులకు శిక్షణ ఇచ్చారు.

సాయిపూర్వవిద్యార్థి శ్రీ గిరీష్ ఆత్రే ప్రసంగిస్తూ మానవుని ఆకాంక్ష దైవసంకల్పమునకు అనుగుణంగా ఉంటే అద్భుతమైన ఫలితాలు వస్తాయన్నారు.

నవంబరు 21 ఉదయం వేళలో జరిగిన సమావేశంలో మధ్యప్రదేశ్ స్పిరిచువల్ కోఆర్డినేటర్ డా॥ అవర్ణ త్రివేది శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శతనామావళి భక్తునికి, భగవంతునికి మధ్య వారధివంటిది అన్నారు. అష్టోత్తర శతనామావళిని పఠించడం కలియుగంలో అత్యుత్తమ సాధన అన్నారు.

ఆ తరువాత సమావేశితులు మహిళాభక్తుల నేతృత్వంలో అష్టోత్తర శతనామావళిని పఠించారు.

సాయిపూర్వవిద్యార్థి డా॥ శషాంక్ షా (విజిటింగ్ స్కాలర్, హార్వర్డ్ యూనివర్సిటీ) ప్రార్థనగురించి మాట్లాడుతూ, జీవితం స్వామినుండి ప్రారంభమై, స్వామితో కొనసాగి, స్వామిలో ఐక్యమవుతుంది అన్నారు.

డా॥ బి.జి. పిత్రే, డైరెక్టర్, ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ (ముంబై) స్వీయవ్యక్తిత్వ విశ్లేషణ, ఆత్మపరిశీలన పరివర్తనకు రాజబాట వేస్తాయన్నారు. "మంచిపనులు చేపడుతున్నవారందరూ మంచివారని చెప్పలేము, మీరు మంచివారయితే మీరు చేసే ప్రతి పని

మంచిది అవుతుంది” అన్న భగవాన్ బాబావారి సందేశాన్ని ప్రస్తావించారు.

నవంబరు 21 సాయంసమయంలో డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి, చైర్మన్, శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్, ‘సాయితో సహజీవనం - ప్రేమమార్గం’ ప్రధానాంశముగా ఉపన్యసించారు. స్వామి ప్రేమమూర్తి, స్వామిని వర్ణించడానికి ‘ప్రేమ’ అనే ఒకే ఒక్క పదం కచ్చితంగా సరిపోతుంది అన్నారు. ప్రేమయోగమే సాయి, ప్రేమ ద్వారానే సాయిని అర్థం చేసుకోగలము అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టు సభ్యులు డా॥ వి. మోహన్, “సాయితో సహజీవనం అంటే స్వార్థరహిత జీవనం” అన్నారు. నిత్యజీవితంలో స్వార్థరహితమైన సేవలను కారుణ్యభావంతో చేపట్టాలని ఆయన భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు.

శ్రీ అజిత్ పొపట్ (యునైటెడ్ కింగ్డమ్), ‘సాయితో సహజీవనం - దివ్యానందభరితం’ అన్న అంశంపై ప్రసంగించారు. చైతన్యవంతులై, ఓర్పుతో, పవిత్రంగా, ప్రశాంతంగా ఒక యోగివలె జీవయాత్రను సాగించడమే సాయితో సహజీవనమన్నారు.

శ్రీ వినయ్ కుమార్, శ్రీ సత్యసాయి బ్రస్టు, కర్ణాటక సభ్యులు ‘సాయితో సహజీవనం - యువచైతన్యం’ అనే అంశంపై ప్రసంగించారు. కర్ణాటక యువతకు ఒక సందర్భములో స్వామి ఇచ్చిన ఐదు ఆజ్ఞలను తెలియ జేశారు. అవి: 1. సమాజసేవలో ఉత్సాహంగా మాత్రమే కాక మనసు లగ్నం చేసి పాల్గొనండి. 2. ప్రతి ఒక్క కార్యాన్ని కచ్చితమైన ప్రణాళికతో చేపట్టండి. 3. అహంకారాన్ని నిర్మూలించుకోండి. 4. మిమ్మల్ని మీరు పవిత్రం గావించుకోండి. 5. దైవం మీకు తోడుగా ఉన్నాడని ఏనాడూ మరువవద్దు.

తదుపరి, శ్రీ నిమీష్ పాండ్య మాట్లాడుతూ, ఆధ్యాత్మిక సాధనకు దృఢ దీక్ష అవసరం అన్నారు. ప్రారంభములో సాధనయొక్క సత్ప్రభావాన్ని గుర్తించలేకపోయినా, క్రమక్రమేణా సాధకుడు తన అంతరంగంలో చోటు చేసుకుంటున్న సత్పరిణామాన్ని గ్రహించగలడు అన్నారు.

సాయిసంస్థల నేషనల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీమతి కమలా పాండ్య ఆహూతులతో ప్రతిజ్ఞ చేయించారు. సాయిని

అంతరంగములో ప్రతిష్ఠించుకుంటామని, ఊపిరిలో ఊపిరిగా భావిస్తామని వారు ప్రతిజ్ఞ చేశారు. “సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” మహామంత్రాన్ని పఠించారు. తదుపరి సమావేశితులు సంకీర్తన చేసి రెండు రోజుల పాటు జరిగిన ఆధ్యాత్మిక సమ్మేళనానికి ముగింపు పలికారు.

స్నాతకోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి పరిగణిత విశ్వవిద్యాలయ 37వ స్నాతకోత్సవం 2018 నవంబరు 22న సాయికుల్వంత్ హాలులో వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో ఘనంగా నిర్వహింపబడింది. ఈ స్నాతకోత్సవంలో 471 మంది పట్టభద్రులకు ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి, ఐ.ఎ.ఎస్ (రి), పట్టాలను ప్రకటించారు. వీరిలో 282 మంది బ్యాచిలర్ డిగ్రీలను, 82 మంది పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ డిగ్రీలను, 99 మంది ప్రొఫెషనల్ డిగ్రీలను, ఎనిమిదిమంది పిహెచ్.డి. డిగ్రీలను అందుకున్నారు.

ఆరోజు ఉదయం 10.30 ని॥లకు విశ్వవిద్యాలయ ఛాన్సలర్, వైస్ఛాన్సలర్, ముఖ్య అతిథి, డీన్స్, వివిధ విభాగాల అధిపతులు, శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్ బ్రస్టు సభ్యులు, అకడమిక్ కౌన్సిల్ మరియు బోర్డ్ ఆఫ్ మేనేజ్మెంట్ సభ్యులు, రిజిస్ట్రార్ లాంఛనప్రాయమైన గదను ధరించి ముందు నడువగా, వేత్రధారులైన ఇద్దరు విద్యార్థులు వెంటరాగా, సాయికుల్వంత్ హాలులోని వేదికవద్దకు ఊరేగింపుగా విచ్చేశారు. విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండు వాదనతో వీరిని ఆహ్వానించారు.

కరతాశధ్వనుల నడుమ వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ భగవాన్ బాబావారి స్వరములో ‘ఐ డిక్లైర్ ది కాన్వోకేషన్ ఓపెన్’ వినిపించడంతో స్నాతకోత్సవ కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

వైస్ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ కె.బి.ఆర్. వర్మ ఉపన్యసిస్తూ, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రప్రథమంగా ప్రారంభించబడిన అనంతవరం క్యాంపస్ గత యాభై సంవత్సరాలలో సాధించిన ప్రగతిని పేర్కొన్నారు.

ప్రొ|| కె.బి.ఆర్. వర్మ

సాయికుల్వంట్ సభామంటపంలో స్నాతకోత్సవ ఊరేగింపు

డా|| రేణుస్వరూప్

విలువలతోకూడిన సమగ్ర విద్యావిధానము విద్యార్థుల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి ఎంతగానో తోడ్పడుతుందనడానికి శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం సాధించిన విజయాలు తార్కాణం అన్నారు. సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో విద్యార్థుల అధ్యాపకుల నిష్పత్తి 9:1గా ఉన్నదని, సుశిక్షితులైన అధ్యాపకుల శిక్షణలో విశ్వవిద్యాలయం 96 శాతం ఉత్తీర్ణతతో అత్యున్నతమైన స్థానాన్ని సాధించిందన్నారు. ఇటీవల ప్రారంభించిన ఎమ్.ఎస్.సి. డాటా సైన్స్ మరియు ఎమ్.బి.ఎ.లో ఐచ్ఛిక విషయంగా ప్రారంభించిన హెల్త్ కేర్ మేనేజిమెంటు కోర్సులను గురించి ప్రస్తావించారు.

స్నాతకోత్సవ ప్రతిజ్ఞానంతరం ప్రతిభావంతులైన విద్యార్థినీ విద్యార్థులు స్వర్ణపతకాలను అందుకున్నారు.

ముఖ్యఅతిథి డా|| రేణుస్వరూప్, సెక్రటరీ, డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ బయోటెక్నాలజీ, మినిస్ట్రీ ఆఫ్ సైన్స్ అండ్ టెక్నాలజీ, గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా, ఉపన్యసిస్తూ, లౌకికవిద్యను పారలౌకికవిద్యతో మేళవించడం ఒక అద్భుతమైన ప్రక్రియ అన్నారు. విలువలతోకూడిన విద్యవలన సమాజానికి ఎంతో మేలు జరుగుతుందన్నారు. మానవాళి జీవన ప్రమాణాలను ఆరోగ్యసేవలద్వారా, ఇంకా వ్యవసాయరంగములోనూ, పారిశ్రామిక రంగములోనూ అభివృద్ధిని సాధించడము ద్వారా పెంపొందించవలసిన బాధ్యత విద్య మరియు విజ్ఞానశాస్త్రములపై ఉన్నదన్నారు. విజ్ఞానశాస్త్రంలో మహిళాపట్టభద్రుల సంఖ్య గణనీయంగా పెరిగిందని, విజ్ఞానశాస్త్ర పురోభివృద్ధిలో వారు ప్రముఖ పాత్రను పోషించబోతున్నారన్నారు.

వీరు ఉపన్యసించిన అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా విద్యార్థినీ విద్యార్థులు

మాతృదేశ సేవలో తరించాలన్నారు. శీలము ప్రాణముకన్న మిన్నయనే యథార్థాన్ని గ్రహించి, విలువలను పాటిస్తూ, విదేశీ వ్యామోహాన్ని విడనాడి మాతృదేశానికి సేవ చేయాలన్నారు. విద్య అలంబనగా ప్రేమతో, సేవాభావంతో జీవితాన్ని సాగిస్తే అది ప్రశాంతతకు దారితీస్తుందన్నారు. జాతీయ గీతాలాపనతో స్నాతకోత్సవం ముగిసింది.

స్నాతకోత్సవ నాటిక: శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు 2018 నవంబరు 22 సాయంత్రేలో సాయికుల్వంట్ హాలులో ప్రదర్శించిన 'వాచ్ యువర్ వాచ్' (Watch your WATCH) నాటికకు కాలము యొక్క విలువను గ్రహించి, తదనుగుణంగా మానవులు నడుచుకోవాలన్నది ఇతివృత్తం. ప్రతి ఒక్క క్షణమూ గతాన్ని, భవిష్యత్ అంచనాలను గుర్తుచేస్తూ ఉంటుంది కాని, వర్తమానంలోనే యథార్థం దాగి ఉన్నది. గతాన్ని, భవిష్యత్తునుగురించిన ఆలోచనలతో కాలాన్ని వృథాం చేయక, వర్తమాన కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలన్న సందేశాన్ని ఈ నాటిక ప్రస్ఫుటంగా తెలియజేసింది. శ్రీకృష్ణావతార ఘట్టాలను ఈ నాటికలో పొందుపరచడం విశేషం. దుర్గాపూజ నృత్యం ఈ నాటికలో ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచింది.

యుగావతారి జన్మదినోత్సవం

2018 నవంబరు 23 ఉదయం సాయికుల్వంట్ హాలులో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 93వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలు వేదప్రవచనముతో, విద్యార్థుల బ్యాండువాదనతో ప్రారంభమైనాయి. విద్యార్థులు సామూహికంగా 'గురువందనము'ను సమర్పిస్తూ భక్తి గీతాలు పాడారు.

తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు వార్షిక నివేదిక ప్రతులను భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరణాల చెంత ఉంచారు. ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ నివేదికలోని ముఖ్యాంశాలను వివరించారు. ఆశ్రమమునకు సంబంధించిన సంస్థలలో సౌరశక్తి పథకాలను అమలు చేయడంద్వారా నలభైశాతం విద్యుచ్ఛక్తి అవసరాలు తీరుతున్నాయన్నారు. ట్రస్టు నిర్వహిస్తున్న రెండు సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్స్, రెండు జనరల్ హాస్పిటల్స్, రెండు మొబైల్ హాస్పిటల్స్ ద్వారా ప్రజలకు వైద్యసేవలందించడానికి ట్రస్టు 175 కోట్లు వెచ్చించిందన్నారు. విద్యారంగములో కూడా పురోగతికి ట్రస్టు కృషి చేస్తున్నదన్నారు.

అనంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ కష్టనష్టాలకు వెలుపల, దైవభావంతో జీవితాలను గడపాలని ఉద్బోధిస్తూ ఇలా అన్నారు:

“శ్రద్ధ అనే భవాని ఎక్కడ ఉంటుందో అక్కడ విశ్వాసమనే శివుడు తాండవమాడుతాడు. శ్రద్ధ, విశ్వాసములే లేకుండిన జీవితమే శూన్యం. జగత్తంతయు ఈ రెండింటిపైనే ఆధారపడి యున్నది. శ్రద్ధ అనే భవాని, విశ్వాసమనే శంకరుడు అందరియందూ ఉన్నారు. ఈ ప్రకృతి అంతయు అర్ధనారీశ్వరత్వమే! మానవత్వంలో ఉన్న ఈ దివ్యత్వమును గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇంతకంటే గొప్ప ఆధ్యాత్మికం మరొకటి లేదు.... భవాని - దేహతత్వము, శంకరుడు - ఆత్మతత్వము. భవానీశంకరుల సమ్మిళితస్వరూపమే మానవత్వం. ఈ రెండూ ఒకదానినొకటి అనుసరించియే ఉంటాయి. ఆత్మవిశ్వాసమే లేకుండిన ఎట్టి చిన్న కార్యమునైనా మీరు సాధించలేరు. కనుక మొట్టమొదట ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచుకోండి. అది ఉంటే ఈ జగత్తులో మీరు సాధించలేనిది ఏదీ లేదు. భగవంతుని తత్వాన్ని గుర్తించాలంటే మీరు గొప్ప

‘సెంట్రల్ రీసర్చ్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ ఫెసిలిటీ’ రేఖాచిత్రము

సాధనలు, ఉపాసనలు, జపతపధ్యానములు చేయ నక్కర్లేదు. హృదయపూర్వకంగా ప్రేమిస్తే చాలు.

మన పూర్వీకులు దైవాన్ని ఏరీతిగా ఆరాధించారు? సత్యమునే ప్రత్యక్ష దైవంగా స్వాగతించి, తమ హృదయమే భగవంతునికి సింహాసనంగా భావించి, త్యాగమనే పుష్పంతో ఆరాధించారు. అట్టి విశిష్టమైన ప్రార్థనవల్లనే ఆనాటి మహనీయులు దివ్యత్వాన్ని పొందగల్గారు. మీరు కూడా అట్టి పవిత్రమైన ప్రార్థన సల్పి, భగవంతుణ్ణి మీ హృదయపీఠంపై ప్రతిష్ఠించుకోవాలి. భగవంతుడనగా ఎవరు? ‘భ’ అనగా కాంతి, ‘గ’ అనగా వ్యాప్తి గావించటం, ‘వాన్’ అనగా సమర్థుడు. కాంతిని సర్వత్రా వ్యాప్తి గావించేవాడే భగవంతుడు. అతనికి ఎట్టి రూపమూ లేదు. తాను అణువుకంటే అతినూక్ల్యమైనవాడు. ఇలాంటి భగవంతునికి మీరు ఎట్టి రూపాన్ని నిర్ణయించగలరు? మీలో ఉన్న ఆత్మయే భగవత్స్వరూపం. “బ్రహ్మలో మీరు, మీలోన బ్రహ్మ యుండె.” మీకు, బ్రహ్మకు ఎట్టి భేదమూ లేదు. ఇట్టి భేదరహితతత్వాన్ని మీరు విశ్వసించకపోవటంచేతనే దుఃఖానికి గురి అవుతున్నారు.”

ఆ తరువాత భజన జరుగుతూండగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి గౌ॥ శ్రీ నారా చంద్రబాబునాయుడుగారు భగవాన్ దర్శనార్థం ఏతెంచారు. దివ్యసన్నిధి చెంత పుష్పమాలను సమర్పించి ప్రణామములర్పించిన తరువాత ఆయన సమావేశితుల నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు మనతోనే ఉన్నారని, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ బాబావారి మార్గదర్శకత్వంలో అద్భుతాలను సాధిస్తున్నదని కొనియాడారు. (పూర్తి ప్రసంగపాఠం విడిగా ఇవ్వబడింది).

అనంతరం గౌ॥ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో నెలకొల్పిన 'సెంట్రల్ రీసర్చ్ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ ఫెసిలిటీ'ని ప్రారంభించారు. ఈ సౌకర్యమువలన పరిశోధక విద్యార్థులు నాణ్యమైన శిక్షణ పొందడానికి వీలవుతుంది.

స్వర్ణరథోత్సవం: ఆరోజున సాయంవేళలో 5 గం॥లకు విఘ్నేశ్వరాలయం దగ్గరనుండి కన్నుల పండువగా స్వర్ణరథోత్సవం ప్రారంభమైంది. స్వామివారు స్వర్ణరథాన్ని అలంకరించగా వేదమంత్రోచ్ఛారణ గావిస్తూ, భజన చేస్తూ విద్యార్థి బృందాలు ముందు నడువగా, ప్రశాంతినిలయ ప్రాంగణంలో భక్తులు దారికిరువైపులా నిలబడి స్వామివారి దివ్యాశీస్సులను అందుకున్నారు. స్వర్ణరథం కుల్యంతహాలులోకి ప్రవేశించగా స్వామివారికి హారతి సమర్పించారు.

రూపాలా మహోత్సవం: రథోత్సవం తరువాత సాయికుల్యంత హాలులో వివిధ వర్ణముల సుమమాలలతో శోభిల్లుతున్న వెండిఊయలను స్వామివారు అలంకరించగా శ్రీ సీన్ రోల్డెన్ భక్తిగీతాలను పాడారు. శ్రీ ఎంబార్ కన్నన్ వయోలిన్ వాదనను వినిపించారు.

“స్నేహధార బర్సావో స్వామి” - సంగీత విభావరి: శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు నవంబరు 24 సాయంవేళలో త్యాగరాజ కీర్తనలను, హిందుస్తానీ బాణీలో భక్తిగీతాలను, ఖవ్వాలీని, వాయిద్య సంగీతాన్ని వీనులవిందుగా సమర్పించారు.

ఇంటర్నేషనల్ కన్వెన్షన్ సెంటర్ : భూమిపూజ

ప్రశాంతినిలయ పట్టణ వాటిక దక్షిణ భాగములో, పబ్లికేషన్స్ డివిజన్ కి సమీపంలో శ్రీ సత్యసాయి

ఇంటర్నేషనల్ కన్వెన్షన్ సెంటర్ భవన నిర్మాణానికి 2018 అక్టోబరు 31న ఉదయం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, సిబ్బంది సమక్షంలో భూమిపూజ జరిగింది.

‘సనాతన వైభవం’ - 25వ సంగీత విభావరి

శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల పూర్వ విద్యార్థులు 2018 నవంబరు 3న సాయికుల్యంత హాలులో సంప్రదాయ భక్తిసంగీతాన్ని అందించారు. భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవం నాటికి 95 సంగీత కుసుమాలను సమర్పించాలని ‘సనాతన వైభవం’ బృందం ఆకాంక్షిస్తోంది. ఈ బృంద సభ్యులు వివిధ ప్రాంతాలలో సంగీత కచేరీలతోపాటు పలు ఆధ్యాత్మిక సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నారు.

దీపావళి - గుజరాతీయుల సంవత్సరాది

నవంబరు 7 సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యా నికేతన్, నవసారి బాలికలు పర్యావరణ పరిరక్షణ ఇతివృత్తంగా, ‘పరమాత్మ-ప్రకృతి-మానవుడు’ నాటికను ప్రదర్శించారు. గుజరాతీ భక్తులు భజన గీతాలను పాడిన అనంతరం దీపావళి పండుగను పురస్కరించుకొని సాయి విద్యార్థులు యజుర్మందిర ప్రాంగణంలో బాణసంచాను వెలిగించారు.

నవంబరు 8 సాయంత్రం సాయి యువత సంకీర్తన చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్, సూరత్ విద్యార్థులు శివతాండవ స్తోత్రాన్ని నృత్య రూపకంగా ప్రదర్శించారు.

విశ్వవ్యాప్త అఖండ భజన

విశ్వశాంతిని ఆకాంక్షిస్తూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులు అఖండ భజనలో పాల్గొన్నారు. ప్రశాంతి నిలయంలో నవంబరు 10 సాయంవేళలో 6 గంటలకు ప్రారంభమైన అఖండ భజనకు సాయి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, సాయి సంస్థల్లో పనిచేస్తున్నవారు నేతృత్వం వహించగా, భక్తులు సంకీర్తన చేశారు. 24 గంటలపాటు అవ్యవధానంగా సాగిన భజన నవంబరు 11 సాయం సమయంలో 6 గంటలకు భగవాన్ దివ్యస్వరములో వినిపించిన ‘నారాయణ భజ నారాయణ్’ పాటతో ముగిసింది. తదుపరి ప్రసాద వితరణ జరిగింది. ❖

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING
(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE

Est.
1981

Brindavan Campus • Celebrating 50 years - 1969-2019

Admissions for the academic year 2019/20 will open on 1 Dec 2018

- » **Values-based free education** with 60% emphasis on academics and 40% on devotional, cultural, sports & service activities
- » **A modern gurukula:** residential system with a spiritual ambience
- » **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- » **Excellent facilities:** cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- » **Student-teacher ratio of 9:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- » **Merit-based open admissions policy** for all

HOW TO APPLY

ONLINE

Visit sssihl.edu.in

WALK-IN

Visit the Office of the Registrar, SSSIHL Administrative Building, Prasanthi Nilayam

POST

Apply via post. See sssihl.edu.in for further details.

Applying online is the easiest and most secure way to apply for admissions to SSSIHL.

Women's Campus at: Anantapur

Men's Campuses at: Puttaparthi | Bengaluru | Muddenahalli

**application
deadline**
28 FEB 2019

**submission
deadline**
10 MAR 2019

**admissions tests
& interviews**
APR 2019

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE

B.A.
B.Com. (Hons.)
B.Sc. (Hons.) in Mathematics / Physics / Chemistry
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry
B.Sc. in Food & Nutritional Sciences*

POSTGRADUATE

M.A. in English Language & Literature
M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Food & Nutritional Sciences

PROFESSIONAL

M.B.A.
B.Ed.

* leading to postgraduate programmes in respective subjects

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE

B.A.
B.Com. (Hons.)
B.B.A.
B.Sc. (Hons.) in Computer Science
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Economics* / Statistics
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Computer Science / Statistics

Diploma in Music
Bachelor of Performing Arts (Music)

POSTGRADUATE

M.A. in Economics
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Chemistry
M.Sc. in Physics
M.Sc. in Biosciences

PROFESSIONAL

M.B.A.
M.Tech. in Computer Science
M.Tech. in Optoelectronics & Communications

* leading to postgraduate programmes in respective subjects

CONTACT US

EMAIL

admissions@sssihl.edu.in

TELEPHONE (9:30 am to 4:30 pm only)

+91 9441 911 391 (admissions hotline)
+91 8555 287239 (office)

apply now

sssihl.edu.in

bit.ly/SSSIHL-Facebook

భక్తుడు : స్వామీ! స్వప్నాలలో మీ దర్శనం మాకు లభిస్తుంది కదా! అది నిజమా?

స్వామి : ఔను. ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో వచ్చే సందేహాలకి పరిహారంగా మీకు వచ్చే కలలన్నీ నిజమే! అయితే, మీరు స్మరించినంతమాత్రంచేత నేను మీ కలలోకి రాను. నాకు మీ జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు మాత్రమే నేను మీ స్వప్నంలో కనిపిస్తాను.

భక్తుడు : స్వామీ! నామస్మరణవల్ల ఒక్క జన్మలోనే ముక్తి పొందడం సాధ్యమవుతుందా?

స్వామి : జన్మలు ముఖ్యం కానే కావు, సాధన ఒక్కటే ముఖ్యమైనది. ఎంత శ్రద్ధతో సాధన చేస్తే అంతా ఫలముంది. తప్పులను క్షమించమని ప్రార్థించకండి. “నేను చేసిన తప్పులకు తగిన శిక్ష అనుభవించేలాగ చేసి, నీవద్దకు త్వరగా చేర్చుకో” - అని ప్రార్థించండి. క్షమించమని ప్రార్థిస్తే అది మీ సాధనకు ఆటంకమవుతుంది.

భక్తుడు : స్వామీ! కర్మ అంటే, మేము ఏ కర్మలను చెయ్యాలి? వేటిని మానాలి? అది మాకు తెలియదు స్వామీ!

స్వామి : మీ శరీరంలో శక్తి ఉంటే, చేతిలో డబ్బు ఉంటే, ఇతరులకు సహాయం చేయవచ్చును. మీకు చేతకాకపోతే, పేదవారైయుంటే ఉపకారం చేయనక్కరలేదు. కాని, ఎవరికీ అపకారం మాత్రం చేయవద్దు. నీవు ఇతరులకు కీడు తలంచకపోతే అదే గొప్ప ఉపకారం చేసినట్లు! సహాయం చేసేందుకు శక్తి లేకపోతే ఊరకే ఉండండి. అందువల్ల పాపమేమీ లేదు. ఇతరులలో తప్పులను వెతుకవద్దు. అవే తప్పులను చేసే ప్రవృత్తి మీలోనూ ఉండడంచేత మిమ్మల్ని మీరు సరిదిద్దుకోవాలి. మీరు పగటిపూట ఎంతసేపు జపధ్యానాలలో మనస్సును నిలుపుతారో రాత్రి అంతసేపు జీవాత్మ పరమాత్మలో లీనమవుతుంది. అలాగే లీనమవుతూవస్తే మనస్సు క్రమంగా జపధ్యానాలలో చాలాసేపు స్థిరపడుతూ వస్తుంది!

భక్తుడు : స్వామీ! విగ్రహాలను ఎందుకు పూజించాలి?

స్వామి : మనస్సు ఒకేచోట నిలచి స్థిరపడేటట్లు చేసుకోవడానికి. సామాన్య మానవుడు దేవుని చేరుకోవడానికి సగుణోపాసన సులభమైనది. మట్టిలో ఎన్నో మలిన పదార్థాలు చేరి ఉంటాయి కదా. దానితో విగ్రహాలను తయారు చేస్తారు. మీరు పూజించేటప్పుడు ఆ విగ్రహంలో మీ ఇష్టమూర్తిని భావిస్తారేకాని మన్ను ఎలాంటిదని యోచిస్తారా? భావమే ముఖ్యంకాని వస్తువుకాదు. లోపల ఉన్న మనస్సును నిలపాలంటే, ప్రారంభంలో బయట ఉన్న విగ్రహం సహాయంతోనే అది సాధ్యమవుతుంది!

భక్తుడు : స్వామీ, మేము ఎలా ఉన్నవాళ్ళం అలాగే ఉన్నాం. సాధనలో ముందరి స్టేజీకి వెళ్ళడం ఎప్పుడు?

స్వామి : అక్కడ స్టేజీ లేదు, గీజీ లేదు. పరమాత్ముని కృపకు పాత్రులయ్యేటంత యోగ్యతను సంపాదించాలి. అంతే! అందుకే మీ మనస్సును పరిపక్వమయ్యేలాగ చేసుకొండి అని చెప్తున్నాను. ఒకే జన్మలో భక్తి స్థిరపడదు. ఎన్నో జన్మల సంస్కారం ఉండడంచేతనే మీకు నన్ను చూడగానే నాపైన భక్తి స్థిరపడింది. నన్ను చూడగానే బ్లాటింగ్ పేపరుమాదిగా ఎవరి మనస్సు నాయందు అంటుకొనిపోతుందో వారే నిజమైన భక్తులు. జన్మజన్మాంతరాలలో చేసియుండిన సాధనల ఫలితంగా దేవుని చూచిన వెంటనే సాధకుని మనస్సు ఆయనపై లగ్నమైపోతుంది.

(మూలం: ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి’)

ఝూలా మహోత్సవం

దివ్యజ్ఞాపిక సందుకుంటున్న గౌ॥ ముఖ్యమంత్రి

సాయి విశ్వవిద్యాలయంలో రీసర్చ్ సెంటర్ ప్రారంభోత్సవం

పరిశోధక విద్యార్థులతో గౌ॥ ముఖ్యమంత్రి

ఫ్రైమరీ స్కూల్ చిన్నారుల 'సాయికథ' నృత్యరూపకం

సెంట్రల్ బ్రహ్మ వార్షిక నివేదికను అవిష్కరిస్తున్న బ్రహ్మ సభ్యులు

Date of Publication 23rd December 2018

జన్మదినోత్సవం

మహిళా దినోత్సవం

స్నాతకోత్సవం

ఉత్తరాయణం - అంతరార్థం

‘సమ్యక్ క్రాంతి ఇతి సంక్రాంతి’ పవిత్రమైన క్రాంతిని, శాంతిని చేకూర్చునది సంక్రాంతి. ఈనాడు మకరరేఖపై ప్రవేశించిన సూర్యుడు ఉత్తరదిశగా తన ప్రయాణమును ప్రారంభిస్తాడు. ఉత్తరదిశన హిమాచలమున్నది. హిమాచలము ఈశ్వరుని నివాస స్థానము. హిమమనగా తెల్లగా, చల్లగా ఉండునది. అచలమనగా స్థిరమైనది. కనుక, నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండే హృదయమే హిమాచలము. అక్కడే ఈశ్వరుడున్నాడు. “చంద్రమా మనసో జాతః చక్షో సూర్యో అజాయత”, చంద్రుడనగా మనస్సునకు ప్రతిబింబము, సూర్యుడనగా మానవుని దృష్టికి ప్రమాణస్వరూపము. కనుక, పవిత్రమైన హృదయ స్థానమునకు మన దృష్టిని మరల్చడమే సూర్యుడు ఉత్తరదిశకు జరిపే ఈ ప్రయాణమునకు అంతరార్థము. ఈనాటినుండి ప్రతి మానవుడు బహిర్బుద్ధిని వీడి అంతర్బుద్ధిని అభివృద్ధిపరచుకోవడానికి తగిన సూచనలను సూర్యుడు ప్రబోధిస్తున్నాడు. మన దృష్టి కేవలం అశాశ్వతమైన జగత్తును చూచుటకు కాదు, మన హృదయస్థాయియందున్న దివ్యవైతన్యాన్ని దర్శించుటకే!

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.